

O-12.MAT2
M96
116580

T.D.R. CW: 3211

RRw. 223-4-1896

கனபுதுணை.

ஜனமேஸ்வரி

என் லி பி

புதுமேஸ்வரி தரிசகம்.

A FUNNY FARCE IN FIVE AND ONE ACTS

A MERRY AND CHEERFUL

Companion to a Railway Traveller.

BY

V. B. AUDINARAYANIAN,

School Master, H. F. Seminary.

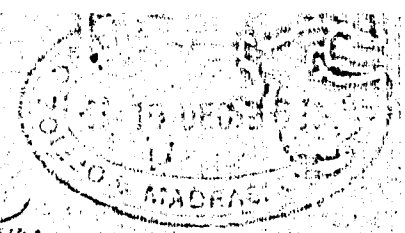
Madras:

PRINTED BY THOMSON AND CO., AT THE "MINERV" PRESS,
FOSTER'S BROADWAY.

1896.

(Registered Copyright.)

Price 4 Annas.

கனோ சாதிக்கம் :

ஜனமனோல்லாசினி.

வியாகத்தோத்திரம்.

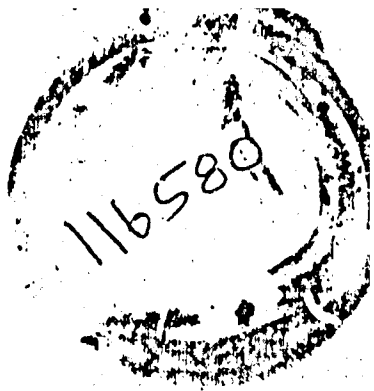
தந்திமுகத்தோனே. தயாபானே ஏம்பா
அந்திபதலுன்னே யருச்சிப்பென்—புத்தியிலே
ந்ததழ் நின்றே ஜனமனோல் லாசினியை
முறச் செய்ய வருள்.

ACT FIRST.

முதற் பிரிவு.

(1) பரமபன் (2) பார்வதி சமேதாயும் காலவிற்பிருக்குங்
காலத்தில் (3) சிறு பிள்ளையிருக்கிற ஜனோசன்களிடத்தே முகத்
தோடு சினுங்கிக்கொண்டு தீர் பிதர்வைகொக்கி வந்தார்.

பரமசிவன்.—ஏனப்பா கனபதி சினுங்குகிறாய்? உனக்கு
கொழுக்கட்டை குறைவாய் படைத்தாரோ? அவில் மென்று பல்
அசைந்து போச்சதோ? வாழைப்பழம் தின்று வயிறுப்பிற்றோ?
கருப்பு மென்று கடைவாய்க்கொடுத்தோ? பாயசம் குடித்து பெரு
மூச்செழுகிறதோ? குழலிகமேன் முழங்கை முறிந்ததோ? உன்
பார்வதி படுக்கென்றேதேனும் படச்சொன்னாளோ? உன் மாது
(மால்) மிளகு பொங்குல் மலிவாய் தரவில்லையோ? சைலராஜ புக்ரி
சிரசிலடித்தாப்போற் சுளிக்கச் சொன்னாளோ? அறு முகனுக்கே
தேனும் மறுத்துச் சொன்னையோ? உன் பக்தர்கள் இருபத்தொரு
பக்தரமும் குரு பக்தியாயாச்சிக்கவில்லையோ? கடலை குருணி பொ
ரிமா முக்குருணி மொகரப்போதலையோ? வீரபத்திரனிடம் வீரியம்
பேடி செளரியம் காட்டிலையோ? உன்னடியான் ஓனவைக்கிழவி
ஏதேனும் செவ்வைத்தப்பினளோ? பின் யாது உன் மனம் நின் முகஞ்
சுளிக்கி மூக்குச் சிந்தியது? யாதொன்று மில்லையென்ற கர்மிட பக்
தன் பிரிவு கொண் குகிற ஜனமனோல்லாசினி தனக்கின்று
சாப்போபாங்கமாக சபலமாகிமென்று ஒரு பார்வதிச்சிபு சிர்.

Q-12 M.A.T.H.T
N.96

உ. ஜனமனோல்லாசினி.

கணபதி.—என் கிந்தையின் விந்தையை நின் புத்தியு
ஆராய்ச்சி செய்யாவிடில் யான் புன்கிரிப்புக்கொள்வாருமையே.

பரமசிவன்.—நின் கிந்தையின் விந்தையை வெள்ளென்
னாத்தால் பத்தமுன் யான் கேழ்க்கத்தடையொன்று மில்லை.

கணபதி.—யாருன்றுஞ் செய்யுமலை அதுமுகனென்றா
தை யலரிவிடேபடி கிள்ளி தான் கேலிசை களிப்பாக்கொண்டான்.

பரமசிவன்.—வேலயினே நீ நெறுப்புடன் கணபதியின் கா
தனை கிளவி யேன் கலகத்தையுண்பெண்ணாய்?

சுப்பிரமணியன்.—என் தமயனோதுக்கொனெத்தி கிள்கண்
பன்னிரண்டையும் ஒன்றின்பின் நெண்ணுக் கணக்கிட்டு.

பரமசிவன்.—அப்பா வினாயகா ஓராறு முகம் காட்டாறு
கண்களை நீ எவ்வாறு பந்தமாய் கணக்கிட்டுரைக்காய்?

கணபதி.—மதிக்கத்தகுமெந்தன் அநிதையின் விந்தையை
சீலைபோல் கைக்கொண்டு முடிவிடுவதெக்காரணம்.

பரமசிவன்.—பார்வதி கர்ஜனை தந்திரமாக முத்தினவளை
கோக்கி அகடவிகடஞ்செய்து எதிர் நின்றுநன், உன்னைமந்தரின்
விந்தையை விந்தைகளிக்கப்பார்.

கணபதி.—எனம்மா கந்தன் ஏதுக்கென்னைப்பார்த்து கோ
பண்ணி காதாளம் கொட்டினான்?

பார்வதி.—எனப்பா அந் தாய்ப்பிள்ளைய் கரிமுகனைப்பார்
தது கோலி கிரிப்பேன் சிரித்தாய்?

சுப்பிரமணியன்.—தும்பிக்கையன் வெம்பி வெம்பி புலம்
பிக்கொண்டிருந்தனன். நீ யேதுக்கவ்வாறு புலம்புகிறாயென்று கே
ட்டு நலகத்தேன்.

பார்வதி.—கஜானனா எனப்பா விம்பி விம்பி யழுதுக்கொ
டிருத்தாய்?

கணபதி.—என் பித்தினன் உத்யானத்தில் உலாவுகையில்
பறிவோடவனின் பேச வினாத்தோடினென், அவனது புள்ளிமைல்
பறத்தேயுமாய்த் திவெடுக்கென்று என்மனைய கடித்துப்பி
ட்டது.

பார்வதி.—அப்பா வள்ளிமனாளா உனது புள்ளிமைல் அவ்
வாறு பொல்லாங்கு செய்ய பராமுகமா யெவ்வாறிருத்தாய்?

சுப்பிரமணியன்.—சாலு வயிற்றன் சீலைபையுடுக்காநம்.
யால் எனது புள்ளிமைல் பாம்பென்றெண்ணி பிடித்தெறித்தது.

பார்வதி.—ஆருவாகனா அங்கத்தை யேன் சீலைகொண்டு ம
றைக்கவில்லை.

கணபதி.—கடலை யையுருகுணி பொரிமா முக்குருணி பக்
கம் பொளக்கப்புகித்து பெருமுகச்செறித்ததனால் கோமண முடுக்க
கோத்து குறியை அனாநாஸில் சொருகிவைத்தேன். என் இளைய
வுடம் தாலநினைத்தோடுகையில் கயிறு கின்று கழன்று தொங்கி
விட்டது.

பார்வதி.—அப்பா கணபதி மோன் பெரும் படையுடைய
வன், அவனுடன் பார்ப்பிய அமரருக்குள் அருமை.

கணபதி.—குமரன் பெரும்படையுடையனாயின் யான் பே
ருச்சாளி படைகொண்பு வனைவென்று என்னிடத்தவன் பறித்துக்
கொண்ட எனது மறுதந்தை மீள்பெறமாட்டேனோ?

பார்வதி.—பேருண்டி யுண்ணும் பெரும்வயிறுடையவன்
பேருச்சாளிபடைகொண்டு பொரிமாப் போர்மேல் படையெடுக்க
லாம். பின்னர் மஹாசேனனோடு மறுத்துநிற்க மனமிருந்தால்
உனது மூர்த்தியிமீது கோத்திரையக் கெடுத்துக்கொள்வாய்.

பார்வதி.—அப்பா லம்போதரா, வேலவனுனக்கு வெறுப்ப
பாய் நடந்தால் அவனது வினைகளுக்கு விக்கினம் வினாவினென்று
வாய், நமதன்பன் எழுதும் ஜனமனோல்லாசினி சத்தியமாய் சித்தி
பெறுமென்று அவனது உள்ளங்கரிக்க உன்னதச்சிரிப்பு சிரி.

அஹஸ்யக்காரன்.

அஹஸ்யன்.—அநே லத்து மது பன்சோத் தீக்கோ
என்னுமன்சர்வோய் கட்டிட வெற லொட வென்று மழைகா
லத்து தவளைகளைப்போல் தலைதெறிக்க கத்துங்கோ அரோபன்
சோத் சுப்பரஹோமியா.

சுப்பார.—இவனாடா வினைகளை விழுங்குகிற
தண்ணிர்ப்பாம்புப்போல் வந்து லத்து, கெத்து, மொத்து.

நான் யாட்டாப்பா? தென்னந்தோப்பு தித்திப்புக்கள்ளுண்டு கால்
பரண்டு உருண்டோடுவேனப்போல் பேசரியே.

அஹஸ்யன்.—அஹ - ஹ-ஹ-ஹா - பன்சோத் நம்பங்கி
கடிகுடிச்சாங்கோ? நம்பன் பார்பரியர்காங்கோ இல்லேமியா?

சபையார்.—அடா நீ பார்பரியாமிருக்கே சராசரியாமிருக்
கே நீயே சொல்.

அஹஸ்யன்.—அரே நம்பன் சக்கடம்பேசி செருப்பு காட்
ராங்கோ. விகடம்பேசி வேடிக்கே பண்ராங்கோமியா. நம்பன்
பேஷ்கி நிம்பன், வந்தாளம் பண்ராங்கோ?

சபையார்.—அடா ஏகதாளம்பண்ணிலே - ஆதிதா பண்
ணிலே - நீ என்ன கார்யத்திற்காக வந்தாய்?

அஹஸ்யன்.—ரகசியமான அஹசியமெல்லாம் பலரகியச்
சொல்லி சபையை வசியம்பண்ணுவதாங்கோ. ஹஜரத் - ஸத்து -
மியா - அரே குதேதார் - மட்டல்தார் - மிந்தெவ்தார் - தாள்தார் -
நிம்பன் - கடுபிடிபண்ணாக்கா - நம்பன் - காண்கி - மேக் - மாட்ராங்கோ -
கபர்தார்.

சபையார்.—அடே என்னடாபிராசதி - தாளம் - மத்தளம் -
சங்கீதம் - கடுபிடியானல் அப்புறம் லெக்கே என்னவேடிக்கைதான்
நிருக்கிறது. உனக்குச் சங்கீதம் என்றால் காதுக்கு சங்கீதமே
போலதானுக்கும்.

அஹஸ்யன்.—அரே - பன்சோத் - நம்பங்கி - சங்கீதா
ம் - சமாசாரமே தெர்ப்பது அண்ணாங்கோ? அரேதுத் - தலித்
தர் - அரே நம்பங்கி ராகம் பாடையிலே நார்த்தங்கா தாடசாமி
கூட நம்புனாகிறுமென - பாடையிலே ஏரமட்டாங்கோ மியா.

சபையார்.—அடே நீ பாடையிலாது போரே - ஏனைவி
லாவது எடுபட்டுப்போரே - நார்த்தங்காதாடசாமி யார்?

அஹஸ்யன்.—வலதலை பெரியசாமி புள்ளேதான் நார்த்
தங்கா தாடசாமி.

சபையார்.—வலதலை பெரியசாமி! அவன் பிள்ளை தாடி
சாமி! பிலே பிலே து வேடிக்கைச்செய்து விட்டான்
சொல்லோ!

அஹஸ்யன்.—அரே பான்சோத் நீங்கோ பூரணம் மச்சி
எங்கே பூரணம் பூத்துபோனீங்கோ மியா? அரே நம்பன் எல்லார்கி
பண்ணுங்கோயிலே அவங்கள் தான் நால்தலைசாமி, அவன் புள்ள
கூட உங்கள்கி தெரியும்.

சபையார்.—ஓ-ஓ-நான்முகனே! அதாவது பிரம்ம - நான்
அவர் பிள்ளை நாரதனோ! சரி-சரி.

“சங்கீதவந்தியா நாரதா:”—என்று சொல்லேயிருக்கிறது, சரி
மே - மே - டிக கும்து, பின் உனக்கு என்னராகம் தெரியும்
செல்லமென்று?

அஹஸ்யன்.—அரே - மியா - நம்பன் - தலியானராகத்தில்
ஆலாபித்தால் சோபனராகத்தில் சொக்கி வித்தாவாங்கோ ஓய்.

சபையார்.—இன்னென்னென்ன ராகம் தெரியும்?

அஹஸ்யன்.—பைரவர் ராகம்-நம்பன் பசந்தா பாடுவாங்
கோ.

சபையார்.—அடே கோனமஞ்சி - சங்கீத - சாஸ்திரத்தில்
பைரவர் இராகம் கிடையவே கிடையாதே, நீ எந்தசாஸ்திரத்தில்
பார்த்தையோ-ராகங்களில் - பைரவர் என்று உண்டு - கடக்கட்டும்
எந்தபாவது நீ சொன்ன பைரவராகத்தைச் சொல் பார்ப்போம்?

அஹஸ்யன்.—அரே நம்பன் பைரவராகம் பாட்ராங்கோ
மியா - எல்லாரும் ஸத்து - ஸத்து - கும்துங்கோ - பைரவர்
பைரவராகம் சொல்ராங்கோ மியா, பைரவர் - போனவா
து பொய்துபோகு திக்காது.

சபையார்.—சபை எல்லாம் ஸத்து - ஆடங்கிதான் இருக்கி
து. நீ ராகத்தைப்பா.

அஹஸ்யன்.—அரேமியா பாட்ராங்கோ - பைரவர்
(ஸோன் - ஸோன் - ஸோன்) அரே நம்பன்
பைரவராகம் உங்கள் கடிசிடா மியா! பைரவர் - போனவா
து பொய்துபோகு திக்காது.

சபையார்.—மடயா இது ஸோ - டாக் ராகமா? புள்
ராகம் என்பதற்கு-பைரவராகமென்று உள்ளி
டாக் ராகமா? பைரவர் - போனவா து பொய்துபோகு திக்காது
நியே, து - தியில் - பைரவர் - போனவா து பொய்துபோகு திக்காது
நிருக்கது - இன்னென்னராகம் தெரியும்!

சுபையார்.—அதே மூன்றுகட்ட முண்டே - சன்னியாசி ராஜமல்லா அது தன்னியாசி ராகம்.

சபையார்:—அட அந்த பவிஷ்யத்தைத்தான் சொல் பார்ப்போம்!

சபையார்.—அட எவ்வளவுக்கு சமாதியாயிருந்து மூணங்குழி யாகூட இருக்கிறது. போதும் உனக்கு தாளவரிசைகளே தாவது தெரியுமோ?

சபையார்.—எதோ உனக்கு தெரிந்தவைகளில் சொருது
தில் தாளங்களைச் சொல்!

சுபையார்.—செய்துப்படிவோய் கேள்வியார்கள் அப்படி
நீதான் கேழ்க்கவேணும் இவாளெல்லாம் உத்தான் கேழ்ப்பார்
நீ சொல்லி பழல்வியி?

சபையார் அடா தாளவரிசையின் கோத்த நாண்டாயா, ஆதிதாளத்துக்கு சரபென்ன கொடைய, இந்த நாண்டாயார் கொடாவிக்கடும்.

கடைப்பார்.—நீ சொல்ற மாக தாளங்களுக்கு காதை அடைந்து கண்ணை மூடிக்கொண்டுதான் கேட்கக்கவேண்டும், அப்படியே காதில் கறுங்காலியாப்பு முசுரதான் அடித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

சனையார்—அட என்னடா கடயாப்பரந்த மடயா, சனையர் லுள்ள கனவான்களை சீ கொட்டு செஞ்சொடரே தூ-தூ என்று காறிதுப்பரே இதுதானா? ஆதிதாளசூரம் அரிதளம் பூகின மூஞ்சி போஸ்தானிருக்கிறது.

சபையார், அடே ஜாதியின் ஷேக் சையதா மொக
லெபா, பட்டாணி

சபையார்.—நாங்கள் உன்னை எதிர்ப்பட்டனத்து காகாவது
பெ என்று பார்த்தோம், ஆனால் நீ உப்பு கட்டை சாயமா? தெரிந்தது
தெரிந்தது உனக்கு பின்பாகமளத்தனை சாயமா?

அ ஜனமனோல்லாசினி.

அஹஸ்யன்.—அரே நம்பங்கி மூலு புள்ளே வெளியே யிருகுது, ஒரு புள்ளே உள்ளே இருகுது மஹாஜ்.

சபையார்.—அதென்னது ஓய் ஒரு புள்ளே உள்ளே இருக்கிறது?

அஹஸ்யன்.—அஹ-ஹ-ஹ-ஹ-ஹா, உள்ளே அண்ணாக்கா நம்பன் பொன்சாதி வவுத்துக்குள்ளோமியா.

சபையார்.—அகாவது உன் பென்சாதி பிள்ளையுண்டுள்ளோ?

அஹஸ்யன்.—அஹ-ஹ-ஹ-ஹ-ஹா, டே-டே-டே-டே-டே, மஹாஜ்.

சபையார்.—ஏன் ஓய் உனக்கு சிறிப்பு பறுப்புஞ் சோறு யிருக்காப்போலிருக்கே, உன் பிழை புள்ளே உண்டாயிருக்காளோன்ன ஒரு பிழை கள்ளுண்டவளைப்போல் வெறித்து வாழ்கிறக்கியே, இது என்ன அதிசயம்?

அஹஸ்யன்.—அரே மியா (அ) அதிசயம் நம்பன் சொந்த ரகசியம் அது என்னுண்ணா, இந்த நாள் ம்புள்ளே அழகு பஹதா கிய சுபேதார் சுபான்சிங் மாநிர் பாரதோனும் என்று என் பொன் சாதி புள்ளே உண்டாவாது, க்கு முன் நம்பங்கி சொன்னாப் பிழைக்கவந்திரியே ரொக்கபோடு தென் சந்தோசந்தாங்கோ அய்யா.

சபையார்.—ஓய் உன் அஹஸ்யம் அ பாரஸ்யமாயிருக்கிற தென்று சபையார்க்கு ரஞ்சிக்கவில்லை. உன் ரவாட்டத்தை நாழிகைகேரம் நிறுத்து. இதில் ருசியேயில்லை.

அஹஸ்யன்.—அரே பன்சோத் நம்பன் அஹஸ்யம் உப்பு-காரம் கறுக்காபோட்டு கெருசியைலேதான் தாளிச்சியிருக்கிறது என ஓய் ருசியாயில்லை! கேழ்கிரவுடு கொகாறு ஜவவு கிழிந்து நாத்தோடிபோச்சியி, அரே நம்பன் அஹஸ்யம் கெகரவுங்குகி பக்கம் பொளந்து குண்டிலினிந்து விலா ஒதுங்கி வவுத்துக்கொடல் பிழைக்கி வெளியே விழும்படி சிறிபாங்கோ, அரே நம்பன் ராயர் தர் பக்கலை ராமன் சிஷா புள்ளேமியா.

ஜனமனோல்லாசினி.

சபையார்.—இருக்கட்டும் இதற்கு முன்பு என்ன நொழில் செய்துக்கொண்டிருந்தாய்?

அஹஸ்யன்.—வையதத்தில் விமக்கத்தக்க தையல் வெலை யில் திறமைபுண்டுமோய், கிழிந்த ஆகாயத்தை கய்தை யோட்டுபோடாமலே கட்டி தையல் கருக்காய் தைப்பென் மியா.

சபையார்.—உன் தையல் திறமை கைமொண்டியிலேயே தெரிகிறது. கைமொண்டியான காரணமென்ன?

அஹஸ்யன்.—அரே பன்சோத் ஒரு நாள் நம்பன் என் மான் மஹடிமேல் இடி ஊர்ந்து அரே நம்பன் அதை புடிக்கை ரிப்பானேலே. உட்டாங்கோ அப்போ புன்சோத அது நம்பன் கை கடிசூட்டும்மியா, அதுதான் கை மொண்டியாய்போச்சி.

சபையார்.—ஓய் அஹஸ்யக்கார கஸ்மால் சாயப் நாழியா கிறது. உன் கதை நிறுத்து நாடக சரித்திரம் நடக்கட்டும்.

அஹஸ்யன்.—அஜி மஹாஜ் ஸத்தா-ஸத்தா-ஸத்தா அரே மஹால்ஜி குலோப் நெகர் வால்ஷேட் மூன்லைட் என்லைட் முதலிய விளக்குகளை ரொட்-ரொட்டென்று அவித்துப்போட்டு கெருசியைல் டப்பிகளை ரொளுந்திட்டு ஹஜாயிருங்கோ மியா, நம்பன் கிரகூரகுஷி கிப்பாரசு ஐயாங்கோ சுப்பொராங்கோ, பட்டே-பட்டே தமாஷ்-பேஷ்-பேஷ் மொழாங்கோ தையலிலிருக்கும் ஹஜாத்மா ரெல்லாம் போனாப்போங்கோ, இருந்தா கண்ணைக்கட்டியாக மூடி கட்டு இருங்கோ சாப் சலு ம-சாப் லார்.

கல்வியறிவில்லாத மனின் திமை.

ACT SECOND

இரண்டாம் பிரிவு.

(1) கிரகூர குஷி (2) கிப்பாக்கிய நாமோதான் என்கிற இருவரும் சபாமண்டபத்திற்கு வந்தார்கள்.

நிர்ப்பாக்கியம்.—ஹலோ! ஹலோ-ஹ-ஹ-ஹ! ஓய் நிரகூரகுகி நீர் வந்தவாசியிலிருந்து எப்போகான் வந்தீர்?

நிரகூர.—ஓஹோ, ஹோ, நிர்ப்பாந்தபோது நான் வந்தேன்.

நிரகூர.—ஓய் நிர்ப்பாக்கிய தாமோதரே, நாயுத்திலிருந்து நிரப்போகான் வெந்தீர்?

நிரப்பா.—நிரப்போ வெந்திரா நாயுத்தில்! மூடப்பயில் நாயுத்தில் காணோதுக்கு வேகவேனும்? நீர் வெந்து வெண்ணிராய் எங்கேகெட்டு எறுக்குமுள்ளத்து எச்சாம்பலாய்ப்போனால் எவ்வளவு கம் இருநடை பரகும்? நீர் படிச்சவரோ, இடிச்சவரோ, குட்டிச்சவரோ?

நிரகூர.—ஓய் நிரப்பாக்கியோ, நீர் நிஜமாக ஓர் நாயுக்கும் ஒன்பது நாயுப்பன்மாருக்கும் பிறந்திருந்தால், என்னுடைய நாயுத்திலேயே நான் நல்லியறியில்லாதவானென்று சொன்னேன். நாயுத்தி, வஞ்சகமாக இச்சபையிலென்கை அவையிப்போது உன் கூத்திப்பிள்ளைகளுக்கு சுகமுண்டாகுமோ? நல்லியறியில்லாதவர்கள் உப்பில்லாத பறுப்பையப்போலதான் பேசுபார்கள். இன்னும் கோட்டைக்கு கோத்தளம் எங்கே என்றால் நாட்டுக்கு பதிங்காதவழியில் என்பதைப்போலவும் பேசுவார்கள்.

நிரப்பா.—அஹ்-ஹ-ஹ-ஹ! ஓய் நிரகூரகுகி உம்முடைய வயிறறை கீறிப்பிளந்தாலும் ஒரேமுத்திப்பட்டாயினும் உம்முடைய வாரிதைகளின் சாதுரியமே உன்னை முகூட்டிட்டுப் போலவும், கிழதாசி சங்கமத்தைப் போலவும் இருக்கிறது. ஆனால் நானே மெட்டுக்கிலேஷா என்னுடைய சிலம், எப்பே எட்டுவையிலும், மீயே பத்து வையிலும் சபாசாயிடட்டேன். என்னுடையவார்த்தைகளே தாசில் பட்டே சாசில் உருவினதைப்போல தானிருக்கும், உம்மையப்போல (கிடாமாடு கன்றுபோட்டால் கொட்டாயில் கட்டென்பதைப் போல்) பைரவர் மாதிரியாக மிதற்றமாட்டேன்.

நிரகூர.—ஓய் தாமோதரே, நீர் உம்முடைய ஜல்லிவார்த்தைகளினால் அண்டங்களை அளந்து ஆகாயத்தைப் பிளப்பீர், நீர் பத்து வயசுக்குள்ளாக மீயே சபாசாயினின்று உம்முடைய தோற்றத்தி

லேயே தெரிகிறது, மேலும் நீர் இவ்வளவு பாலியத்திலேயே இத்தனை கலவி கற்றதினால் நீர் வாஸ்தவமாக தேவேந்திரனுக்கு ஒத்திருக்கிறீர்.

நிரப்பா.—அஹ்-ஹ-ஹ-ஹ! நான் தேவேந்திரனுக்குப்போல தானிருக்கேனோ? மஹாசக்தோஷம் மஹாசக்தோஷம். ஏன் ஓய் நான் சாதாரணமான நடைஉடைபாவனைகளோடு தான் கூடி இருக்கேன், தேவேந்திரனுக்கு சமானமான பாடோபங்கள் என்கெங்கேவோய் இருக்கிறது? நிரப்பாத்தான் அந்த உபயோகத்தைச் சொன்னீர்?

நிரகூர.—ஓய் நிரப்பாக்கியரே, தேவேந்திரனுக்கு பாதாதிக்கேசம் வளையல் ஆயிரம் பிராணிக்களை இரூக்கின்றன; உம்முடைய வஸ்திரங்களிலோ உச்சிமுதல் உள்ளங்கால் வளையில் பதினாயிரம் சண்கள் இருக்கின்றன, அதினால் என் கூத்திக்குருட்டுக்கண்ணி சாகுமோ? நீர் பத்து தேவேந்திரனுக்கு சமானந்தான்.

நிரப்பா.—அட்டட்டா! நான் உடுத்திக்கொண்டிருக்கிற வஸ்திரங்களேதோ சிலது பொத்தலாகவும் அழகாகவும் இருக்கிறதினால் நான் கேவலம் பஞ்ச முண்டாகோடுகென்று என்னை இச்சபையில் பகடிப்பண்ணீரோ! சிரஷ், பண்ணுவீர்தான்!

நிரகூர.—உன்னிடம் ஊரெங்குத் திரியலாம், உடுக்காமல் ஒரு வீட்டுக்கும் போகலாகாது என்பதப்போல, நீர் இவ்வளவு கலவிகற்று இப்பெயர்கொத்த ஈனஸ்திபிவிருக்கத்தக்கதான உம்முடைய தற்காலத்து உத்தியோகமென்னதோ யானறியமிக்க ஆவலாயிருக்கிறேன். நானே கேவலம் சுட்டுப்போட்டாலும் எழுத்துப் பரையிப்போதனானுமினும் தற்காலத்தில் ஹவுசுக்காக வேலைதாண்டிராததுக்கொண்டு வருவது மனநிலை. என் சிலவுகாயம் மிஷ்கலைல்லம் என்னவெனும் காசுகிலவில்லாமலே நடத்திக்கொள்வது வருமோ.

நிரப்பா.—ஓய் நிரகூரகுகி நான் இவ்வளவு கலவிகற்றுள்ள தேடி கேவலம் ஹவுசுதாபாசி உத்தியோகங்களில் நானிருப்பேனோ? முதலில் விசாகப்பட்டினத்துக்கு டெபடி கலெக்டர் வேலையில் போயிருந்தேன், அவ்விடத்தில் ஒருத்தருக்காரிலும் தவறாமல் பீரத்தானி கட்டிவித்தேன். அதினால் பெரில் துறைத்தனத்தீர் இவ்வளவு கலவியின், இவனுக்கு இந்த ஜில்லா பொதாதென்று மலையாளத்திற்கு

சப்பெய்துவிட்டோடு வேலையில் மாற்றிவிட்டார்கள். ஆய்விடத்தில் ஏகபோகமாக லுத் து வருஷகாலம் வரையில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் பதிகனுயிரம் கோபஸ்ஸெனடின் லிலைகள் ஆரனதற்கு மேற்பட கான் முப்பத்திரண்டாயிரம் பெயரோடு ஆனந்தக்கடலில் மூழ்கியிருந்தேன். பிறகு துணத்தனந்தா என்வேலையின் கஷ்டத்தைப்பாற்றுவது எனக்கு கடந்தால்கொடுத்தார்கள். அதோடே இவ்விடமவர் ஆசைந்தேன்.

நிரகூர.—ஓய் தாபெந்தாரோ கானே ஆயிரப்பளுகளுக்கும், ஐயாபிப்பளுகளுக்கும் குருவன் நென்னி இருக்கிறேன், நீர் அந்த குருவுக்கு குருவாக அன்றிரங்கிறீர். ஓய் நீர்வளவு நிறமை யோடு எனக்கு தோனமக புளுருவிரா? தோட்குடுவெனையு ஐயாபிபம் புளுகாயினம் உலகம் நிகைத்து தண்டர் ஸ்டிரக் (Thunder Struck) ஆதும்படியாக ஒயாப்பளுகு வழுவி வெள்ளவாரியா குர்ப்படிச்செய்வேன், உமக்கு கேழ்க்க அவகாசமிருந்த ஒய்போதே தோட்குடுவென்.

நிரப்பா.—பெய் புனல் சுருட்டு புரணம் பொறுத்துநிம் மாலாகும், கான் தருணம்பாத்து தேடபென், சாவதானமாக பொய்க் ததாபிரசங்கம் பண்ணுவீர். இனி வெளிதேசங்களுக்கு உத்தி யோகமாகப்போக மனமில்லை, நீரிப்பேறு எந்த நேரத்தில் அபரகியா யிருக்கிறீர்? அதில் என் கொளவத்திற்புருக்க உத்தியோகமேதாவது எனக்கு சிந்தரித்து தருவீர்.

நிரகூர.—அஹ-ஹ-ஹ-ஹ-ஹி! அந்த ஹவுசில் கனப்பொழுதாலும் கிர்வகிப்பிரோ? என் சாமந்தியத்தினால் ஹவுசுக்கு சுப்பவருங்காலத்தில் செயல்கூறாததில் பாடாதகஷ்டங்களெல்லாம் சலித்து அவர்களுக்கு வேண்டிய சப்ளைகள்செய்து முடிந்து கப்பல்கள் செய்நிப்போனபிறகு மறுபடியும் கப்பல்கள் வருகிறவரை நான் உழிவுகான்.

நிரப்பா.—ஓய் குட்டிச்சவரோ, நீர் இருக்கிற ஹவுஸ்தென்று கேட்டால் உன்னுடைய உத்தியோகத்தின் கஷ்டகஷ்டப்பெருமை களைப் புகழ்ந்துபுகழும் (மாப்பிள்ளை மாப்பிள்ளை உன் மாம்பெயரென்னவென்று மணக்கொல்குத்து வந்தகொல்லாம் என் மூத்த புகளிகள்) என்று உரையப்பென்றான். மூருவன் சொன்னான்.

அதுபோல உம்மை கானப்போதே, படிச்சவரோ, இடிச்சவரோ, குட்டிச்சவரோ என்றுகேட்டென்ல்லோ? எப்போதும் (கல்லாதவருடன் சம்பாஷிப்பது துக்கியை புணர்ந்ததுபோலாகும்.)

நிரகூர.—ஓய் நீர் சகலகலாவிதவாகு கலவிகற்று கடையாபறந்து கால் இடரி-குட்டிச்சாத்நானூர், கலெக்டர்வேலை பார்த்து கட்ட கத்தைக்கு பஞ்சமான், ஸ்ப் மேஜஸ்டிரேட்டு வேலை பார்த்து சாக்கடை காலாக் காற்றிர். இவ்வாறு குடிக்க உஞ்சிக்குக் குண்டா கணம்போடுநீர், கானப்பயர்க்கொத்த அசடான படிப்பை அழவுமில்லை, உய்போல் சொறது கு காற்றாய்பறக்கவுமில்லை.

நிரப்பா.—அடா கட்டிபிணமே (அகேக்கி அருமை உடைக்கிற பூணாகு தெரியுமா)? என்பதுபோல (வருத்திக்கற்றவன் கல் விப்பெருமை இகழ்ந்துபறிக்கிறவனுக்கு என்னதெரியும்)? தெரியாது அன்றிபும் (கனவுக் கற்றுமற) என்பதைப்போல் இருமனிதனுனவன் சகல வித்தைகளையும் கற்றிருப்பது உத்தமம், அல்லது கல்வியில் தன் சுயபாஷையைப் பது கற்றிருப்பது மத்தமம், கல்லாமலே மிருகத்தன்மையாயிருப்பது கல்லாவற்றிலும் அதமம், மேலும் (வித்யாவி ஷ்னப்பக) கல்வியில்லாதவன் மிருகத்திற்கு சமானம் என்று பெரியோருரைத்தனர். (காற்பற்றுகலத்தின் மேற்பாலொருவன் கற்றிலனின் கீழிருப்பவன்) என்றும், (எக்குடிபிறப்பினும் யாவரேயாயினும் அக்குடியிற் கற்றோரை வருகவெனபார்) என்றும் அதவிராம பாண்டியன் சொன்னார். அதன்னியில் திருவள்ளுவராயனார் (கண்ணுடையரென்பவன் கற்றோர் முகத்திரண்டு அண்ணுடைய கல்லாதவர்) என்று லோகோபகாரமாக அறிவைபுணர்த்தியிருக்கிறார். அன்றியும் (ஒருபடி உணவில்லை, ஊதி உயர்ந்தவனில்லை) அதாவது நூல்களைவாசித்து கேட்டவனில்லை, பொன்செய்ய புடம் ஊதி வம்பிப்பட்டவனுமில்லை. ஆகையால் படியாதவனுப் பல்லிசுறுவனாகக் காட்டிலும் படித்தவனுப் பாதசாரியாக இருக்கலாம். நிரகூரகுக்கி (விரலைப்போட்டு கெண்டையை இழுத்தாற்போல்) மத்தியில் நிரகூர குக்கிடுக்கிறார். ஓய் ஓய் படிச்சவரே உம்முடைய படிப்பு பூத்தின்னதான் போச்சது, உமமுடைய வாய் வண்ணமுடைய படிப்பு தின்னபோச்சோ? அன்னு ஓய், கெண்டையைப்பிடித்து விராவிழுக்கிறதோ, விரலைப்போட்டு கெண்டையை இழுக்கிறதோ?

நிரப்பாகியே சொல்லத்தொடங்குகிறார்: அட்டட்டா! நிரக்ஷர குகை மலையைக்கெல்லி எலியைப் பிடித்தான்யா! ஓய் நிரக்ஷர குகை யானாக்கும் அடிசறுக்கிறதென்க, இந்த சொற்ப வரையுதலினால் என் கெளரவத்திற்கு என்னகுறைவு வந்தது? நிரேன் தொடர் வையப் போல் தொங்கின பிய்கு தொடுகெட்டிக்கொண்டு ஓட்டி? சொல்வதை நான்ங்களைப்போல் கேளும், கெண்டையைப்போட்டு விராலை யிருத்ததுபோல் என் காவாடி களித்துக்கொண்டிருக்கிறோ யோ நிய உமது வாயாடி நீரெந்த ஹவுசில் அனவலாயிருக்கிறோ அதை உமது வெற்றியாய்மலாந்து உயிர்வரையல் சொன்னால் சந்தோஷிக்க விரும்புவதன்மையில் எனக்கும் ஏதாவது உத்தியோகத்தை கைகாட்டுவாயென்று பிரவாகொண்டிருக்கிறேன்.

நிரக்ஷர.—ஓய் தாமோதரரே, நான் அனவலாயிருக்கிற ஹவுசு அப்படி இருக்கட்டும் அப்பறம் சொல்லுகிறேன் (வெறுவாய் மொல்லுகிறவனுக்கு ஒருவாயவில் நிரப்பக்கம்பண்ணப்போல்) உமக்கு நான் கிடைத்ததைப் பெருக்காய்மெண்ணாமல் (முடிவாயிற்றில் இடிவந்தாப்போல்) உமது வெற்றியாய்மலாந்து உயிர்வரையலெனவென்று இகழ்த்துப்போரே, எனது கவரவ அங்குசத்துக்கு நக்கப்படி (உமது இருவாய்மலாந்து அருளிவரையலெனவென்று சொன்னால் உமது காதில் சிழ்வுடிபடுமா? நீர் படித்தபடிப் (பெட்டைக்குறி) னாக்கு இரட்டைக்கொம்பு முளைத்ததுபோலதான் இருக்கிறது) போகட்டும் போக்களித்தி (திரைகடலோடியுந் திரவியத்தேடு) என்று ஒளவைக்கிழவியசொன்னானே, அந்த ஏடுகளை நீர் நிறுப்போது வாசித்து நானிருப்பீர், அதைப்போல் உடல்யாத்தினைசெய்து தம்பாநிக்கா விட்டாலும் இருந்த இடத்திலேயே யிருந்து சம்பாநிக்கியும் பண்ணுகிறேன். உம்மைப்போல் கல்விதற்று சொல்கிறதகாசைப்பட்டு கஞ்சிக்கடிப்பட்டு நெருக்கள்தோறும் திண்டாட்டப்பட்டு இச்சபையில் கெட்கப்பட்டுருக்கவில்லை. நீர் என்னுடைய அட்வைரை (Advice புத்தியை) கேட்டு நடப்பிரானால் உமக்கு நல்ல உத்தியோகம் செய்விக்க தடையோன்றிராது.

நிரப்பா.—ஓய் சுமமா அப்படியே செய்யிப்பர், நீர் தனாபுரணர் தவள்ளம்மாரால் என்மது கொவித்துக்கொளறீர் (கூட்டுகொதித்தால் விளாவநீரெங்கே?) உமது கோபத்தை தணிந்த என்னுடையபேர்

நிரப்பா.—ஓய் நீர்வளவு சகாயம் செய்விரானால் உமது கூத்தி வம்சம் குன்றுகுன்று வளரும். ஆனால் ஓய் ஆர்ப்புத்த ஹவுசானால் வேலையிலே திதைகிழிந்து சக்கிலி வைக்ககூட ஒதகாது. சில ஹவுசுகளில் துறைகள் துபாசிகளைக்கண்டால் புல்டாக்களைப்போல் னொள்ளென்று விழுந்தார்கள், வேறு சில ஹவுசுகளில் துறைகள் முசலைக்கண்ட வேட்டை நாய்களைப்போல் துபாசிகளின்பேரில் புல்லென்று பாய்வார்கள். ஏன் ஓய் உம்முடைய ஹவுசு ஏஜெண்டு துறை ன்பு புலியோ? காட்டுப்புலியோ? ~~துறைகளைக்கொண்டரா? பூனை~~ ப்போல் சாதுவாயிருப்பீர். புலி உய்ப்போல் சிள்ளென்று பாய்வாரோ? நீர் எந்த ஹவுசே சொன்னிரானால் நான் கடுக்கென்று கண்டுகொண்டேன்.

நிரக்ஷர.—ஹவுசு ஹவுசு என்று என் அடுத்தடுத்து அடித்துக்கொள்தீர், அவுகமாச்சி அவிசாரி மாச்சி, வீச்சு-வீச்சென்று கிச்சிடாதெயும், நாளை காலையில் நான் அடையாளம் சொல்லுகிறேன், நீர் அம்பட்டப்பெட்டைக்குப்போய் குப்பைபேட்டுத் தெருவெதென்றால் சொல்லுவீர்கள். அந்த தெருவில் எதிர்வீடு ஏகாலிவீடு, அண்டைவீடு அம்பட்டை வீடு, பக்கத்துவீடு பணிச்செவன வீடு இது மத்தியில் ஓர் வைகாசல் வீட்டில் அஞ்ஞானதேசிகரென்று ஓர் பிராமணர் இருக்கிறார் அவுணாக்கண்டு உத்தியோகத்தில் பிரவேசிக்க எனக்கு நல்லநாள் வந்தாகட்டும் என்று கேட்டால், அவர் நெருப்பைப்போன்ற லக்கைதலை நான் சொல்வார், அதை கேட்டுக் கொண்டுவந்தால் பிற்பாடு சங்கதி சொல்வேன்.

நிரப்பா.—ஓய் நிரக்ஷரகுகை நீர் சொன்னபடிக்கேபோய் நான் கேட்டுவருகிறேன். ஆனால் ஒரு அதிசயங்கேழ்க்கிறேன், கொவித்துக்கொண்டு காலை எழுப்பொ? என்னபோ. கேக்கி பயமான் னுபிருக்கிறது.

நிரக்ஷர.—காதையுங்கடிக்கவில்லை, சூத்தையஞ்சொறியில்லை சுமமா சொள்ளும்.

நிரப்பா.—சென்னப்பட்டணத்தில் வண்ணாரப் பெட்டை என்றுதான் ஒன்று இருக்கிறது, உலகத்தில் அம்பட்டப்பெட்டையென்று வேறென்று இருக்கிறதோ? இனி தேவடியாள்பெட்டை என்று கூட ஒன்றிருக்கும்.

நிரகூர.—என் ஓம் (அம்மிபைப்பாந்து அச்சியப்பட்டுப் போல) போகிறேன்? வண்ணாப்பெட்டை என்ற விலகாடோ அந்திசூத அம்பட்டபெட்டை என்ற அக்வானகாடு என்று இருக்கப் பட்டது நீர் ஆச்சரியப்பட்டு அல்லாடிப்போவீர், குதற்கம்பெடு கூலிப்போவீர், போம் வோய் போம்பொருதோடெ.

நிரப்பா.—என் ஓம் நிரகூரகுகழி காள் கேட்டுக்கொண்டு வந்தேன், ஆதிரா - பரணி - கார்த்தி - ஆரிலயம் - பூரம் - தேட்டை - ஆகிய இந்த கசுத்திரயமனைவரும் கசுத்திரகதனாகாந்தியோ கத்திற்கு போலாடென்று அஞ்ஞானி கதிகர் சொன்னார், இது அநேகராஸ்திரங்களைத் தேடிச் சொன்னது.

நிரகூர.—ஓம் கிர்ப்பாக்கியரே, (சுத்து கம்போன விடத்தில் பேய் பிடித்ததுபோல் (தலைவாயில் தாண்டினதே தலை உடைந்து சாகத்தக்க) வக்கிலங்களை பார்த்துக்கொண்டு வந்தீர், நீர் உமது ஜனமத்திலேயே இந்த உதனத்தை கேட்டிருக்காட்டிராக் குமடி அநாவது (ஆதிரா பரணி கார்த்திகை ஆரிலயம் பூரம் - தேட்டை, திதுறு விசாகம் சுவாதி பித்திசை மகம் துறாந்த மாநனங்கொ கம்பாந் தாரகர் வந்திரைப்பட்டாச மிளார், பாயதனில் படுத்தார் தேரார் பாம்பினவாய் தெனாதானே).

நிரப்பா.—ஓம் நிரகூரே (மேன்மரத்துக்குப் போனவன் புருஷனை புகுகோதேதர்ப்போலாகிறது) தோண்டவும் வேண்டாம் புதைக்கவும் வேண்டாம் (மனோஜயம் மாண்டவயம்) மல அணிச் தபோதே கல்லலக்கினம் என்று மாண்டவய மந்தாமுனிசொன்றார்.

நிரகூர.—சரி சரி (யத்பாவம்-தக்பவதி) அதுவேசரி நிரே சரி நாமெப்படி நனைக்கிறோமோ அப்படிக்கேசரி. நீர் நானே சாயங் காலம் நானுமணிக்கு கஷ்டமாயிஸ் துறையில் இரும், நானவ்விடம் வருவேன். நிரப்பாக்கியர் அவ்வாறே சுறித்தகாலத்திற்கு இரண்டு நாழிகை முன்னதாகவே கஷ்டமாயிஸ் துறையில் கார்த்துக்கொண்டிருக்கிறான். நிரகூரகுகழியும் ஓர் குடிக்கூலி கோச்சுவண்டி ஏறிக்கொண்டுவந்து சேர்த்தார்.

நிரகூர.—ஓதோ வந்திருக்கீரா கிர்ப்பாக்கியரே? கூட வாரும் இருமடிவாராவதி கோடிக்கு போவோம். அடா கோச்சுமேன் நீ வண்டியை இங்கேயே நிறுத்திவை, நாங்கள் துறையை அழைத்

துக்கொண்டு வருவோம். நிரகூரகுகழி கப்பலைவிட்டுறங்கிண்டு மல்லோடு பேசுகிறான். குட்மானிங் மாஷ்டு வணக்கம் ஓர் ஹவுஸ் ஐகாட் குட் ஓர் ஹவுஸ். (துறையே தேவமுடையதெக்கு வருகிறீரா? நான் கல்லவிட்டை காண்பிக்கிறேன்).

செய்லார்.—கொவேயு - ரோக் - ஐ - கிக்யூ (போடாதிருடா உன்னை உதைப்பேன்).

நிரப்பா.—ஓம் ஜனமனோல்லாபினி தலைவாயில் கண்டேட்டு தானாக்கும். விலகார்ப்பார்த்தால் (மக்கவக்கபு போய் குகசுப்பாறு கொண்டுவந்தாப்போலிருக்கிறது). (யானே வரும்பின்னரே மணி ஓசைவரும் முன்னே) என்பதைப்போல உம் முடைய மூர்த்தியிலேயே உமது கிர்த்திவிளங்கியது மல்லாமல், நீர் நானுமணிக்கு கஷ்டமாயிஸ் துறைகள், வரச்சொன்னபோதே உமது நாற்றத்தை மோப்பத்தாலறித்தே, (சுகதையிலடித்ததற்கு சாகுதி தேடவேண்டுமோ) ஏனெனில் இரும்படிக்கு மிடத்தில் நாய்க் கென்னவேலை) என்பதைப்போல் ஹவுசில் வேலைகாட்டுவதற்கு கஷ்டமாயிஸ் துறையிலெனவேலைமுண்டு? அடா கொடுக்கும்-கும்பெட்டோமோ நீ! ஐயோ, அத்தோ, பங்கயன் உன்னைப்படைத்து அதர் கிர்ப்பாக்கியர் உன்னை பிறப்பித்து சகல அங்குதிடங்களெல்லாபித்த உன்னை மண்டையில் படிப்பைப்புகும் தருணத்திலிருக்கு பேலம்பாக போதாயிற்றே! அலறா அலர் தேவியாகிய சர்வவதி உன் நாவாவயில் துழைய மாட்டேனென்று பிணுக்கிட்டாளோ! வந்திற் பிறந்தவன் கல்லாமையின்ன) அதாவது எக்குலத்திற்பிறந்தாலும் கல்லாமை நன்றன்று (நற்குலத்திற்பிறந்தும் கல்லாமை மிகப்பொல்லாமை) என்று கபிலதேவர் சொன்ன எத்தொழிற்செய்தாலும் கல்லாமை கலம், கற்கைகன்றே கற்கைகன்றே பிச்சைபுகினுங் கற்கை நன்றே; கூடிகொடுக்காததென்றே, கூலிக்குழைக்கவுங் கற்கைகன்றே; கடையாய்ப்பறந்தும் கற்கைகன்றே, கதிகெட்டோடியுங் கற்கைகன்றே யென்று நீதிவாக்கியங்களுண்டு. மேலும் எனது பாட்டனார் நான் சிறுவனையிருக்கும்போது அப்பாட்டையேறினும் ஏடைகைவிடேல் என்று அகத்தவினை சொல்லியிருக்கிறார். ஆகையால் மூடர் கூட்டுறவு (வைக்கங்கடக்காரனை

உய்யுதல்பார்) முழுதும் கெடும் என்றவாறு உமக்கும்
மனையாக்கத்திற்கும் பதினாறு நூல்களும், உய்யுதல்பேரு
ய்ய அபாத்திர கிளைகளுக்கு கார்த்தேன், பொறுத்துபாத்த
ன், கனடெவரித்தேன், வினடெவெறுத்தேன், உம்மை வீட்டுப்பிரி
வறு இரகுவின. நதி லகப்பட்ட சத்திரன் தப்பித்துக்கொண்டது
போலல்லது வேறு அல்ல. நீர் மனாராஜனும் பதினாறும்பெற்றுப்பதி
னெட்டும் அற்று பெருவாழ்வுவாழ்ந்து ககமாயிருக்கக் கடவாய், நான்
வருகிறேன்.

சைவவைவிய்ணவ சம்வாதம்.

ACT THIRD.

மூன்றாம் பிரிவு.

(1) பட்டினசாரியார், (2) லேகண்டேஸ்வரர், (3) உபயபிரஷ்
டர், இம்மூவரும் சபாமிண்டபத்திற்கு வந்தார்கள்.

நீலகண்டர்.—சம்போ சங்கர, மனாராஜனா, ஐகதிசா-கரல
னா த்ரிநேக்ர ஜடாதார, சம்போ, சம்போ, ஜையா-ஜய-யா
ருங்காணம் இன்றையதினம் இந்த லேகண்டேஸ்வர சபாமிண்டபத்தில்
ஏதோ சித்ர விசித்ர வினோதமாகத் திகழ்கிறது. அழகிய சமஸ்த
கடனா நிருத்திய - கீதையங்கன, சம்போ சாலித்ய சமத்கா
ரங்களும், இந்திர மனோதிராதி ஜாலங்கனம் (சதுக்கணாப்தி) லில்
தேன்மாரி பொழித்தது (அல்) பெரு பனோல்ல சமாய் நடப்பதற்காக
என்காதி லடிப்பட்டதில், கணகுளி ப்பார்த்து மனங்கலிக்கலா
மென்று விரைந்தோடினே த்ரு விடாயத்து வந்து சேர்க்கேன்.

உபயபிர.—ஓஹோ, நான் அந்தவந்தான் வந்தேன், ஏனை
யா தங்கள் நாமதேயமென்ன?

நீலகண்டர்.—ஓஹோ, லேகண்டேஸ்வரர்.

உபயபிர.—ஏனையா உபயபிரைய திருக்கோலம், பார்த்தால்
சாக்ஷாத் பேயாண்டி (பாமகிவம்) யைப்போலதானிருக்கிறது. உமது
இரண்டாகிலும் கந்தைச்சருணைகளை அடைத்துவைத்துக்கொண்
டிருக்கிறீர் அது யாதுகாரணமோ தெரியவில்லை, திருவுள்ளம்மகிழ்
ந்து தெரிவித்தால் ஆவலோடுகேட்டு ஆளந்தமடைவேன்.

நீலகண்டர்.—ஏன்கானம் மறந்துவிட்டேன், நான் நாம
தேயமென்ன சொல்லும்? காதிஸ் கந்தை சங்கதி அப்பிறம்சொல்லு
கிறேன்.

உபயபிர.—என்பெயர் உபயபிரஷ்டன்.

நீலகண்டர்.—ஓஹோ - ஹோ! உபயபிரஷ்டம் உபயசக்தி
யாசமா - சபாஷ! நீர் தாய்விட்டுக்கூடல்லாமல் மாயிவிட்டுக்கும்ல்ல,
பின்னெந்தவிட்டுக்குதான் நீர் வாழ்க்கப்பட்டீர்?

உபயபிர.—இரண்டுவிட்டுக் கெட்டால் குடிசைவிடுதான், தாய்
விட்டிலும் மாமிவிட்டிலும் தங்காதவள் குடிசைவிடுதான் குடிகொ
ள்வாள்.

நீலகண்டர்.—ஓமாமா சம்மோ (எதுவும் அற்றவன் கெத்தி
யில் எங்கொள்ளிடு என்று) வசனம் உண்டு. மனிதனுடையன் ஒன்று
கூடவேயாவது தொழுவெண்டும், தந்தது விஷ்ணுவையாவது தொழ
வேண்டும். (ஏகோதேவதேவதேசபோவாசிவோவா) என்று பிரமான
முனடு, நீர் இரண்டையும் சமமாக கொள்சீர், அல்லது உபயகூலப்
மாகத்தானிருக்கிறீர்.

உபயபிர.—உன்னம்பாடி உபய சூன்யத்தான். எனக்குதி
னல் கெடு சகமுனடு. த யிட்டோன் லலாடசூன்யமாக
யிருப்பது, அப்படி லலாட சூன்ய மில்லாடல் கெத்தியில் சந்தன
மாவது திருமணி காப்பாவது இடுவேனாடல் என் பிழைப்புக்குப்
பொல்லாங்கு கேட்கும், எப்படி யெனிட் எனக்கு பதிக்கபோது
பெருமாள் கோயிலுக்குப் போவேன், பதித்துக் களித்தபோது கச்
சாலீஸ்வரன் கோயிலுக்குப் போவேன். தெரித்துக்கொண்டாரங்கா
ணம்? பெருமாள் கோயில் ப்பாடு, கச்சாலீஸ்வரன் கோயிலில்
பாடுபாடு.

நீலகண்டர்.—கச்சபேஸ்வரன் கோயில் இராப்பாடு எப்
படிங்காணம்?

உபயபிர.—கச்சபேஸ்வரன் கோயில் தாசிகளென்றான் என
க்கு ஐக்கியத்தான். எனக்கு சயனத்திற்கு ஒரு குறைவுமிராது.
இருக்கட்டும் கூமியுங்கோ, நீர் காதிஸ் கந்தைச்சருணைகளை ஏன்

அடைக்கொண்டிருக்கிறீர்? சொல்லாமையே வழவழவென்று கழுவட்டீரே, சொன்னால் சொல் - சேரங்கை முத்தாமோ? நான் கண்கொண்டால் கைகளுக்கு குடியாவேனோ? இரகசியம் வெளி யிட்டால் அபிமானம்மா? அண்டையில் கேட்டால் அரிகண்டம் வருமோ? சொல்லுங்கள் தயவு கூர்ந்து சொல்லுங்கள்.

நீலகண்டர்.—சொல்லக்குறையொன்றுமில்லை சொல்லுகிறேன் கேளும்: பைரவபுரானம், மாகபுரானம், விங்கபுரானம், சிவலீலை முதலிய சிவபிரான் சரித்திரங்களை காணுமிருதமாக கேட்டாகக்கூடாத காதில், வீரவைஷ்ணவாளாக வெளி வேஷம் பூண்டு, பக்தி சூன்யராய் வீணவாத குதர்க்கங்களை பேசி, சிவத்தை கிதைக்க கிந்திக்கிற வீரவைஷ்ணவாளுடைய வாய்மொழி காதிலடிபடாதபடிக்குதான் காதில் கந்தை அடைத்துக்கொண்டிருக்கிறேன்.

உபயபிர.—அய்யா நீலகண்டரே (ஜாதிமானமும் சமயமானதும் சங்கியாசிக்கும் போமா?) என்பது இதுதானோ? (உப்பு தின்றவன் நீர் குடிப்பான்) உங்களுக்குகேளையா? உங்களுடைய வார்த்தைகள் காதில் படப்பட்டு என் கி வைராக்யம்? (தெய்வமிகழேல்) என்பது எல்லோருக்கும் பொது சனம், அந்த எட்டை அவாளப் படுத்தி கிழித்தெறிந்தார்களாக்கு. கிடக்கிறது காதில் கந்தைச் சுருணை பிடுங்கியெறியும்.

நீலகண்டர்.—பொறும், பொறும் கரியாணப்பந்தலிலழுபவன் கருமாந்திர வீட்டில் அழாமற்போவாளோ! உபயதராளுக்கும் அந்த சமாச மிருந்தாலன்றோ ஒரு திராசில் இரண்டு தட்டுகளும் சம நிறையாய் இருக்கவேண்டும், உபயம் மிகுந்து குண்டு குறைந்தால் சமநிறை தருமோ? தராத, நாச வராக்கியம் மத துவேஷிக ளாப் அன்னிய மத தூஷணம் பண்ணப்பட்டவாளிடத்திலேயே யல்லது சமஜம், வைராக்ய மன்னு, கிடக்கிறது அவனவன் பிடித்தபிடி குறங்குபிடி, நான் பிடித்தது நாய்பிடி, மர்வந்த காரியத்தின் வழியை பிடியும், உட்காரும், ஸ்டாகம் தொடங்கினால் வேடிக்கை பாரக்காம்.

உபயபிர.—ஏன் நீலகண்டரே, நீர் அந்திக்கும் முந்தியே வந்திருந்தீரே, சந்தியாவந்தனத்தை சந்தைக்கு ஒட்டினீரோ?

நீலகண்டர்.—சந்தில்லாப்பேசை பித்தனும் பித்தங்கிறீர், அட்டியில்லாமலே அத்திபேட்டாங்குளத்தில் அப்போதே செய்து விட்டேன், நீர் முட்ட முட்ட ஒட்டி ஒட்டி சட்டிபட்டி பேசாதேயும்.

உபயபிர.—அத்திபேட்டாங் குளத்தில் செய்தீர் அங்கே சந்தியாவந்தனம் பண்ணீரோ! நிஜம் நிஜம் இருக்கலாம் தப்பாமல், அத்திபேட்டாங்குளத்தில்தான் பண்ணீரோ, அடுத்த அட்டை குழியிலேதான் பண்ணீரோ? ஏனங்கானும், மெரள மெரள விழிக்கிறீர்? அடசொல்லுமவோய், உன் பாடாப்போன பூணலுக்கு கோணலவர.

நீலகண்டர்.—மொள்ள, மொள்ள, மெதுவாக வார்த்தை சொல்லும்; பண்ணிவிட்டுநான் வந்தேன், எதுக்கும் மொஞ்ச போரம் கியாபகம் பண்ணி சொல்றேன்.

உபயபிர.—அட பித்த பித்த சொத்தையே, நீர் நினைவு கூட்டி காசமாடுவீர், கியாபகம் பண்ணி குட்டிச்சாத்தானுனீர், அத்திபேட்டாங்குளத்தை கவர்ன்மெண்டார் துத்து ஆறஞ்சி முப்பது வருஷமாச்சே, இன்று சாயந்திரம் நீரேயா? அதில் சந்தியாவந்தனம் பண்ணீர்? பிசகி பொய்ச்சொன்னாலும் எச்சு பிடியிலும் மெச்சுத்தக்க காயிருக்கன்னா ஒணும், நீர்மது பனியிலுட்கார்த்துமரத்தடியை உருவது போலன்னா வார்த்தை யாடுகிறீர்; நீர் வீரசைவாரியம், நிஷ்டா பராயம் இருப்பீர்கள ஆசாசுறைவாகிறதென்றும் அனுஷ்டான பிரஷ்டமாகிறதென்றும் விசாரப்படுகிறேனே யல்லது உம்மை அலட்டி வெருட்டி மிரட்டலாமென்றல்ல.

நீலகண்டர்.—ஏன்கானும் உபயபிரஷ்டரே, ஏதோசமயோ கிதாவழுவச்சொல்லி பழுவவிடுகிறதுண்டு, உமக்கு புன்புமாகிறது, நீரிந்த வேளை மாத்திரம் மன்னித்து, என்னே அவமரிப்படுகிறது, வெளியே போய் பழாயினிடத்திலாவது சேரவந்த ஜலம் தூவிவிட்டு வருகிறேன். நான் சிதம்பரத்தில் கிழவனாயிருக்கையில் ஒரு விசை என் தகப்பனாரோடு சென்னப்பட்டணம் வந்தேன், அப்போது அத்திபேட்டாங்குளத்து தெருவில்தான் இறங்கினோம். அந்த காலத்தில் நான் அந்த குளக்கரையில்தான் மலபாதைக்குப்போய் அதில்

க்கு கடுகென கடாசுதம்பண்ணுவார். நேக்கி ஒருமுலைமீல் இடங் காட்டுவீரோ? னாவானே முகதரிசனம் பண்ணாமல் விடுரியை முகத்தில் மறைத்து தப்பித்துக்கொள்ளலாமென்றால், முகத்தை விசிரி கொண்டு மறைத்து காடகமெப்படி பார்த்துத்தொலைவேன். நேக்கி சங்கடமாகனா வந்து வந்தது.

உபயபிர.—என் ஓய் அசனத்வம்சரே, அந்த சைவர் நீலகண்டர் இருக்காரோ, அவரே உதத்வேஷ ஜண்டிப்பிண்டென்று பார்த்தால் இவ்விரை மதநாஷண மொண்டிப்பிண்டமாகனா யிருக்கிறார், ஓய் இவன் இருவலையும் நாம் எப்படியாவது சமயம்பார்த்து முன்னே ஏறிட்டு எணியைவாங்கி பிண்ட ஒருங்கத்தட்டி ஒக்கப்பார்த்து சமரசப்படுத்த வேணுங்காணும். இவன் மூலமாகவாவது லோகோபகாரமாக விஷயம் பிரபலமாக்கு வாட்டும்; ஒரு தருவாயில் நீலகண்டர்கடா திராசுதட்டில் பண்டா பெறுக்கு குண்டுகிதுக் சாமிறை தாது என்று சொன்னார். அதாவது தெரிந்ததா? இவ்விரை வந்து வருகிற மிருத்தால் வாசத்து குலியாகிறது.

அசனத்வம்.—ஓய் உபயபிரே, நீர் நீண்டபிரதத்தில் போய், நீர் வேடிக்கைபார்க்கவந்தீர். வைராக்கியம் பாராட்டவந்தீர் என்று கேட்டு, அவரை மெள்ள அந்த மூலை யிடத்தைவிட்டு இங்கு கொண்டுவராம், நான் பட்டா மெள்ள அழைத்துக்கொண்டுவருகிறேன்.

உபயபிர.—நீலகண்டர் உரவான் மூலையில் உட்கார்ந்தால் வேடிக்கை நன்றாய் தெரிகிறதோ?

நீலகண்டர்.—ஆமாங்காணும் சுத்தமாக தெரியவே தெரியாது, நேக்கி பசுதியான இடத்தை மண்டபத்துக்கு எதிரில் சோபாவில் சுவதரிப்பீர்? நீர் சொல்றபடிக்குதான் கேழ்க்கிறேன்.

உபயபிர.—அவசியம் சுவதரிக்கிறேன், நீர் மத வேஷ பிணுக்குகளை சுருக்காய் சுருட்டிக்கட்டி சூத்தை பிடித்துத்தள்ளி சாக்கடைக்காலில் சங்கடப்பட்டாமல் எவியும். தலை மூலையினை நான் காப்பாற்றிக்கொண்டால் போதும், அந்நிய மத உல்லங்கனம்பண்ணப்பார்க்கபயனொன்றுமில்லை, நீர் இனி மரியாதையை அனுசரிக்கத் தான் வேணும், வாரும் இந்த சோபாவில் உட்காரும்.

அசனத்வம்.—பெருமானே தேவாளுக்கு நமஸ்காரம், தேவாளுக்கு ஜாகை வஸ்திபாயிருக்கோ? வேடிக்கை நன்னு தெரியாதோ?

பட்டா.—ஜாகையுமார்க் ஜாதையுமார்க் வேடிக்கைசெவ்வையாய்தெரியயுமில்லை தெல்லவாரயுமில்லை (கைக்கெட்டியும் லாய்க் கெட்டவரில்லை) என்பதைப்போல் (வெட்கங்கெட்டுவந்தும் புட்டந்தாங்க தனாகானேம்) மேலும் (தரித்திரன் தலைமுழுக்குக்கு வெந்நீர் முந்நீர்தான்) என்பதைப்போல்தானிருக்கிறது, நீரெங்கேகாண் ஒக்காண்டிருக்கீர்? நேக்கி உம்பிட பக்கத்திலே ஜாகைபாருமே.

அசனத்வம்.—என்பக்கத்தில்தான் சோபாவில் ஒக்காரவைக்கிறேன், விசிரியை வெளியே எவியும், நான் சொல்லுகிற ஏரித்தை வய கௌரவம் வைத்து கவனமாக காதுவிட்டுக்கொளீர். (தான் பிடித்த மூலுக்கு முனைகால் எனமுடி)

பட்டா.—ஓர் வந்தகாரி பிடிபானம், நேக்கு இடம் தான். கொண்டு வந்ததைக்கு கோடுதள்ளி கிஞ்சி னுக்குறுக்கிட கௌனிலுங் சவில்கொள்ளமாட்டேன். எந்த காரியத்துக்கும் ஜனவாங்கு கர்த்தவ்யம் என்பதைப்போல் (நால்வர் சொல்லும் சொல்லை கேளாதவன், நலமான வழியிழந்து, கைப்புக் கிடமவந்து, நெறுக்கிடைநேர்த்து, நஷ்டமடைந்து, நாலிழந்து, நற்கதியடையாமல் நரகத்துக்கேரு அகைபடல் நீடுப்படி சொல்லீரோ அப்படித்தான்.

அசனத்வம்.—பெருமானே வாரும், இங்கே சிவமதஸ்தரும் மிக்க வந்திருக்காப்போலிருக்கிறது. விட்டு மன விருப்பைக்கொண்டு சாவதான்மாக இரண்டாவிலிருந்து.

உபயபிர.—ஏன்காணும் அசனத்வம்சரே, நீர் ஸ்டேஸ்வரசே, பட்டாசாரியரே, நாம கால்வரும் இந்த சோபா சலகாடகம் முடிவாகுவனாயில் ஏகோதர நியாயமாகதானிருக்கிறீர்.

அசனத்வம்.—ஆமா வேகு நன்னுயிருக்கலாம், நீர் சான் ஏகோதர நியாயமென்று சொன்னீரே, ஒருதாய்ப் பிள்ளைகளைப்போல்தானிருக்கலாம்.

பட்டா.—ஏன்காணும் அசனத்வம்சரே, நாடகம் தொடங்க நாழியாகும்போலிருக்கே.

பட்டரா.—ஐயா சிவசோலம்புண்டவாள், உங்கள் நஞ்சுண் ணிக்கு நமஸ்காரம், ஏன் வார்த்தைசொல்லாமல் கூப்பிடாமே மௌ னையிருக்கிறே?

நீலகண்டர்.—ஏன்காணம் உபயப்ராஷ்டரே, கேக்கி அப் போதே தெரியுமே, சைவானுக்கும் வைஷ்ணவானுக்கும் பூனைகள் எவிகள்போலதானென்று.

பட்டரா.—ஓய், ஓய் உபயப்ராஷ்டரே, பூனைகள் எவிகளின்கே துங்காணும்? நான் எவ்வளவும் விகற்பமாக சொன்னவனென்று, நான் நியாயமாகத்தான் சொன்னேன்.

நீலகண்டர்.—ஓய் வெண்டகா கொழம்பு உபயப்ராஷ்டரே! (நீர் அப்மிருப்பீர் இம்முகமிருப்பீர், ஆக்கினசோத்துக்கு பங்குமிருப் பீர்) சுவரென்ன நியாயத்திற்காண் சொன்னார்? நஞ்சுண்ணியாவ தென்? நமஸ்காரப்பாவென்ன? இது பத்துபேரில் பரிசாசமோ? கோவிகத்தமோ?

பட்டரா.—ராமாதுக, ராமாதுக! திருப்பிகடல் கடையிற் காலத்தில் அதிலுண்டான நஞ்சை (விஷம்) பரமசிவம் உட்கொண்டு தேவர்களுக்கு உண்மையளித்ததினால் அவருக்கு நஞ்சுண்ணி (விஷ த்நைகபுண்டவர்) என்ற திருநாமத்தைக்கொண்டு நமஸ்கரித்தேன். இதிலென்ன குற்றங்கூடாணும்? என்னென்றால் (வேண்டாதபெண் டாட்டிக்கு கைபட்டால் குற்றம், கால்படா லட்குற்றம்) என்பது போல் குற்றமாகத்தானிருக்கும், என்னபண்ணலாம். காணொன்னமோ சிலேடையாகக்கொண்டேன், இதிலென்னகாண் குற்றம்? (கோட்டித் திமங்குத ராணிக் கோயிலில் வந்து ஆடத்தெரியுமோ?)

நீலகண்டர்.—சிலேடையா சொன்னீர்! கலவடையாசொ ல்லவிலைபாக்கு, முதலிலேயே பரமசிவத்திற்கு நமஸ்காரமென்று சொன்னாலாகாதோ? கேக்கி இந்த சிலேடை கலவடைகள் தெரியா தோ? சொல்றேன் பாருமே! வேணும்பன்னு கேளுமே, ஓய்பெருமா னே, உங்கள் சங்கதிக்குச்சாணம். அதாவது உங்கள் பெருமாள் கிருஷ்ணாவதாரத்தில் பாரத்யுத்தகாலத்தில் (பாஞ்சஜன்யம்) என் கிற சங்கை அனந்தனிசை ஊதியிருக்கிறார். அதுகாரணத்தினால் அவருக்கு சங்க தியென்றுதான் திருநாமம் உண்டாயிற்று, இப்பொ

என்ன சொல்றீர்? வருகிறார் வாதத்திற்கு வீரத்தோடு, போகுந் தார் புறங்காட்டி, பிதப்பையாக? சொல்லும், இப்போது உம்மை வளை க்கதானு தெரியாது (கோத்தண்டு செங்க ஏலப்பாட்போடவேண் டமோ.)?

பட்டரா.—அதையிட்டுதான் உங்கள் சாமி பிச்சைக்கார ஆண்டியாயிருப்பது.

நீலகண்டர்.—அதையிட்டுதான் உங்கள் சாமி தைத்திருப் பாயிருப்பது.

பட்டரா.—அதையிட்டுதான் உன்தாய் மலடியாயிருப்பது.

நீலகண்டர்.—நாக்குக்குமபோது என் தாய் எந்திகாண் மலடியாவாள்?

பட்டரா.—ஒத்தைபிள்ளையைப் பெற்றவள் வாணுமலடி என்ற பசனத்தை நீர் கேழ்க்கவில்லையா? அதுதான் உங் கள் சிவனார். வெண்புடையகளை விட்டு, பித்தம்போல உங் களை அணிந்திருக்கிறார்.

நீலகண்டர்.—ஆமாம் ஓய, எங்கள் சிவனார் பக்தர்களுக்கு பித்தனாயும், மற்றவர்களுக்கு எத்தனாயுமிருக்கிறார். பாம்பை யணி வதினால்தான் புதுங்க பூஷணென்று நாமமும் பெற்றார், உம்மிட பெருமாள் கலமணியணிகளை வட்டு அளகிடட்டையும் தாங்கக் கொட்டினார். ~~அவரது கைகள்~~ அவரத்தின் ஆபரணங்களெல்லாம் கூட சலவிட்டு அழித்தாராக்கும் போம் போங்காணும்.

பட்டரா.—ஏன்காணம் எங்கள் பெருமானுக்கு அங்கு க் கவிசை கூத்திமாறா நீர்தான் கொண்டுபோய் விட்டாரோ? ஓய பாண்டி குடித்தவனுக்கு பால் எப்பந்தான், கன்குடித்தவனுக்கு கள் எப்பந் தான் வரும். உம்மிட சிவனார் செய்த செய்தி உம்மாலேதான் விளங்கவேணுமாகும்.

நீலகண்டர்.—எங்கள் சிவனார் செய்த செய்தியை நீர் பொ தியில் கட்டிக்கொண்டு வந்தது என்னகாண்?

பட்டரா.—பொதியில் எப்படி கட்டுவார்கள்? மதியில்தான் போட்டுவைப்பார்கள், ஏன் நீர்தான் அறிபாட்டீரோ? உம்மிட

செயலூர், சுந்தரர் நிதித்தம் பரையாரிடம் தூதுபோய் பஞ்சாபர்க்க
விலலை வாக்கும்.

நீலகண்டர்.—அதுதான் உங்கள் பெருமாள் மத்தழப்ப
டது.

பட்டரா.—எங்கள் பெருமாள் மத்தியப்பட்டு போது நீரெய்
கேயார்த்து பதபதைத்தீர்?

நீலகண்டர்.—அங்கதான, ஏடுதா திருப்போன இடை
ச்சிவீட்டில்தான்.

பட்டரா.—ஒய் ஒய் உம்மிட சிவனா மதுராபரியில் வாணி
ச்சி புதிக்கு வாய்திறந்துக்கொண்டு ஓடி வைகை நதில் பிரபலம்
பழம் புளிக்கப் புளிக்கச் சாப்பிட்டாரே, அது உமக்கு கிராபக
மில்லையாக்கும். போம் போங்கானும் போதோடே.

உலகண்டிப் பொதோட போகாமல் உம்மோட வாதிட
வில்லை, மரான மேலயேல் உம்மோட வாதிடக்கும் செய்தி.
உம்மிட கோவர்த்தனன் பதினாழிராம் கோபகைகளை குசமர்த்
தனம் பண்ண மானக்கேடு, உம்மோட உரோ பவிஷயத்தோடு வாச
தேவனுக்கு காணோவாடிசென்று, வெளியே செல்லாதெயும்.
வெட்கத்தை போக்காதெயும்.

பட்டரா.—உம்மிட சிவனும் தாருகாவனத்தில் புகுத்து
 னன்னுயிரம் சிவபத்தினிகளை நமசுப்பன்னமிடுக்கிறார், அவரும்
 ரோத்தில் அகப்பட்டவர்தான் - ஓய் இதோட்சரி, உம்மிட உம்
 மிட சிவனும் ஆண்டியாக்கி தோண்டியை தான் தாருகாவனத்தில்
 ன் பாருகாவனத்தில்

நீல ண்டா, — ஓய் பட்டரே, எங்கள் தும்பிக்கையன் தொப்
பைமேலானை, உமமையும் உம்மிட பெருமானையும், பொங்கல் புனி
யோனாக்கு இங்கெங்கும் தலைகாட்டாதபடிக்கு தப்புக்கொட்டி தாத
ராக்கி திருவல்லிக்கேணி பார்த்தசாரதி கோயிலுக்கு வாயைப்பழம்
தோல் பொறுக்க ஒட்டிவிடப்போகிறேன் பாரும் (முக்காலங் காசும்
முழுக்கிற் குளித்தாலும் எக்காலும் வெண்ணிறக்கொக்காமோ?)
ஒருபோதும் ஆகாது.

நீலகண்டர்.—அப்படியானால் உனதாய் அவிசாரிதான்.

பட்டரூ.—ஓம் உமது ஜடாத்ரன் சாக்ஷ்யத் என்தாய் அவி
சாரியானபோது நீர் பாத்திராங்கானம்? பெர்யம் சொன்னீரோ உம
து ஆசாரியருக்கு புட்டை தானிறங்கும்.

நீலகண்டர்.—எங்க ளாசாரியருக்கு புட்டைபிறங்கினால், உங்கள் பெருமானுக்கு புளியோனா அகப்பட்டவே அகப்படாது. இப்போது உன் தாய் அவிசாரி என்பதற்கு தடை எனன்? நீர் ஜன்ன மாகுங்காலத்தில் உமது ஆண்குறியை அகிந்துபோட்டுதான் வாயில் வழியாக வந்தீரோ? போம், போங்காணம். (பாடுபட்டு புரண்டார் லும் பக்கிசியாச்சா ஆவானங்காணும்)?

பட்டா — வாரும், வாருங்காணும்? (உயர்உயர் பரந்தா
னும் உட்கூர்நீ பருந்தாகுமாங்காணும்)?

நிலைண்டர்.—எங்கெகாண வாரும் வாருமென்றீர்?

பட்டரா.—நீர்பேரம் போங்காணுமென்றால் என் வாரும்
வாருங்காணுமென்றேன் (புறநகு மாங்காய் தோண்டி) நீர் பிரப்
பந்தியால் அடித்தால் நான் பிரக்கங்கொடியாலாவது அடிக்கமாட்
டேனோ! அதுகான் உம்முண்டிய சிவஞருடைய எருதை சேடை
யில் கட்டி ஏர் விழுகிறார்கள்.

நீலகண்டர்.—அதுதான் உம்முடைய பெருமாள் கொலை
கொல்லையாக சுத்தரார்.

புத்தகங்கள் கொயிலைவிட்டு உமது
லைசுல ரூப்போகாண கொள்ளிவைத்தார்?

நீலகண்டர்.—ஒட்டர் வராஜங்களை கொல்லை கொல்லையாய் ஒட்டிக்கொண்டு போகவில்லையாக்கும்.

பட்டரா.—அதுதான் உங்கள் பாவதீசனுக்கு பரிக்கீட்டில்லாமல் பருவதங்களில் குழகொண்டது.

நீலகண்டர்.—அதுதான் உங்கள் பெருமானுக்கு இருக்க
யிடமில்லாமல் திருப்பால் கடலுக்கு ஓடிவிட்டது. போம் போங்
காணம் பொழுதோடே-போய்புளிச்ச பழையதைப் போட்டுக்கொண்டு,
எலுமிச்சை ஊறுகாய் வைத்துக்கொண்டு, புஷ்களமாக புசித்து, பூசு
சந்தனம் பூசிக்கொண்டு, பூமுடித்துக்கொண்டு, கற்கூர்தாம்பூரம் தரித்

அக்கொண்ட மூலுக்கு மைத்துனனா மரவாமெ கீனையும் போம், போய் சுகமேவாரும்.

பட்டர.—ஐயா நீலகண்டரே, சுகபாவரச்சொல்லுகிறீரே, மறுபடியும் ஏதாக்குவாவேணும்? வந்தால் ஒருக்கால் உங்காத்து மகனாகத்தான் வரவேணும், நேக்கி அவ்வளவுபாக்கியம் லபிக்கிறதே! கிடக்கிறது கடற்கரையில், நேக்கி சிலநேசருடைய சம்பாஷணை காணுக்கு கலாய்ப்புளின மாதிரியாச்சது, போதோடேபோய் புனிச்சபகாழ்ப்பை இரத்திற்கு சாப்பிட நேக்கி பித்தம் பெருகி தலைக்கேறவில்லை, நீர் நீர்ச் சுவதை எங்கெகாப்பிவித்தீர் நாமக்காப்பை நன்றாய் அணிந்து நலம்பெற்று பசுபிறிதன் பார்வதிக்கோதரனையும் பதராமல் பணியும், போம், போதோடே பாரும் புழக்கடைவேளை.

ACT FOURTH.

நான்காம் பிரிவு.

(1) கோழிமங்கலம் ராமாசாஸ்திரி (2) ஸ்ரீகாதபட்டர் (3) குசமர்த்தனராயர் இரவாவரும் சபாரண்டப்பத்திற்குவந்து மனோல்லாசமான சம்பாஷணையை தொடங்குகிறார்கள்.

ஸ்ரீகாதபட்டர்.—ஓஹோ ராயரவாளுக்கட நாடகத்துக்கு நம்புச்செய்தாப்போலிருக்கே! ராயரவாளுக்கு உம்மைமாம்.

குசமர்த்தனராயர்.—அல்டை உக்காருங்கோ.

ஸ்ரீநாத.—(கனக்குதான் பேசுகொள்ளுகிறார்) பிராமண ணுக்கு பிராமணன் சன்மானிக்கிறதைவிட்டு, ஆல்டை சிட்னாட் என்கிறாரே இதுகாளு நீச பாவையின் கிபுணைதே? காறுது ஈரக் கடைக்கால், ராயரத்தை பார்ப்போம். ஏன்-ராயரவாளை எங்கே யோ பார்த்தாப்போலிருக்கே, பேருதான் தெரியவில்லை, தங்களை எங்கேபார்த்திருப்போடு?

குசமர்த்த.—நீர் திருப்பாலைவனத்தில்தான் பார்த்திருக்கலாம், அல்லது கச்சிகுகரில் கச்சாலதாசுவீட்டில் வெகுசா பார்த்திருக்கலாம்.

ஸ்ரீநாத.—திருப்பாலைவனத்தில் தெருப்பம் காசிகள் இருக்கிறார்களே! கச்சிகுகர் கச்சாலதாசு காஞ்சிமண்டலத்தில் கன கீர்த்தியடைந்தவன், சோழநாட்டில் சிறப்பைப் பெற்றவன், இன்னு லில் பொருள்படைத்தவன்.

ஸ்ரீநாத.—ராயரவாள் நாமதேயத்தை செலவுதரவில்லையே.

குசமர்த்த.—ஏன் பெயர் குசமர்த்தன் ராயர்.

ஸ்ரீநாத.—பொரு திவ்யமாயிருக்கே! கிருஷ்ணபகவாண கன்னு இந்த நாமதேயம் பொருத்தவேணும், ராயரவாளுடைய மூர்தி கீர்த்திகளுக்கு தரும்-ராயரவாளுக்கு இது இடுகுமிப்பெயரேக் காரணப்பெயரோ?

குசமர்த்த.—கண்டிப்பாக காரணம்வந்தான்.

ஸ்ரீநாத.—என்ன காரணத்தைப்பற்றியோ?

குசமர்த்த.—ஏன் ஓய் (பூட்ட) (கிட்ட கிட்ட வந்தீரே,கோ பூத்திலைமே) என்ற மாதிரி (சாராயம் வார்த்து பூராயம் கட்டபதைப்போல்) உம்மைமாம் எங்கெயோ பார்த்தாப்போலிருக்கெ ன்று போக்குகாட்டி வாக்கை வலிக்கிறீரே, கீப்போயட்டியல் (fool.)

ஸ்ரீநாத.—ராயரவாள் திருப்பாலைவனத்திலாவது கச்சால தாசி வீட்டிலாவது நீர் பார்த்திருப்பீரென்று நேக்கி சொன்னபோது, ராயரிடத்தில் கலோகுபலா வார்த்தை சொல்லலாமென்றவனு டெய் திருப்பம் கொண்டிருக்கேன். எஜமானவாளுக்கு எழிவந்தமாயிருந் தால் பொறுமை வரும் பரியந்தம் பொறுத்துதானிருக்கேன். ஏன் ன்றால் வெகுசா வற்புருத்தி வலிய வார்த்தை சொல்லையினும், வெள்ளை வருஷம், கேமோசம், மாதவபகஷம், மால் பிறப்புத் தேதி, அகரகுருகிழமை, ஆதிதீய நெட்டி பார்த்தபோது முன்னதாய் பூஜா பார்த்திருங்கனையும் தேவதாசச்சினை சாமான்களையும் விரைவாய் வித்துக்கொண்டுபோன பொருளை திருப்பாலைவனத்தில் மரகதவேணி தாசி மகள் நீலவேணிக்கு கொடுத்து தலை மருமகனுனைன். இது ராயரவாளுக்கு தெரிந்தே யிருக்குமாக்கும்.

குசமர்த்த.—ஓய் ஸ்ரீகாதபட்டர், நீர் என்னமோ வருஷம், என்னமோ மாதம், பகஷம் தேதி என்னீரே, அது என்னமோ லாட

பாஷையன் ஓடுக்கு, அதிஸுடைய விவரத்தை சொல்லும் பார்ப்போம்.

ஸ்ரீநாத.—வெள்ளை வருஷம் = சுக்கில வருஷம், கேடுமாதம் = ஆனியமாதம், மாதவபக்ஷம் = கிருஷ்ணபக்ஷம், மால்பெட்டித்தேதி = விஷ்ணுவுக்கு பத்து அவதாரம், அதாவது: பத்மாத்தேதி, அசுரகுரு கிருமை அதாவது ராக்ஷசாளுக்கு குருவு சுக்கிராசாரியன், அதிஸுடைய கிருவாரத்தில், அதித்யன் எட்டிப்பார்த்தபோது = சூரியன் உதயமாகுமென்று என்பதை.

குசமர்த்.—அம்-ஹ-ஹ-ஹா! பார்த்தால் கீட்டா விலாசமனோல்லாமுடையவராகதான் தோன்றது. (very good) வெளிகுட்டு என்று காரணம் பின் வரலாற்றை யறிந்தீர்?

ஸ்ரீநாத.—அதைக்கேட்டு கடையாபந்துதான் (பேம்புருட) என்று வைதீரே, அதன் குக்கி பம்பாயிருக்கிறது. புல்லென்று விழுந்து பச்சிகாட்டினுலென்ன பண்ணுவெனென்று (கட்டி) கட்டிது எகவிரட்டது) என்று தொட்டின்று விட்டோழித்தேன்.

குசமர்த்.—ஓ - ஹே - கவாலமண்ட, பம்பாயடாதேயும், நீ ரெவ்வனவோ என்று உமது நானுனை தெரியாத கிமித்தம் உமமை வெதூமனே அகட்டினேன், நீரிப்போது சொன்ன உமது சரித் தெர்த்தினால் ஒரு விஷயத்தில் நீரெனக்கு (சுக்வல்) ஆனீர், எனது காரணப்பெயரின் வரலாறு தாசிகளுக்கெல்லாம் (குசமர்த்தனலீலை) என்விடத்தில்தான் சிஸ்குயானது, அதுதான் குசமர்த்தனராய் என்பது.

ஸ்ரீநாத.—சென்னை ராஜதானி முழுமைக்கும் தங்கவிடத் துல்தான் சிஸ்குயாயிருக்கோ?

குசமர்த்.—மற்ற பங்கள பம்பாய் ராஜதானிகளிரண்டு மெப்படி போரது?

ஸ்ரீநாத.—சென்னை ராயரவான் (Viceroy of the whoredom) தாசி கடைத்துக்கு கவர்னர் ஜனரலாதானிருக்கவோனும், பேஷ்-பேஷ் இவ்வளவு பிரபலமானபேர் விஜயங்கிர ஜாஜிமான் முதலான மொகலை சக்கரவர்த்திகள் கூட அடையவில்லையே!

குசமர்த்.—ஏன்காணம் பட்டரே நீர் வாசுதேவகாரத்தோடு வர்த்தை சொல்ரீர் நீர் என்னென்ன புராணங்கள் பார்த்திருக்கிறீர்?

ஸ்ரீநாத.—நான் ஒட்டாஜ சமஸ்தானத்தில் ஆஸ்தானபண்டிதனுமிருக்கும்போது ராஜசபையில் எப்போதும் பங்கு பாகபூரணம் பெண்டாட்டியை தேடப்போனகதை இவ்விரண்டே மடையாய் திறந்த வெள்ளம்போல பிரசங்கிப்பென.

குசமர்த்.—அதென்ன தய்யா பங்குபாக புராணம் பெண்டாட்டியை தேடப்போனகதை?

ஸ்ரீநாத.—ஒட்டாஜியத்தில் கறுத்தபிழ், செத்தபிழ், பச்சைத்தமிழ், ஊதாத்தமிழ் இதுகளில் என்ன நதை சொன்னாலும் அவாளுக்கு காது அடைப்பட்டுப்போம் வெள்ளைத்தமிழ்நான் சொல்லவேணும், இங்கு சொற்பவிஷயம் ராயரவாளுக்கு தெரியவில்லையே - தேக்கி வெட்கம் பக்கம் பொளக்கவருகிறதே.

குசமர்த்.—வெட்கமவந்து பக்கம் பொளந்துபோனால் பாண்டனக்கு ஹாஸ்பிஷானை அனுப்புகிறேன்-அங்க இரண்டு புரானங்களையும் வெள்ளைவிளக்கச் சொல்லும் பார்ப்போம்.

ஸ்ரீநாத.—பாண்டவான் பங்குபாகத்திற்கு ~~பார்த்தா~~ தம் நடத்தியது (அதுதான் பாரதபூரணம்) பங்கு பாகபூரணமென்று. இராவணேஸ்வரன் சிறையை கொண்டுபோனபோது இராமரத்தையோடு அல்லவோ? அந்தகதை அடங்கிய ராமாயணத்தான் பெண்டாட்டியை தேடப்போனகதை.

குசமர்த்.—உங்கள் காமதேயமென்ன?

ஸ்ரீநாத.—என் காமதேயம் ஸ்ரீகாதபட்டர்.

குசமர்த்.—ஸ்ரீகாதபட்டர்! அட்டட்டா! கேழ்க்க குசோத்யமாகன்னுமிருக்கு, ஸ்ரீகளுக்கு நாதரோ! ஸ்ரீகளுக்கெல்லாம் நீர் நாதரானால் உம்மிட தாயாருக்கு யார் நாதர்? நீர்தான். இது உமக்கு காமகாணத்திலிட்ட பெயரோ, நகுதியில் வந்தசீரோ?

ஸ்ரீநாத.—உம்மைப்போல்தான்.

கோழிமங்கலம் ராமாசாஸ்திரி.— இராயணப்பார்த்து கேழ்க்கிறார்-நங்கள் பார்த்துவானோ?

ராயர்.—ஆம் மாந்துவாஸ்தான்.

கோ-ராமா.—நாமதேயம்?

ராயர்.—என்பெயர் குமசுந்தனராயர்; உமது எவ்விடம்?

கோ-ராமா.—காமிகுப்பது கோழிமங்கலம்.

ராயர்.—உம்மிட பெயரென்ன?

கோ-ராமா.—என்பெயர் ராமமங்கலம் கோழிசாஸ்திரி.

ராயர்.—ஏன் ஓய் உம்மிட ஜாதகதான் கோழிமங்கலமென் னென்பயர்கேட்டால் கோழி சாஸ்திரி. என்னோ? ஊருங்கோழி பெருங்கோழி கோத்திரங்கூர். கோழிகேத்திரமாகும் உமக்கு பை த்யமேகாவதிறுக்கோ?

கோ-ராமா.—மன்னு ராயரவான், நேக்கு சபாகப்ப றர்க்குணபொன்றிருக்கு. அது நேக்கு சபாயங்களில் கன்னுரெ பின் னுரெயென்று உளரச்செய்கிறது. அதுறிவாய் நேக்கு பித்தமுங் கிடையாது பெனத்தலங்கிடையாது. என்பேர் கோழிமங்கலம் ராமாசாஸ்திரிதான்.

ராயர்.—இவ்விடம் எங்கேவந்தீர்? நேற்று பொஜனத்துக் கே ட்கேயிருந்தீர்?

கோ-ராமா.—இவ்விடத்தில் ஜனமனோல்லாசினி நாடகம் நூதனமாக ஏர்ப்பட்டு சென்னையில் சந்திரநடன் சமீபகாரங்களோ டு நாடகம் நடக்கிறதென்று வெரிதேசங்களில் வெருவந்தியாபி ட்க்கிறது அதைத்தான் பார்க்கலாமென்றுவந்தேன் நேற்றியதினம் வகார்ப்போட்டையில் ராமேஸ்வர பாட்டிஹோட்டலில்தான் இறங்கி னேன்.

ராயர்.—சாவகார்பேட்டையில் ராமேஸ்வர பாட்டிஹோட் டல் நானறியாமே எங்கெகாண் இருக்கு? (கொசவன் கலப்பைபடை க்கு பனமாததை பார்த்ததுபோல் வார்த்தை சொலறினோ?)

கோ-ராமா.—அட்ட, அன்னு - அன்னு நேக்கி சாதஸ்த மன்னுபிடித்து சதாயிக்கிறது. ராமேஸ்வர பாட்டியன்னு, காசீபா ட்டிஹோட்டல், நேக்கி கியாபகம்வந்தது.

ராயர்.—தாசி பாட்டி ஹோட்டலில் விசாரணை பணிக்கை யாய் நடக்கிறதோ?

கோ-ராமா.—அதென்னமோ நேக்கிதெரியாது, நேத்துரான் அவ்விடம் போனபோது காசீபாட்டி நாலாம்பாட்டனுக்கு மூன்றாம் தலை திவசமாம் அதற்கு சமாராதனையன்னு பண்ணை ஆனால் போஜன செளக்யமோ பொருபொல்லாது, பாகத்தின் லக்ஷணம் பவே அவ் லக்ஷணம், பாக திறமையில் நளன் நாயக்கடந்தான், பிமன் பூனை யைக்கடந்தான், காசீபாட்டி காசைக்கடந்தான். பாகத்தின் கவை யைச்சொல்ல ஆதிசேஷன்தான் வேணும்.

ராயர்.—ஆதிசேஷனுக்கு (சபதபணங்கள் - ஏழுபடங்கள்) ஏழுபொண்டு பதினான்கு நாக்குகள் உண்டு. உமது ஒத்தநாக்கு எவ் வயமானவனாக்கும் எவ்வசமாக தொந்திக்கு போட்டுக்கொண்டு வந்த தூஷணத்தை நீர்தான் சொல்லுமே கெட்டதென்ன. ம்பிரா ஜியம்? விட்டதென்ன சுயராஜ்யம்?

கோ-ராமா.—சொன்ன சொன்னிற்கேளும். வெந்து வேகாதபயிர்க்கை கொதியில்லாதரசம், காய்த்துபோனமறுப்பு, கோ டாலிக்கு அறுபடாத பூரி, சித்தையினி லாற்றமெடுத்த நெய் இந்த மட்டில் பாறும் மற்றது அப்புறம் சொல்றேன். இந்தமட்டில் போறு கோ? போஜனம் பெருகுபேர்க்யமாதானிருக்கு, அடுத்தநாழிகைக்கே அலறிவிழுந்தேன் பபிவினல், பின்பு சின்னயாமுதலியார் சோத்துக் சாவடிக்குப்போனேன், இந்த தூஷணனுக்கு சோடித்து, காடேது, என்று செளக்கால் சொயட்டி சொயட்டி அடித்து துரத்திவிட்டார் கள். என்ன பண்ணலாம்? பாஜையா? சட்டியா? மிடாவா?

ராயர்.—சின்னயாமுதலி சத்திரத்திற்குப்போய் சவுக்கடி படாவிட்டால் ரோத்துக்கடைக்குப்போய் சறுக்காப்பொங்கல வாங்கி ஏன் சாப்பிடுப்பாது? நான் மாதத்திற்கு இரண்டுவிசை பம்பாய்க்கு போகவேண்டுமென்று; மதராசில் சாயங்காலமெயில் ஏறினால் அரகோணம் ராயகுர், இரண்டேஹால்ட்ஸ் (Halts) இந்த இரண்டிடங்களில் இரண்டே ரூபாய் ரிப்பொஷ்மெண்டு (Refreshment room) ரூமுக்கு கொடுத்து விட்டால் துரைகோசேகமாக சாப்பிட்டு உடனே ட்ரெயின். (Train) ஏறலாம்; ஊர்தேடி மிரா மணன்விட்டுக்கு எச்சக்கலையாய் பரக்கவேண்டிய பரித்தியம் கம் மிடத்தில் ட்ரெயின்படாது. நாகமெடுத்தால் ஓவ்வொரு ஸ்டேஷ

வில் (வெள்ளைச் சொலவாடி லேவில் அப்படி சாகவதமாக இருக்கவேண்டும்கு, விண்ணுடைய சேலவு.

கோ-ராமா.—வெளக்கியத்திலிருந்தவாள் சௌக்கியத்தை தான் பாராட்டுவார்கள் வைதிகத்திலிருப்பவர்கள் ஐதிகத்தைதான் கட்டியபடிதான் கொண்டு இருப்பார்கள். அவாளுடைய பெருமையையப் படி இவாளுடைய துஷ்பாயமிப்படி கங்கனும் தங்களைப்போல வையாவாறெதற்கு காலே வருஷத்தானிருக்கிறது. இதோபொகிறது. சிக்கிரத்தில் வந்துவிடுகிறோம்.

ராயர்.—ஓய் நீட்டாகிவளர்ந்த நீட்டாயாரே? காலு வருஷத் தாயான்றோ அதென்னதுங்காணம்?

கோ-ராமா.—ஆதிசேனா ஆதிசேனையே சொன்னார் (கலெள பஞ்சஸூதராவா; உட்கேவரன்னஸங்காஹ) ஐயாமிரு வருஷங்களுக்குள்ளாக பறையனும் பாரபாணனும் கடி குலமேயமின்றி நலமாக வாழ்வார்கள். 5000-வருஷங்களுக்கு 4000-வருஷம் கொடியில் போக்கிவிட்டோம். இனி பொழக்கடைக்குப்போய் தலைகடைக்கு வருவதற்குள்ளாக மீதி காலு வருஷமும் காய் ஓட்டிமாய் ஓடிப் போகிறது.

ராயர்.—அந்த மட்டில் நீர் பொல்லாத பிராமணன்தான். உம் மையப்போல வெகு பெயர் சிலத்துக்கு ஒட்டி கட்டிசீலையில்லாமல் குகவாய்ப் பார்த்தார்கள் வேலையற்றவாள்வேத மெழுதினார்கள் பாமரம் பிடித்தவாள் பாராட்டினார்கள். உம்மைப்போலதான் ஓர் பிராமணன் ஆசாரபாமரம் பிடித்து அவதிப்பட்டு அலைந்தான் அவனுடைய சரித்திரம் நீர் கேட்பிரானால் உமக்கப்போதே புத்திலுரும் சொல்லுகிறேன் கேளும்.

கோ-ராமா.—நீரெவ்வளவு புத்தி சொல்றீரோ, அதற்கு மேற்பட்ட புத்தி உமக்குக்கு சொல்லுவேன். உம்மிட சொல்லு முள்ளாகாது வார்த்தை வாளாகாது போம் பொழுதோட போட்டந்தலை வெள்ளாட்டி விட்டுக்கு.

ஸ்ரீநாத.—ஏன் ராயாவாளுக்கு இஷ்டமோ? கஷ்டமோ? நேக்கி ஒன்று கேழ்க்க பிரியமாயிருக்கு சிள்ளென்று விழாமல் செலவு கொடுத்தால் சுறுக்கமாக கேட்டு கொல்லைக்கு போவேன்.

ராயர்.—அரேதலிந்தர் ஓரமேகேளுங்காணம்.

ஸ்ரீநாத.—ராயாவாள் ஹைதாபாத்தில்தான் அலுவலாயிருந்தாப்போலிருக்கு இருக்கட்டும் ராயாவாளுக்கு சந்தானமிருக்கோ?

ராயர்.—இருக்கு-இருக்கார்கள் ஆறுபேர்.

ஸ்ரீநாத.—ஆறுபேரில் ஊருக்குபிறந்ததெத்தனை உமக்குப் பிறந்ததெத்தனை?

ராயர்.—ஏன் ஓய் அப்போது கிட்ட கிட்ட வந்து கோபாத்தில் பேணிர் இப்போது முட்ட முட்ட வந்து முத்தத்தில் பேலத்திர் சொல்லைக்கொட்டினால் பல்லைக்கொட்டுவேன். அல்லல் அட்டு அலைத்துப்போவீர் உட்காப்பினடியேன் என்னப்பாயிரும.

ஸ்ரீநாத.—எஜமானவாளுக்கு கோபு வெருண்டிருண்டு திரண்டுருண்டு திமுண்டிருண்டு எழுந்தோய்ந்து பாராதங்காயம் தட்டுக்காகக்கடவது எனபதைப்போல்கார்யமின்ன தென்று அறித்தல்லோ கோபிக்கவேணும். கோபிக்க குறையொன்றுங்காம்புமே. ஊருக்குப்பிறந்து பெண்கள் (ஏனெனில் ஊரில் ஒருவனுக்கு கட்டிக்கொடுக்கப்போகிறதினால்) தனக்குப்பிறந்து பிள்ளைகள். பிள்ளைகள் தன்விட்டோடிருக்கப்போகிறது. இதலே என குற்றம் குண்ணி கோணலாபோச்சு? இவர்கோபம் (உள்ளிக்கு முள்வேலையும் கழுதைக்கு கடிவாளமும்) இட்டதுபோலிருக்கு.

டபேதார் பட்டேசாயப் வருகிறார்.

டபேதார்.—அஜீ பஹராஜ் யாருங்கோ இந்த கூத்தாட்டி பித்தல்குள்ளோ?

ஸ்டேஜ்மான்னேஜர்.—அரே யார்வோய் சாஹேப்?

பட்டேசாயப்.—அரே கம்பன் கொளம்புலிருந்து வந்தாங்கோ இந்த கூத்துக்குள்ளோ குகமெத்தனராயர் இருக்காங்கோ? - அரே அவுங்குகி கம்பன் தாகிக் கொண்டுவந்தாங்கோ, உங்குகி சாமி புண்ணெம். அவுங்குகி சொல்லுங்கோ பஹராஜ்?

ஸ்டேஜமானேஜர்.—சாயப் என்ன தத்தக பித்தக என் னுருநித்? கூட்டந்ருக்குள்ளே குசுமெத்த என்நீரோ, அதைந் தன் வரணைபிடித்த வந்தியா? என்ன உன் இழவு ஒன்றுத்தெரிய வில்லை.

பேட்சாப்.—அரே பான்சோத் அஷங்கோ பாபாருங்கோ, அஷங்குகி நம்பன் தாதித் கோண்டுய் தாங்கோ சாய்.

குசுமந்தரா.—சாயப் ஆர் ஒரூனாமிடிலிருந்து வந்தது?

பேட்சாப்.—ஐ! மஹாஜ் நம்பன் தாங்கோ. ஸாப் சலாம் மதராஜ்; கலெக்டர் (Mr. Dog) டாக்ருனா நம்பங்கி தாதித் அன்புக்கொண்டாஜ்.

குசுமந்த.—ஹலோ (Hullo very glad) துனா பழையபிடி வெட்டுவதென்று வரச்சொல்லி எழுதி யிருக்கிறார். நீ நமஸ்காரகுபாயம். இரு, நீ நாளை சாயங்கால மெய்லுக்கு போகலாம்.

பேட்சாப்.—ஐ! மஹாஜ் பான் னண்ணிகி நம்பன் புன் னேகி பன்சோத் என்னத் கண்ணுலம் இருகுது நம்பன் நாளைகி தா தாலே போராங்கோ மஹாஜ். செலுவு கொங்கோ.

குசுமந்த.—அரே-பேட்சாப் அப்படியே நீ நாளை ரெயிலே றுவாய் கடுபிடி. யொன்றும் பண்ணாதே நீ வார்த்தை சொல்லச்சே பான்சோத் என்ற வாடிக்கை உடீ. ஜாதி வழக்கமாயிருக்கிறது இந்த சீமைக்கு அடுக்காது நீ விட்டண்டை போய் இரு.

பேட்சாப்.—ஐ! மஹாஜ் நம்பன் எஜமா மாங்கி பேஷ்லே பன்சோத் நம்பன் (பான்சோத்). சொன்னுங்கோ? க்யாசாயி நம் பன் பன்சோத் பேர்மன்சர்கி-பயலுங்கோயில்லே?

குசுமந்த.—யூ டெவில் (you devil) கூப்பிடார் மெயிரு, வங்கு சத்திற் பிறந்தருணம் பொங்கலிட்டால் நீங்குமோ?

பேட்சாப்.—க்யா மஹாஜ் நம்பன் பொன்சாதி புள்ளே தாதி இருநாங்கோ ஒரு பண்டம்மேல் ஆசைபட்டு நம்பங்கி மதராஸ் லே வாங்கிவர சொன்னுங்கோ மஹாஜ் செல்வகு நால் ரூபாகுநீங் கோ.

ராயர்.—அரே பேட்சாப் உன் பி-பி என்ன புத்தத்தின் மேல் ஆசைப்பட்டாள்? நான் வாங்கிக்கொடுக்கிறேன் சொல்.

பேட்சாப்.—பளாகாட்டு ஒவ்வால் கரவாடுங்கோ மஹாஜ்.

ராயர்.—சஷ் கோரே, யூ நான் கொடுக்கிறேன் நீ வாங் கிக்கொள்.

பேட்சாப்.—(தன்னில் தான் சொல்லிக்கொள்ளுகிறான்) ஜியா பாபரயா? நம் பொராயாய்யாவுக்கு கஷவாடு ஒதவாதுங்கோ, ரெயில்வண்டி. பயணம் பேர்களுளோ துரைகளுக்கூட, ஷேரா ஷாப்புலொங்கோ, மாட்டுகறி மலசமா மாட்டுலொங்கோ.

ராயர்.—அரே பேட்சாப் கொடுத்தது ரூபாய் பேதுமா.

பேட்சாப்.—பஸ் கொடுத்தால் நம்பங்கி கொடுத்தானுங் கோ? சலாம் தாங்கோ.

ராயர்.—ஆலண்டி இந்த லெட்டர் துனாயினிடத்தில கொடு நான் பத்தாந்தேதி வந்து சாஜ்பெற்றுக்கொள்ளுகிறேன் போய்வா.

கோ-ராமா.—ராயாவான்-சாயபு வந்து பானது பார்த்தால் தாங்கள் இதற்கு முந்தி ஏதோ உயர்ந்த உத்தியோகத்தில் இருந் தாப்போல் இருக்கே மத்தியில் அதுபோய் விட்டதோ? காரணமென் னவொ.

ராயர்.—நான் கொளம்பில் ரெஸ்தாவேலையில் இருந்தேன் ஒரு தருவாபில் கச்சிககா கச்சாலதாசியின் இரண்டாம்பாட்டி பெருந்த பிணியில் லிழந்து தேக்கித்தந்தித்த பால் வந்தது உடனே நான் துனாயை லீவ் கேட்டேன். துனா வெரு நெம் தாமாட்டே னென்று முரண்டினதினால் தராஷிடில் விடுவதில்லை என்று எதிர்த் துறைத்து எடுத்தெரிந்து பேசிரபின் பு - வளைந்து வட்டத்துக்கு வந்து திட்டமாக எட்டுநாளைக்கு ஜா கொடுத்தனன், நான் சகஜ மாய் ஆபிசுக்கு ஒரு மாதத்தில் இரண்டுவாரம் அட்டியில்லாமல் கட் டாயமாக போவேன் இந்த நடவடிக்கை துரைக்கு பிடிக்காமல் ஒன் பதாவது நாளைக்கு ஆபிசுக்கு வந்து அகாவிட்டால் உடனே டிஸ் மிஸ்பண்ணுவேனென்று கண்டனையான கட்டளையிட்டான்.

கோ-ராமா.—துனாயவான் உத்தரவிட்டிக்கு ஒன்பதா நான் ஆபிசுக்கு ஆஜரானோ?

ராயர்.—ஆஜராயிருந்தால் உத்தியோகம் தருகிறேன் வா வென்று இப்போது தாகிது ஏன்வரும்?

கோ-ராமா.—உத்தியோகத்திலிருந்து நீக்கிவிட்டாரோ? ஏன் ஒன்பதாவது நாள் ஆஜராகவில்லையோ?

ராயர்.—எட்டாவது நாள் சாயங்காலம் புறப்பட சித்தமானேன் அதைப்பார்த்து கச்சாலநாசி காதடைச்சு வண்பஞ்சுடைத்து கலவரமடைந்து கண்ணிற் தண்ணீரடைந்து கட்டித்தழுவி கூக்குறலிட்டு கோமுகோடென்றலறியழுது நாய்க்கு எலும்பிட்டு நலமாக்கிக்கொள்ளலாம் நாகி போமென்று தடுத்தான்.

கோ-ராமா.—ஏன் என் நாய்க்கு எலும்பிட்டு நலமாக்கிக்கொண்டால் துணைகொடுக்கிறார்களா? வேடிக்கையான வார்த்தையாயிருக்கு அம்மா சொல்லு.

ராயர்.—நாளை டாக்(dag) துள்ளினால் நாய்க்கு எலும்பிலே தாவது இந்த டாக் துணைக்கு லஞ்சம் கொடுத்து சரிப்படுத்துவது தான்.

கோ-ராமா.—மறுநாள் பயணமாகவது தவறாமல் நடந்ததோ நடங்கலாய் நேர்த்ததோ?

ராயர்.—மூன்று நாள் காலையில் பயணத்துக்கு சித்தமானேன். கச்சிகரில் நேக்கி நலமான நலம்பர் ஒருவர் அகிலாண்ட ஜோஸ்யர் என்பவர் - ராயசேகர் லவுக்யத்தில் எவ்வழி நடந்தாலும் சில முக்கமானகாரியங்களில் சாஸ்திரசம்மதமாக தான் செல்லேனும் என்று வற்புறுத்தி நல்ல நான் பார்த்து புறப்பட்டசொன்னார். அவர் சொன்னதுபோல் அன்று சலிப்பாயிருந்தது சலிதபயணம் சடுதி மரணம்.

கோ-ராமா.—(நாளுக்குமேலும் நலிந்தோர்க்கில்லை) என் பதுபோல் உமக்கிருக்கிற விடத்தை மறுநாளாவது புறப்பட்டீரா?

ராயர்.—மறுநாள் காலையில் புறப்படுவதாய் நிச்சயித்தேன்-என் ஆமுடயான் - பசுக்கள் பசியால் பரக்கிறது. தளிக்கைபண்ணி சாப்பிட்டு பகலின்மேல் புறப்படலாமென்று சொன்னான்.

கோ-ராமா.—பகல் எத்தனைநாழிகைக்கு புறப்பட்டீரா?

ராயர்.—பகலில்புறப்பட துடித்தபடுதற்க்கொண்டிருக்கையில் லேயே, (பெண்டிகள் ஆட்டம் பெருந்திண்டாட்டம்) எவ்வதுபோல் பெண்டாட்டி பிள்ளைகளை ஒட்டிக்கொண்டு ஒட்டம்மடித்தும் வாட்டம்மடிப்பாசாய்விட்டது. மறுநாள் காலைக்குதான் பயணமென்று நிச்சயித்தேன்.

கோ-ராமா.—ஏன் ராயரவான் விரலின்மேல் உகிர்சுற்று, உகிர்சுற்று உரல் என்பதைப்போல் உம்மிடபயணம் பசுந்தாமன்னு சாய்கிறது, பதினோரானாவது புறப்பட்டீரா?

ராயர்.—பதினோரானால் படைகலக்கி பயணத்துக்கு பாடுபட்டும் அன்று விபாழக்கிழமையாயிருந்தமையால் தெற்கு வாரகுலையாயிருந்தது. வாரகுலை தவிரவல் வாட்டுமென்ன?

கோ-ராமா.—வாரகுலை பார்த்து வல்லகாடார், அவ்ளளிக் கிழமைக்கு ஏதாவது தவதனைவந்ததோ?

ராயர்.—வெள்ளிக்கிழமைக்கு யாதொருதேவிலை, வந்த வேதனைபெல்லாம் நேக்கிதான்வந்தது. அன்றிதினம் நமது குத்தப்பிள்ளைக்கு, பிறந்த நாளாகையால் பிறந்தநாள் பிணிகை தினம் புறப்பட எவ்வளவும் ஏலாதென்று பெண்டிகள் பிணிகைட்டார்கள். அன்று பிறந்தநாள் பணிகை முடித்துக்கொண்டு, மறுநாள் காலையில் தலைக்கு அம்பு வந்தாலும் புறப்படுவதே என்று தீர்மானித்தேன் அப்போது அஷ்டமி நவமி அடுத்து நேர்த்தது. (அஷ்டமி நவமியில் கஷ்டப்படுவார்) என்று பிரமாணம் உண்டு. அன்றி புறப்பிரமாணநவமி - பிரவேச நவமி, என்கிற இரண்டும், காற்றுடனெறுப்புக்குச் சமானம். மூத்தோர் சூதுமொழி அழகுதனாக் கொப்பு.

கோ-ராமா.—அட உன் குதுமொழி மூக்கில்முள்ளொழிந்து மூளியடி போச்சது, அன்றோடு பதினானாளாச்சுதே - அப்புறம் சனிக்கிழமையாவது புறப்பட்டீரா? உம்மை சனியந்தான் பிடித்ததோ?

ராயர்.—சனியன் வித்தினன்னே சந்தோஷமாக பிடித்தான். அன்றையதினம் சனிக்கிழமை மந்தவாரம் இவ்வளவு காலதாமலைமாய் புறப்பட்டு போனால் துறை என்ன பண்ணுவானோ, ஏது

பண்ணுவானே என்று மந்தவாரம் கூடாதென்று மஹாவதந்திய நாய்திரிபார் சொன்னார் - அதையிட்டு பயணத்தை கிறுத்தி ஞாயிற் றுக்கிழமை - வைத்துக்கொண்டேன்.

கோ-ராமா.—ராயரவானுடைய ராசி சக்கரம் ரெய்வணடி சக்கரம் போலன்னு உருளுகிறது. அன்றயதினத்தோடு பதினைந்து நாளாகிறது. பதினைந்தாநாள் ஞாயிற்றுக்கிழமைதான் வரப்பட்டாரா? மறுநாள் வரையில் மட்கடேட்டாரா?

ராயர்.—சாஸ்திரிகளே; என் லவுக்யத்திற்கு அசௌச்மமான பஞ்சாங்கபழம் பாட்டுகளைப் பாராட்டுவதேயில்லை. நேக்கி நாள் நகரத்திரமென்றால் தேள் கொட்டினதுபோல்தான் உம்மைப்போ வெகத்த சாஸ்திரிகள் சொல்ல கோளாவிட்டால் கோளாக முடியும் என்ன பண்ணுவேன் ஞாயிற்றுக்கிழமை புறப்பட்டால் - நாய்படுகிற பாடுபடுவார் என்று எங்களுடைய ஜாதிமூலி (விடு பெருகிறவன்) ஆடுகிறான். ஜாமொக்கே சகுனப்பருதாயிருக்க - இரி சாஸ்திரியாரைச் சோத்யமாகன்னாயிருக்கும். அதையிட்டு அன்று கிற்பாடுபடுகிறான்.

கோ-ராமா.—ராயரவான், ஞாயிற்றுக்கிழமை புறப்பட்டால் நாய்படுகிற பாட்டுக்கேபயக்கிறே, நாயினுடைய கடிக்கு என்னமாக சகிப்பிரோ?

ராயர்.—என் சாஸ்திரியாரவான் - நாய் நம்ம கடிப்பதெப் படி, நாம் சகிப்பதெப்படி.

கோ-ராமா.—உயிட்டுதனாயின் பெரரென்னாங்காணும்? டாக் தனாயே அன்னோ? தொலையாது. நிற்குக்கிழமை யாவது புறப்பட்ட டாரா?

ராயர்.—சாஸ்திரியாரே என்னென்று சொல்வேன், மகளுக்கு மணம் - மாகுலகாலம் - காற்றமழை கள்ளர்கொள்ளை கங்கம்மை ஜாதகா - இந்த ஆறும் ஒருமனிதனுக்கு ஏககாலத்தில் நேர்த்தால் எப்படியோ. அதைப்போலவும் பட்டகாலிஷ்டம் கெட்டகுழிகெடும் என்பதைப்போல் நிற்குக்கிழமை காலையில் எவ்விதத்தினும் புறப்படு வதே என்று முன்னுள் இராத்திரியே முன் ஜாக்கிரதையாயிருந்து உத்யோசையுட்பட்டோம். அந்தோ! என் கிண்கயின் விக்கையை

யானெவ்வாறுறைப்பேன், (ஏருங்காலத்தில் யமபடாள் வருவதைப் போல்) எங்கிருந்தோ ஓர் பிராமணன். காதில் பூணலைசத்திக்கொண்டு (பெலப்போலிப்போல்) எங்களுக்கு எதிர் நோக்கினாரே - ராஜாஜன் னென்று பொல்வேன்!

கோ-ராமா.—என்காணும் ஓய் ராயரே நிற்குக்கிழமை தெல்லவாரிதான் போச்சதோ?

ராயர்.—ஒண்டி பிராமணனவரச்சேதெல்லவாரிதான் போச் சது இருட்டேது - தெல்லவாரதடை என்ன?

கோ-ராமா.—சரி-சரி, பதினாறு நாள்பாதி பண்ணிவிட் டிரோ அன்னோ? பேஷ் - பேஷ், (வெட்கமுங்கெட்டு வெளிப்பட்ட டிரோ அன்னோ? பேஷ் - பேஷ், (வெட்கமுங்கெட்டு வெளிப்பட்ட நாயிக்குமுக்காடு ஏதுக்கடி குதம்பரய் முக்காடு ஏதுக்கடி?) என்ப தைப்போல் நீதாசிகமனத்துக்கு கவர்னர்ஜனரலாயிருக்கிறா ன்தாவேலை சஷ்பசமான மன்னு? அப்புரம் என்னகதிதான் கண்டு தெங்கதீர்?

ராயர்.—பகற்காலத்தில் மூட்டால் பதினாறு நாள்வாது சகுனப்பருதாகவே யிருக்குமென்று நிற்குக்கிழமை இராத்திரி ஒரு மணிக்கு புறப்பட்டு ரெயில்வேஸ்டேஷனில் படுக்கிறதென்று தீர்மா னித்து அவ்வாறே மூட்டை முடிச்சையும் பசங்களையும்-முன்னதாக ஆள் வசத்திலனுப்பி மறுநாழிகைக்கே நானும் என்பாரியாரும் புறப் பட்டோம். உடனே எங்கள் பாக்யம் என்னென்று சொல்வேன்? ஜோடு குதங்கள், கேடு, கேடு, என்று கத்திற்று ஆயினும் நான் (மனேஜயந்து மாண்டவ்ளோ) மன உறுதியே ஜயமென்று திட ப்படுத்திக்கொண்டு நடந்தேன் எனனுமுடையான், ஆந்தை - கேடு கேடென்றுகத்த நான், ஓடியாயினு நேகரமாட்டேன். நாம் பிள்ளை குட்டிகளோடு இப்பெயர்கொட்டி நெறுப்பைப்போன்ற - துர்ச்சகு னத்தில் நாம் புறப்படலாகாது. என்று - மறுத்துணாத்தான், கால தாமஸத்தினால் நேமிகிற உத்யோக நஷ்டத்தை சகிப்பதைக்காட்டி லும் - இந்த - துர்ச்சகுன தோஷத்தை சகிப்பதுமேலுதான் என்று சொல்லி - நான் விடமாட்டேனென்றும் - அவன் வரமாட்டேனென் றும் இவ்வாறு ஒருமலையோம் வீணுக்கு வாதாடினோம், அச்சமயத் தில் நகுரசோதனைக்கு வருகிற ஸாஸ்திரிசார் அவ்வுழியேவந்து, எங்கள் வாதாட்டத்தைப்பார்த்து - அவர்களுக்கு என்ன சம்மதம் சொல்லி

புறமேனில் ஸ்டேஷனுக்கு கொண்டுவரப் பட்டதில் உதய
மாரும் வரையில் காவலிருக்கும்படி செய்தனர்.

கோ-ராமா.—உமக்கு நேர்ந்த சங்கடமெல்லாம் நேர்த்தியா
தான் இருக்கு. ஸ்டேஷனுக்கு அனுப்பினவர்களுக்கு எந்தவழி காட்
டினார்? நீ கொஞ்சவழிபிடித்துக்கொண்டீர்?

ராயர்.—உபயோகமும் சமவழிதான் பிடித்துக்கொண்டோம்
எப்ப யென்றால் அவர் ரெயில்வேஸ்டேஷனிலிருக்கிறார்கள். நாம்
வெளியே - ஸ்டேஷனிலிருக்கிறோம். உபயோகமே எந்த
ஸ்டேஷனுக்கு ஒன்று விடைந்ததோ அல்லவோ? பின்பு
விடிந்து மேல் உய்யோகந்தாராய்தின். உண்மையை யறிந்து எங்
களை விடுதலை செய்தார்கள். உடனே ரெயிலுக்கு வந்துவிட்டோம்.

கோ-ராமா.—ராயர்வா? தங்களுக்கு நேரிட்ட சருவப்
பருவங்கள் சோதயமாகத்தானிருந்த உண்மையோலதான் ஒருபிரா
மணன் சிலத்தைக் காக்கப் பட்டேலத்தை அடைந்தான்-தொல்
பிறன்களும் சிலத்தில் மிகுந்தேமேசர்மன் என்கிற பிராமணனோ
ருவன் ஒருநாள் காலையில் சிவதரிசனம் பண்ணும்பொருட்டு-ஸ்னா
னஞ் செய்து மடியுதித்திக்கொண்டு வீழ்ந்திருந்ததாகக் கூறியது
நின்று வெவிராஜாப்போல் தூபபலச தண்டம் கையிலேநி ஏகுங்
காலையில் - வாய்புகவாளுக்கு என்னகுற்றஞ் செய்தனரோ, ஆகஸ்
மாத்தாய் - அவ்வாய்புகவான் ஒரெச்சிற்சிலையைக்கொண்டு கன்னத்
திற ஓரறை அறைந்தனர்.

ராயர்.—சாஸ்திரிகளை - வாய்புகவானுக்கு இந்த பிராமணன்
என்னகுற்றஞ் செய்திருப்பானோ?

சாஸ்திரி.—ஒருநாள் இம்மாதிரியாக சிவதரிசனத்துக்குப்
போகும்போது பெருங்காற்றினால் ஏராளமான தூசு கனங்களில் நிர
ப்பிவாட்டினதனால் பிராமணன் மன்வருத்தமுற்று இதென்ன வாயு
(அபாவவாயுவாக்கும்) இதென்ன சூசுவானகாற்று என்று இழிவாக
உரைத்தனர். அதற்கு வாய்புகவான் கனத்தகோபங்கொண்டு என்
னவாயுவோ அபாவவாயுவோயென்று இழிவாக உல்லங்கனம்பண்
ணிந்தினால், நீ சிவதரிசனத்துக்குமேலே உன்னை எச்சிற்சிலை
கொண்டு கன்னம்பிளக்க அடித்துத் தீர்ப்பேனென்று உமையாகக்
கொண்டீர். இதுதான் பிராமணன் செய்தகுற்றம்.

ராயர்.—பின்பு அந்தணன் எச்சிற்சிலை யடிப்பட்டு எவ்வழி
பிடித்தான்?

கோ-ராமா.—எச்சிற்சிலை திட்டொழிய தடாகத்திற்கு
போய்ஸ்தானஞ்செய்து மீளவும் மடியுதித்திக்கொண்டு தூபபலசத்த
ண்டைகையிலேநி விறைந்து சிவபிரான் தரிசனத்துக்கு
கையில், விதியில் ஓர் குத்திரஸ்திரீ முதலவதாரப் பெருமானிட்கல
யத்தில் அபிஷேகஞ்செய்து அந்த இடத்தை தீர்த்தத்தை விட்
டுவரசுப்படியிலிருந்துவிட்டு விசரிளை அது தெவித்து மண்ணை
சுருசிமணியின்பட திவைத்து மரம்போல் அசைவறு ன்றன்ன.

ராயர்.—முதலவதாரப்பெருமான் ஆரய்யா?

கோ-ராமா.—என்றாயிரே, என்ன இவ்வாறு உய்யவாடிருந்
தாலும் ஜன்மத்தில் ஓர்நாளாயினும் தெய்வாரணம் கேட்டதிக்கு
க்கடிட்டாரா? முதலவதாரமாவது (பச்சாவதாரம்) மின்.

ராயர்.—சரி - சரி - கண்டுக்கொண்டேன். நேக்கி துணை
தது புத்தியில் சொல்லுகிறேன்கேளும், குத்திரச்சி ஒருத்தி சட்டி
யில் மீனைக்கழுவி அந்தஜலத்தை தெருவிலிட்டு வீசினபோது வழி
யேபோய்க்கொண்டிருந்த பிராமணன் தலையில் தீர்த்தவாரி உய்யவா
ச்சு. அப்படி சொல்லித் தொள்ளுவடியுமோ? (ஆருமல்லா ஊரில்
அஸ்வமேதயாகம் - ஆலையில்லா ஊரில் இலுப்பைபூ குறுக்கறை)
என்பது உண்மை - கறுத்தமிழ், செத்தமிழ் - பச்சைத்தமிழ் -
ஊதாதமிழ் - ஆரஞ்சிகலத்தமிழ், மஞ்சள்தமிழ் இதயாதி தமிழ்
கள் உண்மையாருங்காணும் கேட்டார்கள்? பால்போன்ற துள்ளு
வெள்ளைத்தமிழில்தான் சொல்லு கிடக்கிறது அப்பிரமட்டத்
வேதியன் விதியைச் சொல்லும்.

கோ-ராமா.—பின்பு அந்த பிராமணன் அடுத்த நாவல் கோ
ப்பிலுள்ள தடாகத்திற்குச்சென்று அங்கு சங்கலபயுத்தமாக ஸ்தா
னஞ்செய்து பின்பு நாவலட்சியினால் ஒருகை ஜலம் சாப்பிடுமேபோது
தடாகத்தின் கரையிலுள்ள நாவலமரத்திலிருந்து ஓர் கொட்டை
இவர் கைஜலத்தில் விழுந்தது. இவர் தாகவாசலியினால் அக்கொட்
ட்டைடன் விறைவாக உட்கொண்டனர்; பின்பு இந்த நாவல்கொட்
ட்டை மரத்திலிருந்து போட்டது பறவையோ, குறங்கோ, அன்றிபின்

கோயோ, பின்னொருவொருவன்று கண்டறிய உயர் அண்ணாந்து பார்த்தபோது மரத்தில் ஒர் சிறுவனிருக்கக்கண்டு அடாபயலேகி என்ன. நீயிதான். மூலம் கொட்டையெய்திப்போது நீதானே! வென்று கேட்க. சாமியா! நம்முடைய குமாரம் பிரியசாமி ஐய்யர் பகமாமுகனே. மேய்திவகிண்டரப் பறப்பய்யன், பவுல்லேகஞ்செல்லாதே பறியினால் நீதனாகப்பயத்தி கொஞ்சம் பறிச்சு தண்ணு பசிகளையிலாமெண்ணுது. அது கொட்டைகளை முழித்துக்கொண்டிருக்கிறேன் சாமியார். சாமியார் என்ன - பொறா - செஞ்செனோதெரில்லே - சாமியார் - என்ன - செஞ்செனோதெரில்லே - ஆனக்கா - சாமியார் - என்ன - தங்கலாம்பறைய - ஆனக்கா. கொல்கொண்ட பறையன் அல்லாங்கோ எய்க்காதி ஒன்றை னுருகுள்ளே இக்கிற ஆண்டபாருக்கெல்லாக் கொண்டு. என்று இவ்வாறு அவன் மறுமொழிபுறாதான். பின்னொரு புண்ணில் கோலுமப்பட்டது என்று மனம் புனிற்று அக்கிராரத்தை மீட்டிச்சென்று பறையனின் பறையிலே ஒரு பிராயச்சித்த மென்னவென்று வினவ சாஸ்திரிமார் தினம் ஒன்றை புதிப்போடு கங்காயாத்திராசெய்து சங்கடப் புகழ்மாத கங்காஸ்தானம் பண்ணினால் அதுதான் பிராயச்சித்தமென்று சொன்னார்கள். அவ்வாறே பிராமண புறப்பட்டு செல்லுகையில் ஒரு நாள் வீரத்திரி ஓர் பிராமணன் விட்டுத்தென்னையில் தன் வேஷ்டி பிசிந்து மார்க்காயாசமாக படுத்தான். பரிசுத்தத்தில் பசியின் கொடுமையால் உலாவிக்கொண்டிருக்கையில் தற்செயலாய் தெரு மாட்டத்தில் கையிட்டு அடுவொரு பூக்கிருக்கக் கண்டான். அது அனக வாயில்போட்டு குதப்பி வேருநேரம் சென்று படிசென்று கடித்தான் அப்போது அந்த விட்டுத் தலைக்கடையில் உட்கார்ந்து தாம்பூலம் போட்டுக்கொண்டிருந்த தாமாண பிராமணஸ்திரி இடி இடித்ததைப்போன்ற பாக்குக்கடி ஓசையைக்கேட்டு நடுக்கிட்டு ஓய் பிராமண, படிசென்றசத்தம் திடீரென்று கேட்டதே அதுபாது என்று வினவ. ஒன்றுமில்லை ஒன்றுமில்லை இடி இடிக்கவுமில்லை குழறல் கிளம்பவுமில்லை, வேருண்டு பிரண்டு வெலவெலத்துப்போ தியோ? பயப்படாதே, இந்த மாடத்திலேதோ ஒரு பாக்கைக்கண்டெடுத்து பசியின் பறையினால் இன்னொரு குதப்பி அது வெட்டையாள் கொச்சி கொட்டைப்பிணைகையால் இப்போதுதான் வெட்டிவெட்டித்தாற்போல் படிசென்று கடித்துவிட்டேன் இதுசுவாய் வே

ஒரு ஓசையுங் கிடையாது நான் அப்பானவாயுதான் உடைத்தேனென்று நினைத்து கோபித்துக்கொன்றயோ? ஒத்தைவேளை புதிப்பினால் குதவி (எண்ணா) போக்கு என்று பிராமணஸ்திரி ஓன்றைத் தான். அதுகேட்டு தூரத்திர் ஓய் பிராமண, உம்மி பதிலாகப் பற்களுக்கும் எங்கனாகளால் திஸ்பபும்போலிருக்கு நான் பிராமணனைக்கு நான்குளாகிறது, நான் ஸ்ருணம் பண்ணி ஆத்துக்குவரு கிறவனாயில் நீர் நிப்பிராமண உமது பற்களின் வலுவுக்கு கடிப்பும்படி கடி புகத்தி நிஸ்டிகழிப்பேன். நேர்நிய இரத்திரி, உமது கடைவாய்ப்பற்களில் கடுக்கென்று கடித்த செட்டைப்பாக்கை நான் வாயில்போட்டு இரண்டுமணிநேரம் குதப்பி கடித்தும் கடிபடாமல் அயர்க்கு இத்தமடத்தில் துக்கெனது உமிழ்கதென் உம்மிட பற்களின்வலிவு நானென்னென்று செட்டைப்பாக்கை என்ரு ஸ்திரிரொன்று.

ராயர்.—வனையா தானாகவே, என் சகுனச்சொல்லில் இந்த சிலர்மிகும் பூதாப்பேரிலிருக்கு, எச்சக்கலைமேல் மச்சலம் அதின்மேல் பறையனெச்சில், பறையனெச்சிலின்பேல் பார்ப்பாத்தி திட்டெச்சில், இன்னுமெத்தனை எச்சில் செல்லுபிராரோ, அதோடு இந்தனையும் ஓரிடத்தில்கப்பல வேலிராருவரை செல்லுரா ஸ்ப்போ—உம்மிட சமர்த்தை! நீர்சொல்லி கணங்களைத்தென்

கோ-ராமா.—சொல்லு திறையினால் சொல்லேகுதில் உம்மைக்கடக்கத்தான் சொப்பியன், உயக்கடக்கவேண்டிய உஷ்டம் ஒன்றுமில்லை - நாயை கவலைப்படுத்தாதால் வீட்டு ஒய்யிருஷ்டை புருஷன் கடக்கிறதுதான் புதுரை.

ராயர்.—ஓய் சாஸ்திரிமார், நீர் கோழிக்காரத்தயால் நீர் சொல்லி கணங்களைக் கடத்திவென்று சொன்னான், நீர் பதிலுக்கு லண்டத்தனமாக வார்த்தை சொல்ரோ, இந்த நாயையில் ஒருவரினாலவிட்டால் ஒருவராவது உமது கவந்தாக்கில் காயத்தகாணமுண்ட கோழிமுக்கமாட்டார்களோ?

கோ-ராமா.—வயாபரே நான் சொன்னவார்த்தையில் பா தெரு மாசுமரு ஒன்றுமில்லை, அதுதான் இரண்டுமூச்சுசொல் விசிறுப்பேனையல்லது உம்மைப்போல் குண்பெட்செல்லவில்லை யே, எவரெவர்க் கொது இப்பலான குணமாயிருக்கிறதோ அந்த இய

பாபர்.—கிடக்கிறது, நீர் என் வினாவுக்கு விடைத்து வெண்
கு வெணநீர் விஷயித்தாவிலுக்கிறீர் நானே மாப்பாக்கு மென்றால்
கீர் தாப்பாமிருக்கிறீர் கான் பூரணானால் கீர் யானென்றீர் நான்
உம்மை வெவ்வவல்லி எனலன் தொண்டம் உபகாயத்தினா போ
வாரோமென் விதவசத்தினால் வெறுப்போடு அந்தநி எச்சில் உண்
டானல்லவர் அதற்கு மேற்பட்ட அடுக்கு எச்சில் விருப்போடு உன்

கோ - ராமா.—(தெரிசித்துப்போன. சீதய்யம் தெருவுக்கே வந்த தென்பதைப்போலும்) (தேடிப்போன மருந்துமூலிகை மாடில் மாட்டிக்கொண்டதுபோலும்) துப்பெய்கொத்தவரே! நிச்சயமாக நாம் போகவேண்டுமெனில்லை, தூபமும் போகவேண்டும். தான் (Viceroy of the whole room) தாசீ கமனத்துக்கு—யர்னர் ஜனரலாகத்தான் இருக்கிறீர், அந்த (Vote) ஒட்டை நீர் அங்கே ரிக்கலாம். கிட்டித் திருவிட்டரை பின்-மீதி கஸ்தையை சொல்லுகிறேன் கேளும் பின்பு தூரஸ்ரீ நீர் என் எச்சில் கொட்டைப்பாக்கு கழித்திரல்லோ? என்று சொன்னது பிராமணன் (முருட்டுக்குதேள் கொட்டினதைப்போல்) ஒருவர் கத்திலும் சொல்லாமல் மறு கீழ்ப்படி மே புறப்பட்டு வழிபிடித்தான். மூன்று நாளைக் காலம் முழுவதற்கு விடாய்த்து ஏழு நாட்களின் விட்டு தெருநகரத்தை அடைந்து விழுந்தான். அந்த விடையுள்ள ஓர் கைம்பெண்ணை அவள் வெளியில் வந்து ஓய் பிராமணரே நீர் எவ்விடம்? என்று பாக்கியமாக்கும், நீர் ரொம்பப் பலிகளை தாங்கி இருக்காப்போலிருக்குநீர், நீர் போய் ஸ்ரானம்—வாணி அனுஷ்டானம் முடித்துக்கொண்டே போஜனம் செய்கிறேன். எனக்கு ஞாயிற்றுக்கிழமைதோறும் ஒரு பிராணனுக்கு அன்னமிடு விரதமுண்டு என்று சொன்னான். பின்பு பிராமணன் அவ்வாறே அனுஷ்டானம் செய்து முடித்துக்கொண்டு போஜனம் செய்தார். சாப்பிடும்படியில் அம்மா நீ பிராமணனுக்கு அன்னமிடுவதாய் அனுஷ்டித்துக்கொண்டு வருகிற விரதம் என்ன அபிஷ்டத்தின்பெரியல் என்று கேட்டான். அதற்கு அந்த விதவை, ஐயா எங்கெகாரு அருகத்தான புருஷர் இருந்தார், அவர் அல்லும் பகலும் அனுஷ்டித்து விட்டு கோலையொன்றை கையிலுள்ளிக்கொண்டு என்னை அடர்ந்து தொடர்ந்து வந்தால் கலா பித்தமாயிருந்தது (ஸீக்களுக்கு சித்தம் சாஞ்சலய சித்தமென்று) லோக பிரசித்தமானதென்று. நீரும் அறிந்தேயிருப்பீர், இந்த கடையாபந்தவனுக்கு கண்ணிரண்டும் சுலிப்போகாதா. அவ்வாறு போனால் ஞாயிற்றுக்கிழமை தோறும் உலகக்கு பிரீதியாக ஒரு பிராமணனுக்கு வேண்டுமெனென்று சூர்யபகவானுக்கு பிரார்த்தனை பண்ணிக்கொண்டேன். அந்த சூர்யபகவான் என் மன உறு

நிக்கு மெச்சி அதை மாதத்திலேயே என் புருஷனை (அசுரகுருவாக்கினர்) அதோடே என் புருஷனுக்கு என்மீதிலுள்ள கண்காணிப்பில் காணி குறைத்து. அதில் (அரசன் அன்று கொல்லுவான் தெய்வம் தின்று கொல்லுவான்) என்கிற பழமொழியின் கிதர்சனம் பூப்போடும் கேக்கி புலப்படும். பின்பு சூர்யபகவானே இரவும் பூப்போடும் யருது கித்தித்துக் கொண்டிருந்தேன். அவரது காருண்ய கடைக்கண் பார்வையினால் நான் மாதத்திலேயே என் புருஷனை திருதராஷ்டிரனை பாக்கினர். அந்தோயொனடைந்த ஆரத்தம் அமரரும் அடைந்தார். அதின்பேரில் முந்தி என் எஜமானனிடத்தில் வித்தியார்த்தியாயிருந்த அபலாத்து தாமதோடி சாஸ்திரியை வரவழைத்து, இன்றையதினம் சூர்யபகவானுக்குப் பீதியாய்சமாராதனைக்குத் தன்ம பண்ணக்கொல்லி அவ்வாறு பகவத்பீதியாய் சமாராதனை செய்தேன். அப்போது தின் பெருமையோ, அல்லது என் மகிழ்வம் கிதர்சனத்தின் சீரோ தான் என்னென்று சொல்லேன்-அத்தியன் அன்புகூர்ந்த என் புருஷனை ஒருமடத்துக்குள்ளாக தனது தேஜோமண்டலத்துக் கழைத்துக்கொண்டான். அதுமுதல் அந்த பாதுமூர்த்திக்கு பீதியாய் குமிழிற்றுக்கிழழைக்கோதும் ஒரு பிராமணனுக்கு அன்பு கொடுக்கொண்டு வருகிறேன் என்று கைம்பென்சொன்னான். அந்த நேரம் கிதர்சனம் (யல்லடிமூக்கு சொல்லடிமாயி) எனப்போல் இப்போது (சொத்தைப்பெட்டி) என்கையை நெறித்ததுபோலாயிற்று.)

ராயர்.—ஏன் சாஸ்திரிகளே, அந்த விதம் தன் புருஷனை சூர்யபகவான் அசுரகுருவாகச் செய்தனர், திருதராஷ்டிரனாகச் செய்தனர் என்று சொன்னாள். அதின் விவரமென்ன? இதென்னமோ யாழ்பாணத்தமிழோ கூழ்பாணத்தமிழோ தெரியவில்லை.

கோ-ராமா.—சொல்லுகிறேன் கேளும், அசுரகுரு - சுக்கி தாவது ஒத்தைக்கண்ணையுடையவன். அவனைப்போல் அவன் புருஷனுக்கும் ஒரு கண்போய்விட்டது. திருதராஷ்டிரனுக்கு இரண்டுகண்களமேயில்லை. அவனைப்போல் அவன் புருஷனுக்கு இரண்டு கண்களும் போய்விட்டன. ஒருகண்டலத்தில் என்றால் 40-களில் என்பது.

ராயர்.—சரி - சரி, போதும் பெரிய விவரம் போச்சது. நீர், மீதி சரிதத்தை நடத்தவும்.

கோ-ராமா.—பின்பு அந்த பிராமணன், இப்பெயர் கொடுத்த பதிதுரோகியின் கைசாதத்தைதெரிவாலாச்சுதே, யென்று கித்தித்துக் கொண்டிருக்கையில், பிராமணரோ அக்குபறுப்பு ஏதேனும் கொஞ்சம் வேண்டியிருக்கோவென்று கேட்டான். அதற்கு பிராமணன் (ஆரவேடினும் சுக்மடையவேனும்) என் கண்டாலும் வயிறு திண்ட வேனும்) என்பவைபோல் பாதையோ படுபாலியோ அவன் தம் முக்கால்வாயிற்று தின்று ஆய்விட்டது, இனி கால்வாய் வயிற்றில் காதையதுத்துக்கொண்டு சாவதேன்? என்று சொல்லி, பறுப்பு இருந்தால் கொஞ்சப்போரம் பழியா வாமென்றான். அதற்கு கைம்பென் பிராமணரே, நீர் பொன்னை பிராமணர்தான் கேக்கி உம்மைப் பார்த்தால் வயிறு நிறைந்தாப்பால்லிருக்கு - உம்மை பார்க்க-பார்க்க கேக்கிக் கண்கள் குளிர்த்தன்னு) ருக்கு, என்னை மன்னிக்கவோனும். உமக்கு பறுப்பு வேனுமானது, அல்லவோ கைம்பென், வைத்து விட்டு கால் - ஜலத்துக்கு போகிறேன், உமக்கு அது பறுப்பாய் வந்துவந்து சாதத்தில் கொஞ்சப்போரம் பறுப்பில்லா என்று விட்டு போய்விட்டது. அது திண்டிவிட்டால் உமக்கு ஏதேஜடமாய் உம் போகும், சாதம்கூட போருமே போராதோ, என்னமோ அக்கு பிழிபாசம் போனனோ - என்று உபசாரம் செய்து விட்டு முடித்தான்.

ராயர்.—ஏன் ஓர் சாஸ்திரிகளே, புருஷனுக்கு கண்கள் போக சூர்யனை பிரார்த்தனை பண்ணி விடுவென்றீர், புருஷனுக்கு கேடுவர புஜைபண்ணினால் கண்கள் உலகத்தில் உண்டோ?

கோ-ராமா.—பேஷக் - மென - தா - மரிதல்கத்தோடு, இன்னும் வேனுமென்றால் (இங்கில்க) வாத்யத்தோடு (75 percent, நூற்றுக்கு எழுபத்தைத்துக்கு தான் ஒப்பந்தம் பண்ணுவேன்) வளவுக்கு காண்டராக்கோ (contract) பண்ணுவீர்?

ராயர்.—கிடக்கிரான் குடிசையில் (முண்டிகள் மச்சம்) னால் முக்காட்டுக்கு சிலைகறிப்பாபோகிறது, திண்டிவிட்டால் எனக்கென்ன கஷ்டம்? பிடியும் மீதி கதைக்கிறேன்.

கோ-ராமா.—புன்பு பிராமணன் ஐயோ! அந்தோ! நான்! கோக்காடு-சாக்காடு, வேக்காடு-முதுகாடு, காண்கிறேன் போகிறது நரகத்துக்குக் கொண்டுபோகிறவாறு கேர்த்ததே! பெருமாளே உதவுக.

புனிதத்தான் அகப்படாமல் போகும், சிவனே உனக்குச் சுவைகூறுவதற்கும், பரமாவே உன் கோயிலிழந்துகொல்லையாபோகும் என்று கயவத்தை நோந்துக்கொண்டு பதி துரோகி தசாசும் தின்பதோடு காய்ந்து தின்னவும் எழுதியிருந்ததே, கங்கைநதி சேரும் இடத்தில் னவு ஓரிடத்திலும் கொள்வதி என்று சபதம்கூறி நடக்கத் தொடங்கின பின்பு கங்காநதி சோந்து, பிரமணரும் - யதிஸ்வரமும் ஸ்னான அனுஷ்டானங்களை முடித்து புரணபிரசங்கம் பண்ணிக் கொன்டிருக்கிற மணிகர்னிகை கட்டத்தில் தானும் தன்னுடைய கைமைகளை முடித்துக்கொள்வதற்கு தனக்கு நேரிட்ட அசுகிகளை சப்பி சங்கற்பம் பண்ணவேண்டியிருப்பதால், அவ்வாறு சங்கற்பம் செய்துக்கொள்ளும்போது மற்ற பிரமணர் கேட்டால் புவமாமனம் கேட்டுமென்று வெட்டு பந்துமார் தூரத்திலிருந்து பறபா துறையே நோகும் இல்லாமல் தனித்திருக்கிறதையாத்து இன்னுதாதிபி இடமென்று எண்ணி அந்த இடத்திலே சனது சபதஞ்செய்து ஸ்னானம் தொடங்கி முன்று முழுக்காய்நாவது முழுக்குமுழுது கிளம்பினபோது அதற்கு முனரான் தகனஞ்செய்து அன்று சஞ்சயனம் முடித்த பறபா இறந்து போனவனது எலும்பை கங்கையில் எறிந்து யல்லவன்று கங்கையை பார்த்துக் கொண்டு இருந்தார்கள். அவ் இந்த பிராமணனை எவ்வகையா எங்கப்பா எங்கசாமி என்று ஆசாரியன் சொன்னபடிக்கு பாப்பராயனு பொரத்தயாவென்று கட்டியழுதுக்கொண்டிருந்தார்கள்.

ராயர்.—பலே - பலே - பேஷ் - பேஷ் இதுதானே; (காசிக் குபோயும் கர்மம் கொலைபவிலலை) பெண்பது சரிசரி, உமது சிலச் திறப்பை நீர் சொது முடியும் - கற்புச்சிறப்பை நான் தனிகூறச் செய்துக்கொண்டேன், அப்புறம் பிராமணன் விதியேட்டை கிழியும்.

ராயர்.—பின்பு போனில் அகப்பட்ட எலியைப்போல் பறையரால் குட்டிபிரமணனுயோ அந்தோ! குய்யோமொறையோ! கங்கை நதிக்கும் சங்கைநிர் வழிகாணேமே! என்று பிராமணன் துடிக்கிறான். அம் பறையர் என்னய்யனே! உனக்கு புது குதாசு பிட்டு புதுசட்டி பாளைவைத்து பூச்சிபுலால்மச்சம் நீக்கி பெருமதோடு பொங்கிப்போகிறேன். பிணங்குப்பண்ணைமல் எங்கள் பிள்ளைவா ஐயனே என்று மடிபெய்து இழுக்கத்தொடங்கினார்.

பின்பு அவ்வழியே போய்க்கொண்டிருந்த துணைத்தனத்தையோகல் தர்பறையரைப்பார்த்து (கூளிக்கே வகுருபதே! ம) எனப்பதைப்போல் நீங்களாவது பார்ப்பானே சூழ்ந்துபி லாபிக்கிறதாவது ஆனை பூனைகளை ப்போலிருக்கிறது. உங்கள் போட்டி தானென்னவென்று வினா துரையே ஸ்ங்கிராசிரியன் - பூனை டி - இறந்துபோனால் இரண்டு போனமறுநாள் பால்தெளித்தவுடனே அந்த எலும்புகளை கங்கையில் போட்டால் உங்கள்பிதா நல்ல ஜனனமெடுத்து கரையேறுவானென்று சொன்னார். அதுபோல எலும்பு கங்கையில் போட்டவுடனே பிராமணனாய் கிளம்பினார் என்று பறையர் சொன்னார்கள். அந்தேனில் அதிகாரிகள் பிராமணனுடைய சரித்திரத்தைக்கேட்க, மணிகர்னிகை கட்டத்தில் சங்கற்பஞ்செய்தால் தனக்கு நேர்ந்த தீட்டுகளைல்லாம பிராமணர்கேட்டு தன்னை அவமானப்படுத்துவார்களென்று அஞ்சி தனித்த இடமாகிய பறையானது உஞ்வுந்த பிராமணன், அந்த அதிகாரிகளும் அங்குள்ள பறையும் பிணமும் புரளும் கேழக்க தன் வெட்கனாயான கதையை ஆத்யோடத்துந் வெளியிட்டனன். பின்பு அதிகாரிகள் பறையரை அழைத்து, ஏ புலபுலான் திக்கும் புலையே, இறந்துபோனவன் நல்ல ஜனனமெடுத்து கரையேறுவதாவது இந்த ஜனமத்திலல்ல, புதுஜனமத்திலப்படி யடைவான்யென்று அவர்களுடைய இருளைநீக்கி இதம்சொல்லி பிராமணனை விடுவித்தனர்.

ராயர்.—சாஸ்திரிகளே, இந்தநாடகத்தில் சவால், ஜவாபமாக திரியாத வினோதம்பாஷனை நடத்துக்கொண்டிருந்தால் கனவான்கள் ஆனந்திப்பார்கள். நாமிருவரும் ஒருவாமாத்திரி ஒருவர் கர்னால் சீமை தாம்புகயிறறைப்போல் அறுபதுமார் நீட்டி நீட்டி நாம்கிளைக் கதைகளை நீள்சொன்னால் கதாபிரசங்கமென்று கிளைக்கமாட்டார்கள். அதன் பரசங்கமென்றுதான் கிளைப்பார்கள், கூப்பிட்டாமல் நாடகம் நடக்கட்டும் சாஸ்திரிகளே.

கோ-ராமா.—ராயரவாள், பலரும் கூப்பிட்ட கதாபரசங்கத் திற்கு கனிகூர்த்து கைதட்டுவார்கள் ஆனால் சிலர் பத்திரம் வெறுப்புற்று விரோதம் சொல்லுவார்கள். நமக்கு மெஜாரடி கின் அவசியம் கூப்பிட்டாமல் கூச்சத்தைவிட்டு வைத்யமாக தெளிவுரச்சொல்லும்.

ராயர்.—இந்த நடிகாசிரியர்கட என்ன ஆப்பைப்பிடுங்கின் குரங்கைப்போல் அருகிருரே?

கோ-ராமா.—அவர் கெட்டா இங்கிலீஷ் டிராமாக்களில் (Mova) மூவ் பண்ணவாக்கும்; நம்மிட கதாப்பிரசங்கம் அவர்கா அரு கம்பிகாய்ச்சிவிட்டாப்போ லிருக்காக்கும்; (Make-haste) நீர் தரிதமாக கதையை நடத்தும். சபையில் களவான்களெல்லாம் (அல்லகாட்டு ரி பல்லகாட்டுவதுபோல்) ஆணிமுத்துவரிசைகளை அடுக்கிப்போல் பளிங்காக காட்டுகின்றனர். நீர் சொல்லப் பேசுதலையின் சாதாரணம் அவாளுடைய பற்களுக்கு பொன் நீர் பூசியதுபோலிருக்கவேண்டும் ஆரம்பியும்.

ராயர்.—ஏகாதசிதினத்தில் ஒருபிரையும் கொல்லாமல் இருப பதே ஏகாதசி விரதமாகவும், துவாதசிதினத்தில் ஓர் பசுவைக்கொ ன்று தின்பதே துவாதசி பாஷையாகவும் விரதத்தையனுஷ்டிக்கிற வட்டிராஜனாம்பிரயம், ஓர் பிரம்மசாரி பிராமணன், ஓர் ஏகாதசி தினத்தில் அதிகாலையிலுடா குன்யமாக தாம்பூலம் தரிக்கக்கொ ண்டிருக்கிறவனான். அவனைப்பார்த்த மற்ற பிராமணர், நீ பிரம்மசாரியாபிரந்து தாம்பூலம் தரிக்கலாமோ என்றுகேட்க, பிரம் மசாரி தாம்பூலம் தரிப்பது தப்பாத்தெரினும், அவ்வாறு தரிக்கா விட்டால் என்வாயிலுள்ள வெண்காயாற்றம் எவ்வாறு நீங்கும் என் றான். அதற்கத்தணர், நீ வெண்காய் எதுகாயத்துக்குண்டாய் என, பிரம்மசாரி வெண்காயம் தின்னாவிடில் கேக்கி பழையது இறங் காது என்றான், அதற்கத்த விப்பிரர் ஏகாதசிதினத்தில் பழையதுபுசி க்கலாமோமென, சிறுவன் பழையது புசிக்காவிட்டால் - காராம்பச வைக்கட்டி ஏவிழ என்னால் ஆகாதே என்றான்; அதற்கு வேதி யர் அடபாவி (எங்கெவாடுகடா எடகழுதேன்னா, பந்தலலெவாடா பாகழுதே, பென்றமாதிரி எடாகோடகாரனுயிருக்கே, காராம்பசவை யட்டி க்கலாமோடா என்றுகேழ்க்க, பிரம்மசாரி அரசமபடை யையிழுக்க காராம்பச வலுவடையது, வேறொருமாடு அதனை வலுவடையதென்று சொல்ல, அடா முணுங்கெட்டமுடா, அரச ம்படையாகாதே வேலம்படை, வேப்பம்படை வேறெதுவேனும் உபயோகிப்பது உண்டு. அரசமாம் அஸ்வத்த நாராயணனென்று சொல்ல நீ ஜெனமத்திலும் கேட்டரியாயோ? என்று அந்தணர்

களித்தமுகத்தோடு சட்டிகாட்ட, பிரம்மசாரி அரசம்படைசினால் பரம்படியாவிட்டால் துளசிக்காடு எவ்வாறு அழியும் என்றுன். அதற்கத்த மேற்குலத்தோர் காதைமூடிக்கொண்டு ஹரி-ஹ?-துளசி வனத்தை எங்கேயாவது அழிப்பதுண்டோ (துளசிகானன்மயதா ததரபதமவனுனிச - வாசர் வைஷ்ணவம்யநர்-ததரசன்னிஹிதோ ஹரி) என்று சாஸ்திரமிருக்கிறது. நீ புண்யத்தின்பூணலட கெல்லு புவன்போலிருக்கு என்று பழித்தனர். அதற்கு பிரம்மசாரி துளசி வனத்தையழிக்காவிட்டால் கஞ்சாதலை எடுத்து பரிபிராஸ்தில்லையே யானென்னசெய்வேனென, அதற்கத்த மறையோதுவோர், அரபய லே பாபமே பெருவுருவுகொண்டெவந்த, பாதகனுபிரந்திராய், உனக் காவது கஞ்சாபிரிவேதாவது எத்தனைகாத துரத்தில் இருக்கிறது, இரும்படிக்கு, இந்தில் நாயக்கென்னவென? ன்னையும் பிறப்பித் தது பிரம்மன்ந்தானே? அதுதான் அவனுக்கு கோயில் குன்யமாப் போசகது என்று நித்தித்தார்தர். அதற்கத்த குலக்கேடன், நீந்ரனெ ன்னமோ நீர்த்துப்போன நீதகமெல்லாமு ஓதாரகள், நான் வைத்துக் கொட்டிருக்கிற கற்றிப்பிக்கு, கலம் கஞ்சா ஒருநாளைக்கு கணாகா னை, அப்பழிபுருக்க எவ்வளவுகஞ்சா வலைக்குவாங்கி மாளு வேன், பயிரிட்டும் போதலியே என்று கூறினான். அதற்கு விப்பிரர் அடா சோழப்பரம் ஹத்தியே துலககச்சியை எங்கெடா தவம் பண்ணி தேடினாய் என்று வினவி, அவன் அவனை எந்தகப்பனார் வெ குகாலமாய் வைத்திருந்தையால் நானவனை எவ்வாறு கைசோரவிடு வேனென்று சொன்னான், பின்பு பிராமணர், தியானாக்காணபதுவும், அவரது வார்த்தைகளைக்கேட்பதுவும், அவரது குணங்களை எடுத் துப்பேசுவதும், அவரோடு கூடி சிநேகிப்பதும் பெருந்தமையே என்றுசொல்லி போய்விட்டனர்.

ஜமீன் தாரி.

ACT FIFTH

(1) கொடுங்கோன்மன்னர் வாழாராடபுரம் கடும்புலி வாழங் காடுகன்றே. (அதிவிராம்பாண்டியர். (2) கொடுங்கோன்மன்னர் கீழ்வாழ்தலின்று. (கபிலதேவர்). (3) வாஜேக்கி வாழமுல்

கெல்லாவன்னவன் கோனோக்கிவாழ்ந்தான். (திருவள்ளு). (4) பற்றையா வேந்தன்கீழ் வாழாமை முன்னினிதே.

(1) அநீத புனித மஹாராஜன். (2) துவான்கீர் ஜனகண்டகராவ். (3) பேஷ்கார்தலிந்தர்கான் சாஹேப். (4) சமபிரதி ஜம்புகநாயர். (5) அரண்மனை சேவான் லாஸிங் இவர்கள் சபாமண்டபத்திற்கு வந்தார்கள்.

அநீதபுனிதன்.—அரே லாஸிங் நேற்றியதினம் பந்தயத்திற்குவிட்ட குறுமயாட்டுகொலின் மெய்முறிந்ததே, அதற்கு காரணம் மருந்தேதாவது டிட்டார்களா விசாரித்து உடனே சொல்.

லாஸிங்.—மஹாபாபு, ஹகீம் குலாம்காதர் இன்றையதினம் கழிவிட்ட அரண்மனை உள்ள பந்தய ஆடு கோழி முட்டியதுகளை பார்ப்பாயிடவேயில்லை. விசாரித்ததில் அவன் பெண்டாட்டிக்கு இடுப்பு புடிக்கிக்விழுவும் துரைகளே.

அநீதபுனிதன்.—அரேலால்.

லாஸிங்.—ஹாஜா மஹாபிரபு.

அநீதபுனிதன்.—இன்றையதினம் மூன்றுமணிக்கு வசந்த பாக் கொட்டத்தில் மல்லுஜாஜ் குஸ்திபிடிப்பு நடக்கப்போகிறது. குஸ்திபிடிப்பு ஆனதே நமது மூனாகெப்பா. சமச்சேவலை நம் மிட போய்டீர்கானுடைய சப்ஜா சேலோடு சண்டைக்கு விடவேண்டும். ஆகையால் கச்சேரி கணக்குகளை தனிக்செய்ய இன்று நாம் ஹாஜாவுக்கு வரமாட்டோமென்று பேஷ்காருக்கு தெரியச் சொல்.

லாஸிங்.—இதோ தெரிவிக்கிறேன் துரைகளே.

லாஸிங்.—ராம் ராம் பேஷ்கார தாதா.

பேஷ்கார்.—ஜீ லால் என்ன, (Gain) கெயின் கொண்டுவந்தியோ, (Pain) பெயின் கொண்டுவந்தியோ?

லாஸிங்.—அதென்னசாமி - கெயின் பெயின்.

பேஷ்கார்.—டயிலாக், ஓக்காபிலேரி படித்தவர்களையாவது கேட்டு இல்லையா? கெயின் என்றால் இலாபம் - பெயின் என்றால் இழப்பும் ஈஷ்டமும்.

லாஸிங்.—உங்களுக்கு, கெயினுன்னென்ன? பெயினுன்னென்ன? பொக்கஷம் நீங்கள் கொள்ளையிட்டமீதியை மஹாராஜா கோழி மூட்டுமந்தயங்களுக்கு கொள்ளையிடுகிறார். சமஸ்கானம் சிக்கிரத்தில்தான் மிஸ்ட்டிக்குப்போகும்.

பேஷ்கார்.—லாஸிங் தனக்குப் பூனா மாசத்திய மிஸாவேட மாமூல் கட்டளை சொந்ததே இல்லையோ?

லாஸிங்.—மூனாமாதத்து மாமூல் பத்துவிராகுள்ள கோந்தது. சென்றமாதத்தியது, இம்மாதத்தியது விசாவில்லை. கோந்திருந்தால் கஜானா காத்திலே பரந்தால் எனக்கென்ன? ஆத்திலேயோனூல் உனக்கென்ன?

பேஷ்கார்.—லாஸிங்குக்கு அதுதான் இனக்கஷ்டம் கோத்தாப்போலிருக்கு, கோபம் கொள்ளாமேயும். நான் சமபிரதியோடு சொல்லி கணக்கி லெப்படியாவது புள்ளி பெருகப்போட்டு உனக்கு புத்தா ரூபாய் மிச்சமாகவே கொடுப்பிக்கிறேன் வருத்தப்படாதே. கொண்டு வந்த தாதிது என்ன முன்னேரோல?

லாஸிங்.—மஹாராஜா குவீடு கோழி பந்தயத்திற்கு போரா ராம், கணக்கு தனிக்செய்ய ஹாஜாவுக்கு வேறு வரமாட்டாராம்.

மஹாராஜா கெயினுன்றிருக்கையில்
புரோஷிதபிராமணர்
பஞ்சாங்க சிரவணம் நடத்தல்

புரோஷிதர்.—ஸ்வஸ்தி பூ ஜிஜயாபயதய சாலிவாஹன கதாப்தா: 1400 - கலௌகதாப்தா: 2400 - சுருஷ்டியா கதாப்தா: 8400 - விசுமாரங்க கதாப்தா: 4100 - கொல்லமரீண்டகதாப்தா: 5400 - மஹம்மதுஷிஷீ கதாப்தா: 6100 - ஹுஸைகதாப்தா: 7400 - பசலி கதாப்தா: 8400 - பராவதி கதாப்தா: 9400 - அதேபுனிதமஹாராஜ கதாப்தா: 10400 - ஆராளது தன், தன், (தூதூத) வருஷம் நடபிட மாசம் (சுபகி) 15-ம் தேதி பூசப்பதும் செவ்வாழைத்திழமை

சுதந்திர 72-96, கேட்கும் நகரத்திரம் 86-95, விஷ்ணுப் நாமபொ
தம் 89-99, பாலவாகரணம் 92-93, திவ்யநாமநிபந்தம் 99-நாழிகைக்கு
மேல் ஜந்தேமுகம் நாழிகை தியாச்சியம் - சர்வஜன குகிணைபவ
நா-சாமஸ்த சன்மங்கலாவிபவந்து-ராஜத்வாரே ஶாஸ்திரமுதே மூதே
ஸ்பிரசாதா பலவித்திரஸ்து.

அநீதபுனிதன்.—சாந்திரிகளா, நமது பேருக்கு நானிசக்
கம் எவ்வாறு ஒடுகிறதோ பார்த்துக் கொள்ளும்?

புரோஹிதர்.—தேவரீர் நாம நயத்திற்கு நானி எப்பிரசியா
கதானிருக்கிறது. சகரமோ, ரெயில் நானி ஒட்டமாகதான் உரு
வாகிறது. தேவரீர் நானிபலன்பாக்கு ஒருவருக்குத்திருள்ளாக கவா
யுதேவரீருக்கு கவிண சுபமளிப்பார்.

அநீதபுனிதன்.—இப்போதுருக்கிற பறியை பட்ட மறவி
களை நமக்கின்றொருதார மிருக்கிறதோ?

புரோஹிதர்.—சும்பிரமமாக மேளதாளங்களோடு இருக்
கிறது. ஏனென்றால், பன்னிரண்டொசுகளும் அதறிவிடத்தில் தவ
ருமிருக்கிறது.

அநீதபுனிதன்.—கேட்கு கேட்குபோம் நானி கவிண ஸ்தா
வங்களைச் சொல்லும்.

புரோஹிதர்.—மேஷம் அமெக்கையிலிருக்கிறது. நிர
பம் மாட்மெக்கையிலிருக்கிறது. மீனம் இராப்படுக்கை கட்டி
கன்மெக்கையிலிருக்கிறது. கடகம் கவிணையிலிருக்கிறது. கங்கம் ஆர
லாவிமலைகளையிலிருக்கிறது. கன்னி எங்களாமானவிட்டில் வள
ருகிறது. துலாம் பெத்திசெட்டி போலிசெட்டி கல்லாப்பெட்டி
விருக்கிறது. தளக தேவரீர் கையிலேயே இருக்கிறது. மகரம் வே
தான்கோட்டை அகழியில் வெகுளாமையிலிருக்கிறது. கும்பம்கொசுப
பேட்டையில் புகாசுநாம்பு பிள்ளையினிடத்திலிருக்கிறது. பிளம்
கவிண்கடையில் மெய்ப்படுகிறது. இவ்வாறு இத்தான்கள் அநீ
தத்தில் தவறாமல் இருப்பதால் தேவரீருக்கு கடக்கப்படுகிறது
கூலாகலிபாணமே. மேலும் இவ்வருஷம் ராஜன் அநீதபுனிதன், மக்
திரி ஜனகண்டகன், சேனாதிபதி புறங்காட்டி பிளனேடி, தனாதிபதி
குலபன், தானியதிகன் பெரியகடை புகுருள்கினை பொன்னம்

பலசெட்டி-கெல்மண்டி. சடையாண்டி செட்டி மேகாதிபதி இத்தான்.
இப்போது தசாநாதன் கையிலிருக்கிறான். நானி ஒருவருக்குத்
தாலுக்குவருவான். அல்பாயுஷ்யமந்து - மச்சகிர்மூலாபிளித்திர
வந்து - எஜமானஸ்ய இஷ்டபாயார்ந்த அம்மஸ்து.

லால்சிங்.—அரே சந்தாஜி, பஞ்சாங்கமும், ஜோஸ்யமும்
பசந்தாயிருக்கிறதே. இதுதான் பஞ்சாங்கம் பட்டபட, யானிசெட்டி
லொடலொட என்பது? கிருக்கிற பஞ்சாங்கம்; ஜோஸ்யத்தில்
கம்மிடாஜன் சேக்கிரத்திரபடிநாஜியும் கிவொன்போருக்கிறதே.

சந்தாஜி.—ஆய்விவொன், ஆய்விவொன், நாம் காத்துள்ள
போதுதான் தூத்திக்கொள்ளிவணும். பார்த்துக் கண்ணுள்ளபோது
தான் பார்த்துக்கொண்டுவேணும் (நேத்துவந்தான் கலை காத்திருந்த
வன் பிடித்துக்கொண்டான்) என்பதைப்போலதான் கம்மிடாஜன்
கடைய தவுலக் இருக்கிறது.

அபக்வபண்டிதர் வருகிறார்.

அநீதபுனிதன்.—அரே வந்தி இதுவரையில் கம்மிட
அரண்மனையில் பார்த்துக்கொண்டிருந்த அரண்மனைபண்டிதர் தி
மை போதாததவசென்று அவர்கா தள்ளிவிட்டோம். இப்போது அப
க்வபண்டிதரென்பவர் ஒருநா டிம்மகம்பண்ணியிருக்கிறோம். அவ
ரை சேக்கிரத்திர பரவதை.

லால்சிங்.—ஆமாங்கோ மஹாபகிரபு, அவர் கம்போ விட்டுக்
குபக்கத்தில்தான் இறங்கி இருக்காங்கோ, அவர் கைபாகம் (நா
சேதிமாதா வைகுண்டயாத்ரதாநங்கோ) இதோ அழைத்துக்கொ
ண்டுவருகிறேன் துரையே.

லால்சிங்.—துரையே இதோ அபக்வபண்டிதர் வந்திருக்கா
கோ ஆண்டவனே.

அநீதபுனிதன்.—ஏ பண்டிதரே, நீ கம்மிடாமல்நானத்
திலவந்து ஒருவருக்கும் நிகிச்சுவை கடத்தவில்லையல்லவா?
பண்டிதர்.—ஆம், ஆண்டவனே.

அந்தப்புனிதன்.—இன்றையதினம் கம்மிட சரீரம் மகத்தந்தி திவிவிருக்கிறது. ஸ்காது எப்படி இருக்கிறதோ பார்த்துக்கொள்ளும்.

பண்டிதர்.—மஹாபரது, கைதாது, கியாழச்சட்டியைதான் போக்குது. எப்படி மெனில், வாகாடி வாண்டோடுது. பிடித்தாடி பறந்தோடுது. சிலேஷா நாடி சேப்பங்கட்டுது. இதற்கு தக்க ஓஷதம் பிரயோகம் பண்ணுபீட்டில் பிராணனுக்கு பாகாயப்பிவே சம் பொழுதோடேப்பிக்கு.

அந்தப்புனிதன்.—இப்பாது உம்மிடத்தில் என்னென்ன ஓஷதங்கள் ஹாஜரில் இருக்கிறதென்பதிறே?

பண்டிதர்.—என்னிடத்திலிருக்கிற ஓஷதங்கள் சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள் பண்டவனே! அகஸ்யர், போகர், தன்வந்திரி, தேரயர் முதலிய சித்தர்களாகிய மஹான்கள் சிலாசாசனமாக ஏழு திய வாகுடமருந்துகளாகிய பூனசந்திரோதயம், சண்டமாருதம், மன்மதகோலாஹலம், அக்னிசஞ்சிகுமாரன், சொர்னபஸ்பம், வாதாக்கலம், அர்த்தனாஸீஷ்வான் - பஞ்சதிபாக்கினி, கண்டயுஷதம் முதலிய மஹா ஓஷதங்கள் எல்லாம் என்னிட ஓஷதங்களுக்கு ஒப்பிட்டோர்க்கைகளை நிக்சித்தாகிகளுடைய ஓஷதங்கள் அணுவுக்கு சமானமாக இருக்கிற மஹம் கெருக்கு என்னத்தான். என்பெருமையை நானே சொல்லிக்கொள்ளுவதில் பாரமனது மில்லை. என் பெருமையை (Death report) மரண அறிக்கை ரிஜிஸ்டரில் கண்டறிபலாம். என ஓஷத அனுபவத்தில் தேவாரும் கண்டறிந்து என்னை அரணமனைபண்டிதராகத்தான் நாயமாக்கப்போதீர் னீள். ஒருகாலத்தில் பாதபூர் சமஸ்தானத்தில் ஆஷ்டிங் டாக்டராக வேலைபார்த்துக்கொண்டிருந்தேன். பாதபூர் மஹாராஜா என் வைத்தியத்தின் பாண்டித்யத்தைப்பார்த்து எனக்கு சதவதபண்டிதா என் ற் விருதுப்பெயரும் கொடுத்தார்.

அந்தப்புனிதன்.—பண்டிதரே, அகஸ்யர், போகர், தன்வந்திரி, தேரயர் முதலிய இவர்கள் மஹாசித்தர்கள், உம்மிட வைத்ய பாண்டித்யம் இவர்களுக்கு மேற்படுகிறதே?

பண்டிதர்.—மேற்படுவதும் சீழ்ப்படுவதும் நான் சொல்வதில் தார்பயில்லை. நான்கவியுந்நில் வரப்போகிறேனென்று இந்த சித்

தர்களாகிய மஹான்கள் முற்குறியறிந்து, நான் ஓஷதங்களை யங்களை குப்பைவண்டிகளில்போட்டு மைலா பூர் எருமோட்டுக்கு அனுப்பிவிட்டு தாரும் பென்ஷன் பெற்றுக்கொண்டு மேலுலகத் திற்கு மானத்தோடேகிறார்கள்.

அந்தப்புனிதன்.—நீர் ஆஸ்களுக்கு மேற்பட என்னென்ன ஓஷதங்கள் அற்புதமாய்க் கண்டிடுகிறீர்?

பண்டிதர்.—சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள் அரே, விங்கத் துக்கு ராமலிங்கம்; பூரத்துக்கு செய்யான்; விரத்துக்கு குரம்; ரசத் துக்கு முலுங்க்காய் குழம்பு; பாஷாணத்துக்கு ராமேஸ்வர் நவ பாஷாணம்; பூரணசந்திரோதயத்துக்கு மூனாரும்பிறை சந்திரோதயம்; பொழுதருந்தா சொல் இன்னும் பீட்டி உண்டொமஹாபரது.

அந்தப்புனிதன்.—இன்னொரு என்ன ஓஷதம் பிரயோகிப்பீர்?

பண்டிதர்.—சீர ஜன்னியாயிருக்குமானால், ஜன்னிகண்ட வுடனே புனிச்ச பண்டிதயிர் ஒழிக்கு புனிச்ச பத்துகள் பழையது ஆறுபுடி, முழு ஏறமிக்கை ஸ்ரீயகாய் ஆறு, சட்டியில்போட்டு பிரட்டி எடுத்து விளாங்காய் பிராணசந்திக்கு முன்னு உருணை உளருக்குகாடுத்து புதுபாண்டத்தில் வைத்த குளிர்ந்த ஜலத்தை ஒழக்குஜலம் குடிப்பதால், ஜன்னி ஒழிந்து சிட்டுகிழிந்து உலகப் பற்று உடனேயறும் துறையே.

அந்தப்புனிதன்.—நீர் எவ்வளவுதாலம் சித்தர்களிடத்திலே தொண்டுசெய்து இவ்வுருமை ஓஷதத்தை கிரகித்தார்? இரகட்டும், குடுமிகுத்தர் என்ன ஓஷதம் தருவீர்.

பண்டிதர்.—குட்டுக்கு காட்டிலெங்கும் அகப்படாத வாட்டமான வாகட மருத்தொன்றிருக்கிறது சொல்லுகிறேன், ரோர் வின்றி ரெவிகொடுங்கள் துறாகளே, குடுமிகுத்து ஓப்பால் வெட்டையாய் விட்டால், சித்தெளஷத முலிகையான சித்தமூலம், சமூலம், பலம் ஐந்து இடித்துப்போட்டு இரண்பெடி ஜலம் விட்டு கால் படியில் இழக்கி, இரண்டணாபலம் லெடி கத்தகம் பொடி பண்ணி அந்த சித்தமூலக்கியாழத்தில் போட்டு, இதே முறையான அளவில்

அந்தபுனிதன்—ஓய்வுத்தையே, கெட்டைக்கு மருத்து கொட்டை கொடுத்தான். அது புட்டம் போனது மட்டிதனான் தேனும், நீ தாது புட்டிக்கு என்ன ஒளவுதம் தருவிரா சொல்லும் பார்ப்போம்.

பண்டிதர்—மஹா பிரபு, தாது புட்டிக்கு தேவர்களாலும் தேயயனியாத் தேவத்திர திரவம் என்று ஓர் ஒளவுதம் உண்டி. அது கைகண்ட மருத்து, செவவும் குறும்பொ கொள்ளாது, கேளுங்கள் சொல்லுகிறேன். நான் ஒன்றுக்கு இரண்டலாபலம் கடுக்காப் பிஞ்சி தான் இடித்து ஒழிக்கு ஒலத்தில் இடித்திருக்கே ஊறப்போட்டு பொருதுவிட்டதே அந்நிபித்தி. அதை வேறுபாத்திரத்தில் இடித்துக்கொண்டி. அலாபலம் எட்டி கெட்டைபாப குட்டிக்கு கழுவதின் சிறு நீர் விட்டு கெழி. அது தான் கடுக்கா ஜலத்தில் கலக்கி இப்பழமண்டலத்தில் எவன் ஒரு மட்டிலும் சாப்பிடுகிறானோ அவன்பதிலுமுதிரம் கோபிகைகளுக்கு பதயாயிருந்த கார்மேகவன் னைக் கண்ணனுக்குத் திசுண்ணுக்கத்தான் இருப்பான். அரகே இது மதன காமோத்திரகிருவினைக்கு எதிரிடையம். மும்சு கோத்திரவம் என்று பெயர்.

அந்தபுனிதன்—ஓய்வு தன்புகிறிக்கு தன்பின்போபோன்ற பண்டிதரே, நீர் இப்போது சொல்லி ஒளவுதங்களைல்லாம் இரண்டு வைத்திபத்தித்திரியதோ, சாமான்ய ஜனங்களுக்குரியதோ?

பண்டிதர்—ஆண்டவனே இப்பெயர்கொடுத்த கண்ணென எங்கள் குக்கு சமஸ்தானபதிகளையல்லாது சாமான்யமான சாக்கடை ஜனங்கள் விலைகளும் வெகுமதிகளும் கொடுத்து நிஞுவார்கள். மீளமாட்டார்கள். துலாயோ நாமான்ய ஜனங்களுக்கு அவர்கள் ஏழைக்குத்தக்க வேறுவெ கலாமான் மருத்துகள் உண்டு, அதுகளைதான் அவர்களுக்கு உபயோகப்பெறு.

அந்தபுனிதன்—உமது சாதுவைத்தாமுறை எமதர்மராஜன் எட்டிப்பார்க்கும், யூனானிலைத்தியத்தை உலகுத்துத்தன் ஓர் ஏழைகளுக்குச்செய்யும் சாமான்ய வைத்தியத்தில் ஒளவுதத்தை சொல்லும் கேம்ப்போம்?

பண்டிதர்—மஹா பிரபு, பொருளால் என்னையடுத்தாவது, எனக்கு வேண்டிப்பொருள் அளித்தாவது, எனக்கு பிராணனுக்கு பிராணன் இருந்து என்ருவடிக்கை நம்பியிருந்தால் கொத்தவறுக்கு அத்தரங்கமாபி சொல்லத்தக்க மதன மேஸ்வரி கெகியம் என்கிறது ஒன்றுண்டு. தவிராவிட பொருள் தரவல்லவர் வேறொருவர் உண்டே. தங்களுக்கு சொல்லாவிடல் வெறெருக்கு தான் சொல்லிக்கொடுக்கிறேன். சொல்லுகிறேன். கேளுங்கள் அரகே, சீமை பாதிமை கொட்டைகளைப் பிளந்து பின்பு பின்பு ஆவின் பாவிட்டதை புகம்பாண்டன் பருகுதே. செய்யும் மதுரமான சருக்கையும் செவ்வையு செய்யிற் பொரித்த முதிர்குவை முத்திரிகையை மலிபதமாகக்கிளரி ஏவத்தூலன்னிப்போட்டு பொற்றாபு செவ்வாழையுடன் செவ்வையாயுண்டு ஆவின்பால் அகையு.

பிட்டால் கிழவன் குமரனுவான்.

அந்தபுனிதன்—நீரிப்போது சொல்லிவந்த ஒளவுதத்தை எனக்குக்கெல்லாம் இது ஜீவரத்தனம். இதை மதனகாமேஸ்வரி என்

பண்டிதர்—மஹான்ய ஏழைகளுக்கு எல்லாவிதிகளுக்கும் பிடிக்கத்தக்க பருகசஞ்சீவி என்கிற ஏழைதம் ஒன்றுண்டு. அதை பாமரானாயிருக்கிறவர்கள் வசநாபி என்று வழங்குவார்கள். இந்த நாபியை ஏழை பஞ்சைகளுக்கு கா வாங்காமலே தருமத்திற்கு எலவகமாக கொடுத்துவருகிறேன். ஆனால் (காஞ்சனம் கம்மலிமோசனம்) என்பதைப்போல எப்பயர்க்கொத்தவர்களிடத்திலும் ஓர் காசளவேனும் வாங்காவிடல், அவர்கள் கர்மலிமோசனம் திடிலை. அதைவிட்டு தலக்கு நலையனா வாங்குவது வழக்கம். அது நமமிடசிஷ்யன் நிர்மூலம் தசருக்கு சேருவது. ஏனெனில் இவ்விடத்தில் நான் ஒளவுதம் கொத்தவுடனே நம்மிட சிஷ்யன் உடல் குலங்க சுடவது தாது காசு கொண்டுருப்பான். ஏனெனில் எனக்கு செய்தி சொல்லு தனக்கு புகையிலே தேடவும் முடியாது.

அந்தபுனிதன்—ஓய்வு வைத்தியாகாரரே, இவ்வளவுதம் மனோ, இனி இதுகளுக்கு மேற்பட்ட இரண்டொரு கண்டவுஷத்தங்களுண்டோ?

பண்டிதர்—மஹா பிரபு, பொருளால் என்னையடுத்தாவது, எனக்கு வேண்டிப்பொருள் அளித்தாவது, எனக்கு பிராணனுக்கு பிராணன் இருந்து என்ருவடிக்கை நம்பியிருந்தால் கொத்தவறுக்கு அத்தரங்கமாபி சொல்லத்தக்க மதன மேஸ்வரி கெகியம் என்கிறது ஒன்றுண்டு. தவிராவிட பொருள் தரவல்லவர் வேறொருவர் உண்டே. தங்களுக்கு சொல்லாவிடல் வெறெருக்கு தான் சொல்லிக்கொடுக்கிறேன். சொல்லுகிறேன். கேளுங்கள் அரகே, சீமை பாதிமை கொட்டைகளைப் பிளந்து பின்பு பின்பு ஆவின் பாவிட்டதை புகம்பாண்டன் பருகுதே. செய்யும் மதுரமான சருக்கையும் செவ்வையு செய்யிற் பொரித்த முதிர்குவை முத்திரிகையை மலிபதமாகக்கிளரி ஏவத்தூலன்னிப்போட்டு பொற்றாபு செவ்வாழையுடன் செவ்வையாயுண்டு ஆவின்பால் அகையு.

பிட்டால் கிழவன் குமரனுவான்.

அந்தபுனிதன்—நீரிப்போது சொல்லிவந்த ஒளவுதத்தை எனக்குக்கெல்லாம் இது ஜீவரத்தனம். இதை மதனகாமேஸ்வரி என்

பண்டிதர்—மஹா பிரபு, பொருளால் என்னையடுத்தாவது, எனக்கு வேண்டிப்பொருள் அளித்தாவது, எனக்கு பிராணனுக்கு பிராணன் இருந்து என்ருவடிக்கை நம்பியிருந்தால் கொத்தவறுக்கு அத்தரங்கமாபி சொல்லத்தக்க மதன மேஸ்வரி கெகியம் என்கிறது ஒன்றுண்டு. தவிராவிட பொருள் தரவல்லவர் வேறொருவர் உண்டே. தங்களுக்கு சொல்லாவிடல் வெறெருக்கு தான் சொல்லிக்கொடுக்கிறேன். சொல்லுகிறேன். கேளுங்கள் அரகே, சீமை பாதிமை கொட்டைகளைப் பிளந்து பின்பு பின்பு ஆவின் பாவிட்டதை புகம்பாண்டன் பருகுதே. செய்யும் மதுரமான சருக்கையும் செவ்வையு செய்யிற் பொரித்த முதிர்குவை முத்திரிகையை மலிபதமாகக்கிளரி ஏவத்தூலன்னிப்போட்டு பொற்றாபு செவ்வாழையுடன் செவ்வையாயுண்டு ஆவின்பால் அகையு.

பிட்டால் கிழவன் குமரனுவான்.

அந்தபுனிதன்—நீரிப்போது சொல்லிவந்த ஒளவுதத்தை எனக்குக்கெல்லாம் இது ஜீவரத்தனம். இதை மதனகாமேஸ்வரி என்

கூட ஐ ன ம னு ல் ல ன ி னி.

ஹம் சொல்லலாம். கோலாஹலன் என்பது சொல்லலாம். பெண் பெண் சபாஷ் தான் கம்பிட அரண்மனைப்பண்டிதராகலாம்.

பண்டிதர்.—மஹாபிரபு. அகல்யர் இவ்வந்தி நேரம் போகர் இவர்கள் ஏதோ ஒரு பாக்கத்தையே அதுசரித்து, கோலோபகாரமாக வாகடங்கள் செய்துவிட்டுத் தோமென்கை புறம்பெயர் பெற்றார்களே யல்லது, எளிதாய் பிரியாய் கோலோபகாரஞ்செய்த வையல்ல. யான் கோலோபகாரமாயும், பெருமையுடைய செவ்வச் செருக்கருத்தினை யாகடத்திற்குப் பிறப்படைவி பெண்ணியிருக்கிறேன். அது தயாராய் சொல்வச் செருக்குடை யோருக்கு மென்கை ஓர் கோல வியாதிதிக உபயோகிக்கப்படும்.

அந்தபுனிதன்.—கிணர் அகல அகை முன்னே சொல்லு மவத்தியத்தால் கருட்டும்.

பண்டிதர்.—சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள் மஹாபிரபு, பெருந்திறு செல்வமென் பினிருத் துயிற்றிதில், துத்தெயியாமலே யொளிபுழங்குகிடும், மருத்தானதோவெனில் வாகடத்தில் லையாம், தரித் திரமென்னு மருத்திற் குழும்.

புதுபுனிதன்.—ஓய்ப்பண்டிதரு! செல்வவாண்டுகொல்லாம் தரித்திரரின் களாகவெண்டுமென்று சொல்லும் உம்மிது வாகடம் சொல்லுகிறது. சரி சரி நீர் போகிடுக்கிற பொனைப்புக்கு புளைமோசந் தான்வரும்.

பண்டிதர்.—அகல்ல கருத்து மஹாபிரபு, அஞ்ஞானிகள் க்கமாட்டார்களே! காடெங்கும் வாழக்கேடொடெங்கும் வாழ்கவேல் காம்வாழ்; தரணி எப்போது காதேயிற், செடியின் கீழ் நிழல் கொள்ளவேண்டும், ஞ்சம் புகவேண்டும், பின்னிதன்கருத்தென்னவெ ன்நி கண குணபூஷணராயிருக்கிற கனவான்கள் தம்மில் தன்கா கெழ்த்துணாயாமலும் புண்படச் சொல்லாமல் சமரச சபாவத்தை உடையவரை கோக்கிச் சொன்னதல்ல. பின்னர் அவ் வாறல்லாமல் ஏழையாழ்த கண்ணீர் கரியவாளொன்று மென்பதை என்னாமல் சுளிக்கச் சொல்வோரை சுட்டிக்காட்டிச் சொன்னதே.

கனபதி துணை.

கோலாஹலக்கிரமாயர் வருதல்.

கோலாஹலன்.—ஐயா மாராயர் அது சொரகா, புருகா, கறுக்கா பறக்கபோரவர்!

லால்சிங்.—என்றும் சொசரிக்கிறாயாங்கோ?

கோலாஹலன்.—கோயில்கிருப்பது சாமி, கமமை தரிப் பது பூமி, பெண்ணைக் காடுதவன் மாமி, லீலை விரும்புவன் காமி, தேடிய பொருளை சேமி, பஸ்கால் பட்டவன் பழையாசாமி, எங் கள் கமையன் விராசாமி, பொருள் பெருத்தவன் பெரியாசாமி.

லால்சிங்.—ஐயா கீங்கோ யாரோ கதரியாது மனவிக்கவே ணும்.

கோலாஹலன்.—என் பேசுவதை மனவி! அது மனவி, கீதைல் முடிப்பது பின்னி, மெடெற்பெரி து சென்னி, மானம் குமுருதல் மின்னி, என் பெண்ணின் பெயர் பின்னி.

லால்சிங்.—மெத்தி யோசன அய்யா திடெனவாசா போ ருக்குதே.

கோலாஹலன்.—எப்பன் பேசுதல் திடெ, வெற்றிலை விளை வது பட்டு, தாலி தோட்டு, இடிசுவர் தாங்குதல் முட்டு மடையன் பேசுதல் கெட்டு, கிழங்கு திப்பது கட்டு, காவில் அணிவது மெட்டு, கெத்தியிலிடுவது பொட்டு, குதிரையினை தத்த தட்டி இட்டிலி தின்பது புட்டு, பிள்ளை விரும்பு லட்டு, காம் வேணை தன் துட்டு.

லால்சிங்.—ஐயா கோபந் தான் தங்கோ துணாயே.

கோலாஹலன்.—வண்ணன் தப்புவது துறை, உன் துணி யிலிருப்பது கறை, துலுக்கனிலே துது துரை, இருட்டி இருப்பது சிறை, முன்றும் சுத்தின் பிறை, வயவில் விளாப்பது விளை, பறையாடிப் பது பறை, கான் பேசுவது முறை.

லால்சிங்.—கவிதா கவிதாபரணம் திரு, மீட்டத்தில் ஸ்ரீராம் சொல்லாபரணம் திரு, மீட்ட கேழ் விக்கு திரைக்கோடென்கொல்லும். இவ்விடத்தில் வாய் வேதையிட எம் போய்க்கொடுக்க, கலெண்டு அரசனிடம் போய், பறா பிரபு, யாரோ ஒரு அப்பா, அவர் கவிதாபரணம், எங்கேதான் விடை தரவுமில்லை, காலின்னானென்று கேட்கவில்லை, கவிக்கட்டையை மீட்டெடுப்பார் பிள்குல்கோலாடிருக்கிறார், அணாகள் உன்ன வரச்சொல்லுகிறேன் பறாபிரபு.

அந்தபுனிதன்.—பாயாப்புவிடெல்ல, ஓயாக்கவிதாபரணம் வன் னலை உள்ளே வரச்சொல்.

லால்சிங்.—தகரி அப்பா, உத்திரவாசினி உள்ளே போங்கோ. கோலாஹலன்.—வனத்தைப்பதிப்பது கவி. எட்டிலிருப்பது லபி. கோபய்க்கொண்டில் செபி, உன்ன துவக்காக்கோபி.

லால்சிங்.—அட யூருவெய் ஸ்ரீராம், உள்ளேபோ உள்ளே கவகவென்று குக்கோதேயுமி போம் உள்ளே. பறாபிரபு, வந்தே கவி அப்பா செவி சொந்தாக்கொண்டு சிலைப் பேன் கேடுகெயுமி.

அந்தபுனிதன்.—ஏ கவிதாபரணம் மது பெயர்ச்சி? கோலாஹலன்.—பேர் பெற்றவன் பாண்டியன், பேர் இழக் தவன், ஸ்ரீராமத்தவன் தான், பாய்க்கமத்தவன். செபன், தேர் ஸ்ரீராமத்தவன், பாய்முனைத்தது மாதுக்கொடுத்தது பேனுக்கு, கோமுனைத்தது மாத்திற்கு என்பெயர் சொல்லுகிறேன் கேளுங் கார்த்திகொண்டி மீட்டும், கானுவதாரன் கனகசிங்கம், பேர்கொண் டிங்கம், பெரியோர்வாழ்வரில் பிறந்தசிங்கம், சீர்கொண்ட சிங்கம், கிறங்கவிடத்தில் யான்செய்த சிங்கம், தேர் முதலிங்கம், கானல்லவோ கேண்டலக்கரிசிங்கம்.

அந்தபுனிதன்.—கீர் வாயும் விரும்பும் பேசாதெயும், உமதே கதுரோ சொல்லும்?

கோலாஹலன்.—பார் பேசுவது வம்பு? நீர் சொல்லுவது விரும்பு, கன்னுன்னவிற்பது பித்தகை சொற்பு, சொல்லையில் விளையது

கம்பு, தண்ணீர் மொல்லுவது தாம்பு, கல்லிற விவத்தது கெம்பு, பவ வக இணைப்பது கெம்பு பிள்கொணும்புவது கரும்பு, விஷத்தைத் தருவது பாம்பு, பெண்டுகள் சொப்பது மோன்பு.

அந்தபுனிதன்.—மீட்ட ஸ்ரீராம் எதோசொல்லும்? இல்லாவி ட்டால் சமுகத்தைவிட்டு விடுகனாசு.

கோலாஹலன்.—காம் இருப்பது ஆங்காடு, மாங்காடு, சக் காடு, தெதுக்காடு, செக்காடு, பழுவெற்காடு, கொக்கூர் கொக்காடு, முதுகாடு, வேக்காடு.

அந்தபுனிதன்.—ஏ கவிதாபரணம், ஆங்காடு, மாங்காடு, சக் காடு, தெதுக்காடு, செக்காடு, பழுவெற்காடு என்பீர் ஆறு ஸ்ரீராமனிலு யா நீர் இருப்பது? கவிதொடர்ச்சிக்கு சொல்லுகிறீரா?

கோலாஹலன்.—கவிதொடர்ச்சிக்கொல்ல, (விதவான சுவத் ரபுலித்) என்று மேலோருலாத்தனர். கற்றோர்க்குச் சென்றவிட மெல்லாம் கிறப்பு என்று ஸ்ரீராமனும் சொன்னான். கைபால் காம் ஓரிடத்தில் இடுக்கால் பூஜிதை கெய்யது.

அந்தபுனிதன்.—கோங்காடு, செக்காடு, முதுகாடு, வேக் காடு என்கிற ஸ்ரீராமன் சீமைநிலிருக்கிறதா?

கோலாஹலன்.—காமிருக்கிற இடத்திலேயே இருக்கிறான் எப்படியெனில், மனிதர்களுக்கு முடிவு கேடுகெனலத்தில் முன்னே கோக்காடு கேரும் அவாவது காய்வரும், பின்பு சாக்காடு அதாவது சாவுகெனலத்தில் முதுகாடு அதாவது சுடுகாட்டிற்கு கொ ண்டிபோவார்சன், பின்பு வேக்காடு, அதாவது கடைசியில் சட்டை யில் வேகவேண்டுவதுதான்.

அந்தபுனிதன்.—என்ன வேடிக்கையாக ஓர் கவிதாபரணம்?

கோலாஹலன்.—
 (1) வேடிக்கைகளைவது பட்டணம்
 கானும்மைகேட்பது கட்டணம்
 பிள்ளைகள்செய்வது செட்டணம்
 தாற்சொடுதற்பது ராட்டணம்.

- (2) மாத்திலுண்டாவது சொத்த
தந்தையுட் பிறந்த தந்தை
காக்கைகளின்படி தந்தை
மாற்றிப்போய் செத்தை
(3) முப்பாடுமெந்தவன் புரார்
முன்றடி வைத்தவன் முரார்
முட்டைமெந்தவன் பாரார்
பான்சொல்லுவது கிண்பேயிசார்.
(4) இவ்வந்தருவது பஞ்சு
அவ்வந்தருவது கஞ்சு
இவ்வந்தருவது கஞ்சு
இவ்வந்தருவது கஞ்சு
(5) மாத்திலுரிப்பது பான்சை
அவ்வந்தருவது கஞ்சை
கொழிவினென்று முட்டை
பார்ப்பாதிதெய்வது மொட்டை.
(6) இவ்வந்தருவது பஞ்சு
அவ்வந்தருவது கஞ்சு
இவ்வந்தருவது கஞ்சு
இவ்வந்தருவது கஞ்சு
(7) இவ்வந்தருவது பஞ்சு
அவ்வந்தருவது கஞ்சு
இவ்வந்தருவது கஞ்சு
இவ்வந்தருவது கஞ்சு
(8) தண்ணீர் கொள்வது தொட்டி
சீரமைப்பதென்று தந்தை
வாணிபஞ்செய்வது தொட்டி
பூனைகள் போடுவது தொட்டி
(9) இவ்வந்தருவது பஞ்சு
அவ்வந்தருவது கஞ்சு
இவ்வந்தருவது கஞ்சு
இவ்வந்தருவது கஞ்சு

- (10) மதர் கள ரொல்வது பித்து
முத்தர்களுடையது சித்து
கள்ளாண்பெய்து எத்து
தன்னைவென்று பத்து.

அநீதபுனிதன்.—கவிராயரே, போஜனமஸ்தான பண்டிதன
நிய காளிதாசனே கவிஸ்ரோஷ்டனென்று பதினாலுலகம் பறையடிக்க
கிறது. நீர் அவரிலும் சிறந்தவனே தடை என்னுக்கு.

கோலாஹலன்.—போஜன காளிதாசன், என்னைப் போ
ளிதாசன், கோபன்னை ராமதாசன், பம்பனைக்கண்டவன் பாரங்குச
தாசன்.

அநீதபுனிதன்.—கவிராயரே, நீர் தீன்றுமுதல் காய
மாக கம்பிட சமஸ்தானத்தின் ஆஸ்தான பண்டிதரே. இகோ இந்த
பரிசுபெற்றுக்கொண்டு காளைமுதல் கம்பிட ராஜசபையில் ஹாஜ
ராகும.

கோலாஹலன்.—உமதாபுள் பெருக்கடவது, உமதுகிர்த்தி
பரவக்கடவது, எனக்கு பெருமை கிடைக்கக்கடவது, ராஜபொக்க
ஷம் நிறையிடவது, கவியின்வாக்கு கவிக்கத்தடவது, இந்த காட
காவிரியன் முயற்சி ஒங்கக்கடவது.

அநீதபுனிதன்.—அநீர், லால்சிங் காம் இந்தவாத்தில் ஹா
ஜலிருக்கு போகவேயில்லை, காம் தீன்றையதினம் பத்துமணிக்கு
ஹாஜலிருக்கு வருவோமென்று பேஷ்காருக்குச்சொல்.

லால்சிங்.—இதே போய்சொல்லுகிறேன் துனாயே மஹ
ராஜ் பேஷ்கார். இண்ணி மஹாராஜா கச்சேரிகண்களுடன் தனி
பண்ண ஹாஜலிருக்கு வாப்போகிறார் ஹாஜராயிருக்கோ ஜயா.

பேஷ்கார்.—ஹாஜனே, காலுபுள்ளி ஏறுது, தாலுபுள்ளி
குறைபுது, அவர் சொந்த செலவுக்கு வேண்டும்பணம் அப்போ
துக்குப்போய் கொடுத்துக்கொண்டு இருக்கவேண்டிவதெயலலது
கணக்கு கணராயிருக்கவேண்டுமென்ற அச்சம் வேண்டிவதேயில்லை.

அநீதபுனிதன்.—கச்சேரில்லவது ஆசனத்தில் உட்கார்
ந்துசொல்லுகிறார்: ஹஜ் பேஷ்கார் தலிதர்களை கணக்குகாரி

புப்புரையெய்தேனும். மதாரில் காணது ஜனவரிக்கு நடக்கப்போகிற குசினாயத்தாத்திற்கு கம்பை எதாவது உதவியெய்யச்சொல்லி வில சென்ட்டில்மென் கேட்டுக்கொண்டாகல், அதற்கு இப்போதெப்படியாவது அனுப்பவேண்டும், கஜானாவில் தற்காலத்தில் என்ன அகை இருக்கிறதோ பார்த்துச்சொல்.

சம்பிரதி.—மஹாராஜா அவர்கள் பாலுனை, கணக்குகளை யோதனிக்கெய்யாட்டார்கள். உதானுயிலிருக்கிறதை சுரண்டிக்கொண்டுபோவதற்கே கச்சேரிக்கு வருவார்.

பேஷ்கார்.—மஹாராஜா பொக்கஷத்தில் என்ன இருக்குது பன்சோக் னாதான் இருக்குது? தொனாகள் கோய்பந்தங்கி ஆட்டுகொட பந்தங்கி கேட்டுக்கொண்டவு பின்னாங்கோ, இப்போ கம்பி என்னுபண்ணுவாங்கோ, கம்பன் பொண்டாதிக்கி தாலி அர்பாங்கோ?

பேஷ்கார்.—சம்பிரதி சம்பூக் கஜானாவில் இப்போது என்ன இருக்குதோ கணக்குபார்த்து கம்பளிட்ட இருக்கொமாக்கொல்.

ஜம்புகராயர்.—இதவருஷம் கஜானாவும் வாவு பிடு-லகூம், இதில் கவர்மெண்டு கிஸ்தி 12-லகூம், அரண்மனை விலவு 10-லகூம், மஹாராஜா சொத்தவிலவு 10-லகூம், மற்ற கொடுவெடப்பதது விலவுகள் மூன்றுலகூத்திவிலவானம், கஜானாவில் இப்போது பத்து பதினைந்து ஆயிரம் ரூபாய் இருந்தாயிருக்கலாம்.

பேஷ்கார்.—சம்பிரதி அதில் ஐயாயிரம் ரூபாய் எடுத்து தனியே முடிப்புட்டிவைத்து மற்றதை கணக்குவைத்து முடிப்பும் கணக்கும் ஆஜராய் வைத்திரு.

அந்தபுனிதன்.—பேஷ்கார், கஜானாவில் எவ்வளவு இருக்கிறது பார்த்தையா?

பேஷ்கார்.—எண்ணாயிர ரூபாய் இருக்கிறது துணைக் கொ.

அந்தபுனிதன்.—அரே தலிதா, கஜானாவை என்ன காலியாக்கிவைத்து கொண்டுருக்கிறாய்?

பேஷ்கார்.—அரே பன்சோத், கஜானா கம்பளிகி காலிபண்ணுக்கோ? கம்பள பேஷ்பாடி கம்பள் பண்ணுக்கோ. அரே சர்க்கார் துக்கும் சர்க்கா செலவு பண்ணுக்கோ.

அந்தபுனிதன்.—கஜானாவில் எதாவது நிலுவைகிறதில் செலவுசெய்யவேண்டியது பேஷ்காரனுடைய திறமை, நீ வேலைக்கு லாயக் அல்ல.

பேஷ்கார்.—அரேதவானு (எனமான் சொல்படி காலெகள் ப்படி) மாதிரி கம்பள் பாக்ராங்கோ.

ஜம்புகராயர்.—ஐயா பேஷ்கார், உன் இலை இன்று பழுத்தால் என் இலை காளை பழுக்கும். உன்னை வேலைக்கு லாயக் இல்லை என்று இன்று சொன்னவான், காளை கம்பையும் சொல்வார்கள். சொன்னால்தான் என்ன, அரண்பனை வேலைக்கு லாயக்கில்லாமல் போனாலும், உம்மிட பரம்பரையான பஞ்சுகொட்டிமே வேலைக்கு கூட்டி லாயக்கில்லாமற் போரா? என்னையும் போகச்சொன்னால் என் பழையபொங்கல் தோளாகட்ட கடைவிற்க லாயக்கில்லாமற் போனா?

அந்தபுனிதன்.—இப்போதிருக்கிற எண்ணாயிர ரூபாயில் மூவாயிரம் ரூபாய் திரைபந்தய சபை ஈராயதரிசி மெஷ்டர் ஜாக்கி துனாயவர்க்கு வே வழிக்கு அனுப்பி, ஈரணியதினம் காம் கச்சேரிக்கு வருமுன்னே வவருஷம் சிலவானசிலவுகள் விவரக்கணக்கை தயார்செய்து கக்கு ஹாஜர் படுத்தவேண்டியது.

அந்தபுனிதன்.—அரே லால்சிங்.

லால்சிங்.—ஹாஜர் மஹாபிரபு.

அந்தபுனிதன்.—கம்மிட திவானகிர் ஜெகண்டகராயனா உடனே ஹாஜராகச்சொல்.

லால்சிங்.—திவானஜி ஈயா சமுகத்தில் ஹாஜர் கொண்கோ துனாகோ.

அந்தபுனிதன்.—ஏ, திவானஜியவான் கான் நேரது ஹாஜருக்குப்போய் கஜானா தனிகெய்யத்தில யாரெவிழுங்கின விளா இப்போலிருக்கிறது. நீர் ஹாஜருகணக்குகளை பிளிகெய்வ தேயில்லைபோல் காண்கிறது. என்னகாரணம்?

ஜனகண்டகராயர்.—மஹாபிரபு, ஹாஜர் கணக்குகளும், கஜானாவும், பேஷ்கார் சம்பிரதி இருவருக்கும் ஒப்பித்துவிட்டேன்.

நம் சமஸ்தானத்திலுள்ள தாலுகாக்களை நான் பங்கிட்டுக்கொண்டேன்.

லால்சிங்—ஐயா நிவாஞ்சி அப்பாங்கோ, ஹைலி ரஜா னு பேஷ்கார் சம்பிரதி அப்பாமாருக்கு பங்கிட்டு குடுதுட்டிங்கோ, நீங்கோ தாலுக்காக்களை பங்கிட்டுக்கொண்டிங்கோ, சரிதாங்கோ சாமி, நம்மிட முஹாராஜாயிருக்காங்களை அவுங்கங்கி என்னுபங்கிட்டு கொடுத்திங்கோ? (ஊனா எரிக்கிற ராஜாவுக்கு ஊனிகொடுத்ததிற மத்திரி, எத்துமொத்தராஜாவுக்கு துன்னப்போதுமத்திரி) நீங்கோதாலி.

ஜனகண்டகார்—சென்னப்பட்டணத்தில் சாவுகார்பேட்டையில் இருக்கிற பட்டேசாவுகார்பூரெல்லாம் நம்மிட அப்பாபங்குக்குகான்.

லால்சிங்—சரி, சரி - பேஷ்காரும் சம்பிரதிரும் தெரமடை கூண்டிங்கிற் பெரிச்சாளிகளைப்பால் கஜானா கொள்ளியிருக்கிறீர் தாலுக்காக்களின் பேரில் பசுமாட்டெருக்கமேல் புலப்பாய்தாப் போல் ஊர்களை கொள்ளியிருக்கிறீர் சரி அப்பாவுக்கு வேறவழி யன்னா இருக்குது. சாவுகார்பேட்டையில் டிஸ்காண்டெ கடன்நான் வாங்கவேண்டியது.

ஜனகண்டகார்—ஆகையால் முஹாராஜா கஜானா பற்றி ஐயாதான் உத்தரவுசொல்லவேண்டுமே. மேலும் நம்மிட சமஸ்தானத்தில் அரண்மனைசேவகர் மானயங்களென்றும், ஆஸ் தானபண்டிதர் மானயங்களென்றும், கோயிலமானயங்களென்றும், அக்கிரஹாரங்களென்றும், சோத்திரியங்களென்றும் இவ்வாறு அநேக மான கஹபாடி டிஸ்காண்டெ, ராஜாவுக்கும் இனமகளாகவே இருக்கின்றன. நமது சமஸ்தானத்திலே முன்றிரொருடும் அரண்மனையில் லாமலே இனமகளாக இருந்தால், தேவரீர் கஜானா பாராள் எப்படி குறைவாபரிசுக்கும்? மேலும் நம்மிட சமஸ்தானத்தில் தேவரீர் முதல் ஸ்தரில் காப்போனவனாயில், அவாளவாளுடைய உடை பாவனைகளெல்லாம் ஆயிராபாய் சரிகை தலைப்பாகை அரை ரூபாய் டொப்பியில் ஒளித்துக்கொண்டதுபோல் கைக்கொண்டு இக்கால் வருகிறோம். அரசர்கள் யானை ஏதுவது அவசிய மில்லை என்று ஆபீஸ் ஜான் ஏதுகிறார்கள். ஒட்டகம் ஏதுவது உப

யோகமில்லை என்று ரெட்டகுதிரைசாராட்டு ஏதுகிறார்கள். இ னெல்லாம் மிக்க அனுகூலமானவைகளே. மேலும் தங்களு ராஜாங்கத்துக் கஜாசரணையான நடவடிக்கைகளுக்கும் முனையு சன் பித்தராய் மான்னியங்கள் விட்டும், ஆலயதடாகமுதலியவற்றின் பிரதிஷ்டைகளை செய்துக்கொண்டும் இருந்தார்கள். இந்த பித்தான காரியங்களை தேவரீர் என்னவெனும் யோசியாமல் எடுபடச்செய்து மானியங்களையும், சுரோத்திரியங்களையும், கோயில் பூஸ்திகளையும் அரண்மனையில் சோத்துவிட்டு இதுகளுக்கு தக்க ஏற்பாடுகளைசெய் தால் தேவரீர் கஜானா வற்றாத களஞ்சியம்போலிருக்கும். தேவரீர் கட்டளைசெய்தால் நாளைக்கே காரியத்தொடங்கி முடிக்கிறேன்.

அநீதபுனிதன்—நீர் சொன்னபடிக்கு செய்வதே நலமா ய்க் காண்கிறது, நமக்கென்னமோ ராஜமக்குகரும் வம்சபிரபு க்கரும் எவ்வாவும் வேண்டாது மதாபிமான கொள்கைகளும் கொ ள்ளமாட்டோம். நீர் நாளையதினம் நம்முடைய ராஜயத்தில் ஒவ் வொரு தாலுக்கா தாசில்தாரனுக்கு தன் தலைவலுக்குள்ளடங்கிய ஒவ்வொரு கிராமத்திலுள்ள ஆலயமானயங்களும், வேறுவிதமான எவ்விதமானபய்ளும், மற்ற சோத்திரியகிராமங்களும், அக்கிராங் களும் முதலியதுகளை நபர்வாரியாய் கணக்களப்பம்படி. நாளைக்கே தாதுகள் அதுப்பவேண்டுமே.

ஜனகண்டகார்—தேவரீர் இவ் பப்படிக்கே அனுப்புகிறேன் முஹாராஜா.

அநீதபுனிதன்—இனி நமதரண்மனைக்கு வருகிற காசியாத் திரை பிராமணாக்கும் மற்ற முசாபுரிகளுக்கும் கொடுத்துக்கொண் டிவரும் சதாவாத்தியை நிறுத்திவிட வேண்டியது. அரண்மனைசத்தி ரத்தில் 25-பிராமணருக்கு போடுகிற சாப்பாடு குறைத்து 10-பேரு க்குபோடுபபடி செய்யவேண்டியது மேல்வருஷத்திற்கு அந்த பத்து பெயனையும் கறுத்திவிடலாம். இப்போதே 25-பெயனையும் நிறுத்தி விட்டால் அரண்மனை அன்னதான சத்திரம் அடிபெர்த்துபோய்விட் டிவதன்று நமது ராஜபத்துக்களெல்லாம் பரிசாசம் பண்ணுவார்கள். ஆகையால் இப்போது 10-பேருக்கே இருக்கட்டும். மேலும் வெணு கோபாலசுவாமி கோயிலுக்கு இவ்வருஷம் நடக்கவேண்டிய பிரம்ம உச்சவரும், பஞ்சபயங்கனும் போட்டென்று நிறுத்திவிட வேண்டி

எசு ஜனரேலா டி.னி.

மேல் பருஷத்திற்கு நித்தியகட்டளைகளை நிற்பாடுசெய்யலாம். புகாரில்லவார் ஆலயத்திற்கு இப்போது நடந்துகொண்டிருக்கிற வேலாண்டபங்களின் திருப்பணிவேலைகளை நாளையதினமே அப்படியே நிறுத்திவிடவேண்டியது. அதுகளை முழுமையும் பூர்த்தி செய்ய நிறைவேற்றிவிடலாமென்றால், பந்து பன்னிரண்டு ஆயிர ரூபாய் செல்லும். அந்த நான்சென்ஸ் வேண்டியதில்லை. இதுகளையெல்லாம் நிற்பாடுசெய்து, சேபாக் லெசுக்கு எதிர் பாண்பீசியில் சாயங்காலரேளையில் துரைமாறும், துரைமாட்டிகளும் காற்றுக்குத் தங்க ஓர் உன்னதமண்டபமொன்றை நமது பேரால் கட்டி கவுரவத்தை வகியென்று சென்னை பிரபுக்களெல்லாம் கேட்டுக்கொள்ளுகிறார்கள். அனை அவசியம்கொதுதான் முடிக்கவேண்டும். அதற்கு பட்டுபடிச்சிலவு 25,000 - ரூபாய் இருமென்று கமிட்டியார் ஸ்டிமேட் அனுப்பி இருக்கிறார்கள். ஒருமாதத்திற்குள் அந்தத் தொகையை அனுப்பாவிட்டால் நமக்கு கௌரவம் கெட்டுப்போம். நீர் உடனே தாலுக்காக்களின்மேல் சென்று இனும் நிலங்களுக்கும் மான்யங்களுக்கும் சுரேத்திரியங்களுக்கும் வறுவான நிர்வைகளை விநிதது இந்த பசலிக்கே கொடுக்கப்படும். சிலசாரர்களுக்கு கண்டிதமான உத்தரவுசெய்யவேண்டியது. இன்னையினம் ஹைலருக்கு கணக்கு தனிகளைக்காடி வரப்போகிறோம். நீரும் கச்சேரியிலிருந்து எல்லாம் ஹாஜர் படுத்தவேண்டியது.

அந்தபுனிதர் ஹைலருக்குவந்தார்.

அந்தபுனிதன்.—தீவான்ஜி ஜனகண்டகராவ் பேஷ்காரை கணக்குகொண்டெவ்ச்செல்ல.

பேஷ்கார்.—இதோ மஹா பிரபு ஹாஜர் அய்யா சம்புகராயரை கணக்கு விவரவாரியாய் சமுகத்தில் படித்துச்சொல்லும்.

சம்புகராயர்.—சீதகம் மஹாபிரபு பராக்-தித்திராய் 47வ. கர்மசிலவு ரூபா 2400 - 18 - 19.

அந்தபுனிதன்.—இது எந்தபாபத்திலிருந்துச்செலவு?

ஜெ.ம.தே.ல.ல.சி.னி. எரு

சம்புகராயர்.—அல்லாசாமி பண்டிகையில் வேஷத்திற்கு காலும், அரையும்மாகக் கொடுத்தது மஹாபிரபு.

அந்தபுனிதன்.—கேவலம் மொஹரம்பண்டிகையில் வேஷத்தை வேஷக்காரருக்கு கொடுத்ததே இவ்வளவுதொகை ஆய்விட்டது?

பேஷ்கார்.—மஹாபிரபு கேவரீருடைய கீர்த்திப்பிரதாபங்களுக்கு இது ஒருபொருட்டா?

அந்தபுனிதன்.—பிறகு இரண்டாவதென்ன?

சம்புகராயர்.—வைகாசி மீதேவரீர் தாயாருடைய திவசத்திற்கு பிராமணருக்கு தொட்ட அடைத்து பூரிகொடுத்தபாபத்து 3000 - ரூபாய்.

அந்தபுனிதன்.—வாட் நான்சென்ஸ் இந்தபார்ப்பான்களுக்கு கொள்ளிவிட்டு யார் மெச்சிக்கொள்ளவேண்டும்? நாம் எந்தெந்த காரியங்களில் தாராளச் செலவுசெய்து உதாரணென்று போபெற வேனுமோ, அதுகளை பின்னடையாமல் செலவு செய்யவேண்டும். உதாரபருஷனுக்கு பொருளும், புத்திரனுக்கு பிராணனும் துருப்புக்குச்சமானம், மேலும் கல்கத்தாவில் நமமிட போவதற்கும்படியாயும் அநேகபிடிக்கன்களும், தனத்தனத்தாருக்கும் பொதுவாக உபயோகப்பெடும்படியாகவும் பப்ளிக்ஹால் ஒன்று கட்டச்சொல்லி கேட்டுக்கொள்ளுகிறார்கள். அதற்கு குறைத்தது நாலுலகாரூபாய் செல்லும். சென்றபோதிலும் அதினால் கமக்குண்டாரும் கீர்த்தியும் பெருமையும் இந்த பார்ப்பாரருக்கும் பஞ்சபலதிகளுக்கும், தாவுவதினால் கவுரவம் ஒன்றுமே கிடையாது. இன்று முதல் நமமிட ஆக்களையிலலாமல் இப்பெயர்கொத்த செலவுகள் இடவேண்டாம்.

பேஷ்கார்.—அஜித்வானகி? சாப் கம்பன் ராஜாவுனுடைய ஆடர் பார்த்தாங்கோ?

திவானகிரி.—அரேதலிதர் எந்தபிரபு இந்தகாலத்தில் தில் உட்கார்த்து கௌலத்தததுகளைத் தச்சுவாடி கோச்சியிலுட்கார்த்து ஆறுமாசம் அரண்டனைகளுக்கும் அடிப்படாத தமது பேட்டியை அஞ்சபஞ்சைகளுக்கு தெரிக்கள்தோறும் அளித்த கொண்டுருக்கிறார்கள் (ரய் ஆடையடுத்தினாலென்ன? அம்மன

எனது இனமே லல்லாணி.

பெருந்தாள் (லன்னா) - (பெண்பார்க்கப்போய் சுழிதேடி சொல்வது போல) நாம் எங்குதலை எடுக்கிறதோமேயல்லது எத்தனைபேரே என்று (அண்ணாவரவில்லை) கழைக்கத்தனுக்கு உடல் காப்பின்மேல் இல்லாமல் போய் நாம் நாலுகாசு கிரகிப்பதை நாவெதுவிட்டு நாட்டை நாய் தூக்கிக்கொண்டு போனாலென்ன, பேட்டையை பெரிச்சாளிதோண்டினால் நமக்கென்ன) உள்ளதைச்சொன்னால் கொள்ளக்கண்ணுக்கு நோப்பாதேன். குருட்டுக்கண்ணினிடத்தில் போய் குருட்டுக்கண்ணை பிச்சைபோடென்றால் போடுவானோ? அச்சமுறுத்தி அடித்துதான் படிவான். அக்குருட்டினையே செந்தாமரைக்கண்ணை பிச்சையேயென்றால் புன்கிரிப்போடு பொழிவாய் தருவான். ஆகையால் நாம் நமக்கிட அரசனிடத்தில் இச்சகம்பேசி இதத்தோடு பிழைக்கும் வழிகேடி கொள்ள வேண்டுமேயல்லது உண்மையையேசி திண்மையை போக்கிக்கொள்பவன் திண்டாடப்படுவான்.

அநீதபுனிதன்.—அந்நம் மக்கத்துகணக்கை சொல்லும் சம்பிரதி நாயியாகிறது, எல்லாத்துக்களையும் சதுரங்கமண்டபத்தில் கார்த்துக்கொண்டிருப்பார்கள். போய் இரண்டாட்டம் போட வேண்டும் துரிதமாய் முடியும்.

சம்பிரதி.—நமதரணமனை பாக்கிய சந்தாரத்தியின் குமாரத்தி புஷ்பவதியானதற்காக அவர்களுக்கு தேவரர் உத்தரவின்படி செலவுக்குகொடுத்தது 1200 - ரூபா, 18 - அணா 15-பை.

அநீதபுனிதர்.—இது அவசியமான சிலவுதான் ஏனெனில் தாசிகள் ராஜாங்கங்களிலொன்று, அவசியம் செய்யவேண்டுவதே.

மந்திரி.—இரகசியமாக கேழ்க்கிறார். ஏசம்பிரதி தாசிக்கு எவ்வளவு கொடுத்தீர், நமக்கு என்னபிடிப்பு பிடித்தீர்?

சம்பிரதி.—தாசிக்கு கொடுத்தது ரூபா 1000-தான், நமது பிணாவே பிஸ் 200-ரூபாய்.

அநீதபுனிதன்.—18 - அணா - 15-பை எந்த துணைத்தனத்தில் வழங்குவது?

சம்பிரதி.—இதொன்றைப் பார்த்து, அணா பதினாறுக்குள் பம்படி தவும், பை பன்னிரண்டைக்குள் பம்படியாகவும் திருத்திவிடுகிறேன். யானைக்கும் அடிசறுக்கிறதனுடைய துணையே.

ஜனமே லல்லாணி.

அநீதபுனிதன்.—பிற்பாடு என்ன சிலவு?

சம்பிரதி.—கல்கத்தாவில் யடிக்கிட்டுப் பூரில் புனத்தலை யென்று நகரவிஜாரனை சபையார் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார் உத்தரவின்படி ஆக்கிராபாங்கிக்கு செக்குகொடுத்தது ரூபா 20-பை.

அநீதபுனிதன்.—சரி இது சர்க்காரில் நாம் பெருகையடைய வேண்டிய பாபத்து இதுவும் அவசியம் கூசாமல் செய்ய வேண்டியகாரியமே. ஆனால் 19 அணாவும் 20பையும் எந்த கணக்கிதிகாரத்தில் படித்து உடைத்தீர்? அன்றியில் ஒவ்வொரு தொகையிலும் அணா பைசா வருவது உம்மிட்டகாசோ?

பேஷுகார்.—மஹாராஜா இலையு காபம்ரவுங்கோ, களஞ்சிதைக்காத்திருக்கிற எலிகா கொறிக்காமற்போமோ தேனடை அடித்தவன் கைநக்காமற்போவனோ அரசனைசேவகம் அபாபனத்து சேவகமானாலும் போதுமென்று பல்லில்லாதார்கள் பலகால் சொல்லுவார்கள்.

சம்பிரதி.—தேவர் சாட்டு போலீஸ் செலவு ரூபா 5000-0-0.

அநீதபுனிதன்.—இது ராபபத்தில் நாம்கொட்டினும் போலீஸ்லும் எழுப்பித்தோம்?

சம்பிரதி.—பூபா ராய அக்கிராத்திலிருக்கும் கனாபாட்டி சாஸ்திரி தேவர் தம்பிகாமசாகர பூபதியின்பேரில் கொண்வெந்த அடல்பிரிகேசில் அவருக்கு சிகை நேரிடாதபடிக்கு போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர்முதல் ஜட்ஜிவரையில் கொடுத்தலஞ்சம் பாபத்துமஹாராஜா.

அநீதபுனிதன்.—ஏ திவானஜ் அடல்பிரிகேசுக்கு 5000-ரூபாய் சிலவானது ஒரு பொருட்டல்ல முக்கியமாய் செலவிட்டு தப்பித்துக்கொள்ள வேண்டியதுதான். நம்மிட தம்பி அந்தவிஷயத்தில் திறமைபோதாதவன். நானாலை கேசு உண்டாகியது அரண்மனைக்கேவருவித்து தக்க பந்தோபஸ்து செய்திருப்பேன். முடிவில் அந்திஸ்திரியை வைப்பதென்னோ புயந்து கைசோறவிட்டானோ? அதுதான் இராஜமக்கு குறைவென்று கிட்டுகிறேன்.

என் மனோல்லாவி.

திவான்ஜி.—கனபாடி சாஸ்திரி செல்வத்தில் கனத்தவன்
நமக்கு பணமெல்லாம் அவருடைய சொல்கிலவு - ஆகையால்
அதை எடுத்துக் கொடியதுதான்.

அந்தபுனிதன்.—ஜனகனாகரே நம்மிட சந்திரகிரிஜமீன்
தார் ஸீலோல மஹாராஜாவுக்கு வைப்பாட்டிகள் எத்தனைபெயர்?
பட்டமலிஷிகள் எத்தனைபெயர்?

திவான்ஜி.—பட்டபஸ்கள் நாலுபெயர். வைப்பாட்டிகள்
நாற்பதுபெயர்.

அந்தபுனிதன்.—இதே சமஸ்தானத்தைவிட அது பெரு
தேசம் சமஸ்தானமாயிருந்தும், ஸீலோல மஹாராஜாவுக்கு இந்த பாக்
சியம் குறைவுபோல் இருக்கிறது.

திவான்ஜி.—இது விஷயத்தில் தேவீருக்கு மிஞ்சி எ
சமஸ்தானபிரபுவும் இல்லை.

அந்தபுனிதன்.—(No doubt) கோடவுட அதற்கு சந்தேக
மா? நான் மனவோடென்கொண்டு போனேன். பத்திகளெல்லாம்
நொடியில் வாசித்து முடித்துக் கொண்டு போய்விடு
கிறேன். அப்பிரம் என்னபாபது?

சம்பிரதி.—தத்திசெட்டி முதலுசெட்டியின்பேரில் தொடர்
வழக்கெடுத்த பாபத்துகிலவு 4000-ரூபாய்.

அந்தபுனிதன்.—என்றத்திற்காக அவனபேரில் தொடர்
வழக்கெடுத்தது?

திவான்ஜி.—அவனவிட்டில் நடந்த கலியாணத்திற்குவை
த்த ஆட்டக்கச்சேரி வைக்கப்பட்டதென்று சொல்ல அவன் கேளா
மையால் அவனை சோரீப்பாபத்தில் கொண்டு வந்து சிதைச்செய்வித்
ததற்காக சப்மேஜஸ்ட்ரேட்டுக்கு லஞ்சம்கொடுத்தது.

அந்தபுனிதன்.—சரி பேஷ் நம்மிட அரண்மனைக்கு எதி
ரில் நமக்கு சமூகமாக இவன் ஆட்டக்கச்சேரிவைத்து ஆட்டிவிக்
கிறது அகம்படைப்புதான். இதில் எவ்வளவு செலவிட்டாலும் இட
லாம். இன்னம் என்னபாபத்துகளுண்டு? கடுகனசொல்ல குதிரை
போகவேணும்.

ஜனமனோல்லாசின்

எரு

சம்பிரதி.—பொலீஸ் ஜூரிசர்ச்சு மாடல் சம்பளத்திலவு
ரூபா 2400-0-0.

அந்தபுனிதன்.—நாம் மாமூல் முப்பது ரூபாக்கொண்டு
வந்தும், கிரிமினல் கேசுகள் அகப்படுங்காட்சில் நடந்ததினும்
லஞ்சம் வாங்காமேவிடுவதில்லை. அவர்கள் மாமூல் சம்பளங்களை
தடைசெய்தால் கடைசிலவு வங்கப்போனவனையும் களவென்றே
தனையுங் கைவளையுப்பூட்டி பொல்லாங்கு செய்வார்கள். புலிசாறு
போலீசாருரவும் கிடையாது.

அந்தபுனிதன்.—ஜனகனாகரே இந்தவருஷ வரவுக்கும்
செலவுக்கும் சரிதட்டிப்போமோ. கடனெதாவது ஏறியிருக்கிறதா?

திவான்ஜி.—மஹாபிரபு, ஜனானுவிருக்கிறது சிலவாய் இபு
பாது நாலுலக்ஷத்தி முப்பத்தி மூவாயிரத்தி நாலாயிரத்தி நானூ
த்தி முன்னாத்தி ஆறு கட்டுபிடுக்கிறது.

அந்தபுனிதன்.—திவான்ஜி நம்மிட அரசினை வரும்படி
போதாமல், கடனும் ஆம்மிடம்? ஆகையால் இந்த ஜட்டிக
ளாட்டம், கோழிச்சண்டை, குக்கிடாசனவெல்ல முதலியவகமா
களமாத்திரம் நடக்கட்டும். இன்னும் பிரம்மசமாய கோட்பாடுக
அனுசரிப்பதாய் நடித்தால்மாத்திரம் நான் நமது குலாசாய நடவடி
கைகள் நம்மைவிட்டு நீங்கும். மேலும் காசிப்பட்டணத்தில் விஸ்வ
நாதர் சங்கிதியிலிருக்கும் அன்னச் சிரத்தை நிற்பாடுபயது அவ்வி
டத்திய சாமான் பட்டுமுட்டு தளவாய்களை அரண்மனைக்கு சே
ரும்படிசெய்து அந்தசத்திரத்தை இடித்து அச்சாமான்களைக்கொ
ண்டு பலருக்கும் உபயோகிக்கும்படியாக தரும் கக்கஸ் ஒன்று கட்டி
நம்மிடபேரில் சாசனக்கல போடவேண்டும். அதினால் முனிசிபா
லிட்யாருக்கு நாம் உதவிசெய்தவர்களாவோம்.

திவான்ஜி.—ஆம் மஹாபிரபு சத்திரம் சாவடி பெரும்பிர
ட்டு, வீண்பெருமைதானுங்கோ.

அந்தபுனிதன்.—அரே லாலசிங் நம்பிட பூசக்களை எல்
லாம் ஆட்கள் சமம் எடுப்பித்துக்கொண்டு எஸ்ஸிலனேட் (Espla
nade) மைதானத்தில் ஆஜராகச்செய். இன்று பந்தயம்விடவேண்
டும். இது இக்காலத்து சமஸ்தானபதிகளில்வாறென்றிக.

ASIXTH.

(1) நிரப்பாய் (2) நிரகூரகுகி இருவரும் சபா மண்டபத்திற்கு வந்தனர்.

நிரப்பாய்.—ஹலோ ஹலோ நிரகூரகுகி அஹ-ஹ-ஹ-ஹ-ஹ, லாங்விஜிட் பாகு காலு ச்சுது. உம்மை நாளிப்போது ன்டா மேகமண்டத்திலிருக்கிற கார்புலமேகத்தை மலையி டிப்பிடுக்கிற அம்மலானது கண்டு தனக்கு உண்டாகிய அகமகி மச்சியை வெளிகாட்ட தன்மலாபத்தை விரித்து ஆடினதுபோலும், இரண்டுலக்யோஜனத்தில் குமண்டலத்திலிருக்கிற குர்யனை, குர்யத்தில் ஓர் தடாகத்திலுள்ள தாமரைமலர்களை கண்டுக்கொ ண்டு வாய்நிரந்து மலர்த்ததுபோலும் நான் ஆனந்தத்திற் எவ்வாறு வெளிகாட்டுவேன்?

நிரகூரகுகி.—ஓயஸ், ஓயஸ், ஐ ஆவ்சேர்ட்டுடேர், நா னுமப்படியே இரண்டுக்யோஜனத்திலிருக்கிற குர்யனைப்பார்த்த தாமரைமலர் எப்படி அகட்டிவந்ததும், குகிறதோ அதைப்போ லவே லக்யோஜனத்திலிருக்கிற நிரனைப்பார்த்த குமுதோத் தும (செவ்வாமலர்) அகமகிழ்ந்ததும் விரிப்பதைப்போல்தான் நான் உம்மைப்பார்த்ததே அகமகிழ்ந்துள்ளனவர்களிகிறேன்.

நிரப்பாய்.—நிரகூரகுகி நாமிருவரும் முல்நாள் இந்நாடக சாலைக்கு வந்திருந்தது, நாடக சாலைக்கு நம் வலக்கண்ணைகளும், நான் இடக்கண்ணைகளுக்கும் மைந்தோம். அன்னியில் இத்தனை கலாவன்களெல்லோரும் நமமிருவரையும் இன்னாடகசாலைக்கு பகல் விளக்கென்றும் இராவிளக்கென்றும் மேன்மையாக மெச்சிக்கொள் ளுகிறார்கள்.

நிரகூரகுகி.—அதென்னதுகாண் பகல்விளக்கு இராவிள க்கு?

நிரப்பாய்.—பகல்விளக்கு குர்யந்தான், இராவிளக்கு சந்திரந்தான்.

நிரகூரகுகி.—அஹ-ஹ-ஹ-ஹ-ஹ, வெகுட், (Very good) பசந்தாசொன்னீர் நம்மைக்கண்டால் இருள்வருண்ருண் டோட்டாதோ? ஓம்.

நிரப்பாய்.—தடை என்ன ரீதில்தான் உர் வந்திருந் போது இருந்த ஜனாஞ்சிதம் நிரப்பாய் பிளேய்களில் உல டோ, இச்சபையில் ஒருவரைச் சொல்லச்சொல்லும்பார்ப்போம்?

நிரகூரகுகி.—நிரப்பாய்யே, இத்தனைநாளைய கேழ்மலாபத்தைச் சொல்லும்.

நிரப்பாய்.—முன்னிருந்த காமமொழிந்து இப்போது கேழ்மலாதானிருக்கிறேன், நீர் அஷ்டனை இடை கண்டிப்பி இவ்விஷவார்த்தைகளை வாட்டமாக நிரயோகிக்கிறே இத்தென்ன ஆச்சரியமாயிருக்கே? ஆக்ஸ்பர்ட் (Oxford) காலேஜில் படித்த யும் காம்ப்ரிட்ஜி (Cambridge) காலேஜில் கொன்றைவேங்க னும் படித்தே?

நிரகூரகுகி.—ஆகஸ்ட் காலேஜில் ஆத்திச்சூடியும் கா ம்ப்ரிட்ஜி காலேஜில் கொன்றைவே தனும்படித்து பத்ருவயதுக்குள் ளாக பிய்யே பாண்டன்னவர் நீர்தான், நானப்படிபல்ல நீரென்னிடத் தில் அலுபலுக்காது கஷ்டமாடிசு அரைக்கு வந்தேபோது உமக்கு என்பேரில் ஐஷ்டம்தப்பி னக்கூடும் நீர்மூலம் சஷ்டாஷ்டகம் முடிந்து நீரேனை அஷ்டம்தப்பி னக்கூடும் ஓடிப் போவீரே, அப்போதே வாரி எவ்விதருள்பேணி, புத்தகபாண் ணுக்கு நற்புத்தியும் புத்தகமும்த்தே, வினாபாணி எனக்கு மாணு லவி மகிழ்ந்தனிடீர்.

நிரப்பாய்.—மக்கு ஏபி உ கல்யாயில் ன் காலல் சென்றுண்டாயிற்று.

நிரகூரகுகி.—(பட்டரி, கெட்டரி, பத்தெட்டி துத்தரி, என்பதைப்போல்பட்டரித்த பழம் மொட்டை நான்தானே? நானும் சிறுபோதிலேயே உம்மைப்போல் கற்றவனாகவே இருந்திருப்பேன் பாவியத்தில் நான் வாசித்துக்கொண்டிருக்கையில் பட்டிக்காளைகள் ஓட்டித்தொடர்ந்துதட்டித்தேற்றி மேய்கிறமாட்டை நக்குகிறாடு கெடுத்ததுபோல் என்னை கலவி கற்காதபடி கெடுத்துவிட்டார்கள்.

நிரப்பாய்.—ஓய் நிரகூரகுகி முதல்தருவாய் உம்மை நான் கண்டபோது உம்முடைய கல்லா மையைப்பற்றி நான் வசை கினைத்தேன்காணும்.

நிர்பாக்யர்.—குழந்தைகள் சோறுதின்னாவிட்டால், பூச்சி வருது சோச்சிதின்னுமம்மாவென்பார்கள், அதைப்போல் நான் மயிர்வெய மாடுகேட்டேனென்றும், ஹலாயுதனை கலப்பை கேட்டேனென்றும், மடியிலே இடிவீழ்ந்தாப்போல் உருட்பெரட்டு விடிகாட்டிரே; போம்-போம் வோய் மாயியாராத்துக்கு மசால் தின்ன.

நிரகூராகுக்கி.—அளகையாளி யாரப்பா (Brother) பிரதர்?

நிர்பாக்யர்.—ஓய் அழகுமாப்பிள்ளை, அளகையாளிதான் குமாறன், பின்னே லாரென்று பார்த்தீர்? செற்கையாளி, வையாளி, கிப்பாளி-சிதம்பரமென்று பார்த்தீரோ?

நிரகூராகுக்கி.—சரி சரி பிப்ரனுக்கு குடுகுது குண முண்டானால் பரமசிவன் ஏன் பிடிச்சான்? பரமசிவனுக்குக் கேட்கத் திறந்தில்லையோ? குடுகுதுக்குக் கொடுக்கத்திராணியில்லையோ? இருக்கிறும், இப்போது கொடுப்பார்கள் நீர் வாங்கிக்கொள்வீர் ஆனால் கேக்க வேண்டுகையிருப்பது என்ன வெனில் உன் உயிரை எண்ணுபோக கொண்டுவந்த வாரண்டு கடித்ததை முன்னே காட்டுமென்றுதான் நீர் தண்டதரனாடு தண்டிட்டுத் துண்டிப்போட்டுதான் முன் நிற்பீர் போலிருக்கிறது. சரி பரிசு உபகரணங்கள் தான் தேடிக்கொண்டீர், நிலமெங்கே தேடினர்?

நிர்பாக்யர்.—கேட்டிரா நிரகூராகுக்கி! நீர் பிடி கல்தானிடத்தில் இருபது வருஷத்திற்கு உடன்படிக்கை பண்ணிக்கொண்டு ஆப்ரிக்காவில் பாரம்பரியத்தை தர்காஸ்து செய்திருக்கேன், நாநாறுமைலுக்கு நாநாறுமைல் விஸ்தீர்னமுட்டையதுபோதாதோ.

நிரகூராகுக்கி.—போரும் போரும் உமக்கு வேண்டியது ஏற்படிகளமும் இரண்டரை அடி அகலமும் மூன்றடி ஆழத்தானே? உம்மிட குடும்பத்தில் பித்த லக்ஷ்மி நிறத்தாலும் போரும் போரும் ஆனால் பாய்ச்சலுக்கு ஜலம் எப்படி அரோன்றிமென்ட் பண்ணீர்?

நிர்பாக்யர்.—என் ஓய் ஒழுங்குமாப்பிள்ளை? நான் தர்காஸ்து என்ன சிவம் போதுமானதோ என்று கேட்டேன் என்னமோ இன்னொருவன், புண்ணை, லாலரை, என்நீர்; பத்துலக்ஷம், இருபதுலக்ஷம்,

முப்பதுலக்ஷம் ஜனத்துக்கு போதுமென்றீர்; எனக்கு பரிசு வளவுகீழம் போதுமென்று கேட்டேனோ, எத்தனை ஜனங்கள் பரிசிடலாமென்று கேட்டேனோ? ஏது-அம்மா பாலைவனம் எப்படியோ எத்தக சம்பாதித்தானென்று உமக்கு கிடைக்கவில்லையென் றதக பொருமைப்படுகிறோ?

நிரகூராகுக்கி.—அதன்மேல், அதன்னு, சகாராபாலைய னத்தில் தகனம்பண்ணாதகாத், துற்தோண்டாதான் புறைக்க வோலும, மேலும் அந்த நிலத்தில் எல்லாந்தலும் வளவாயும் அதற்கு உழவுவேண்டவெதில்லை, உழைப்பும் வேண்டவெதில்லை; ஏர் வேண்டவெதில்லை, எருவேண்டவெதில்லை; சேடையும் புழுதியும் செலவில்லாமலே சாவு தேகமாய் விடையும். போதுவதற்கு ஜல ஆதாரம் எப்படி தேடினர்?

நிர்பாக்யர்.—நீர் பாய்ச்சலுக்கு அரோன்றிமென்ட் கொடுக்காதான் பண்ணிடுகிறோ, கேழ்ந்திரா ஆஸ்பியன் வாலன் கம்பனியார் காஸ்பியன் டைட்டருக்கு கொடிய (Water) போடப்போகிறார்கள், நீர் பாய்ச்சலுக்கு நீர் அச்சுறுத்தவண்டியதில்லை.

நிரகூராகுக்கி.—இப்போது நீர் சொன்னவார்த்தைகளில் இருந்துக்காயினும் ஒருபாய் கிடையாகே?

நிர்பாக்யர்.—உலகமே பொய்யாகிருக்க நீரும் நானும் பொய்ப்பேசப்பட்டதென்று திரிஷு பெற்றிக்கொண்டால் காகியை கண்டெவிலாரோ, முதலாவது நீயும் நானும் ஒவ்வொருவரும் ஆயிரம்பாய் பேசிக்கொண்டதான் வருகிறோம், இன்றுகாலையில் தாங்கிக்கொண்டிருக்கையிலேயே எந்தாயா அடர் அப்பா என்னடா ஏழமத்தியானம் வரையில் தாங்குகிறாய் என்றுகேட்டாள், திரிஷா எவ்வுழமத்தியானம் எப்படிவரும்? அவன் சொன்னது பொய்யாய் அல்லவோ? பசியிட்டுக் கொண்டேபோகிறது என்கிறோம். பசியைப் பிராணம் போவதுமாய் - அவ்வாறு போகிறதருணத்தில் ஒருவனுடன் பேச திராணி எங்கிருந்துவரும்?

நிரகூராகுக்கி.—நீர் சொன்னது சரிதான், இதில் ஒரு வேடிக்கையிருக்கிறது என்னவெனில் நீர் பேசுகிற பொய்யை உருபத்திகள் பசுத்தானு கட்டுகிறீர், எம் முதல்நாள் எப்படித்திருந்திருந்தால்

பொது நீர் எப்போது வந்தாலும் பின்பு பத்துவாசி
பொதுவாசிட்டுளென்று சொன்னீரே, அந்த பொதுவாசி இது
சுயம் நவர்ப்பெய்த, எனி பின்பு (Any other news) பின்னே
வந்தபாசுபாசம்!

நிப்பாகயர்.—பெட்டகாரிதர் (Brother) நான் சொன்ன
யில் குப்பாவைப் பி. காண்டிட்டு (Contract) எடுத்தேன், அதற்கு
முந்திய காலத்திலேயே செய்து கொள்வதும் எருதுகளை முட்டி
குல் ஷெட்டிட்டுக் கொடுத்தேன், யார்களைக் கொள்ளலாமென்று,
பெட்டகாரி போயிருந்தேன், அங்குத்தின் கட்டை அதி
சயத்தை கேட்டீரா?

நிரகாரகுருதி.—எனோ சொல்லுகிறீரே போம்.

நிப்பாகயர்.—ஒருவர் இருந்தாப்பாவிருந்து ஒரெளியா
வா ஸ்ரீயானை தன்வளைக்குள் இழுத்துக்கொண்டுபோய்விட்ட
து, அப்படி உள் என்ன? இவ்வளவு அநிசயம் வேறென்ன?

நிரகாரகுருதி.—நீர் சொல்வதற்கு ஒவ்வொரு சங்கதியும் ஐந்து
பாரம் இருப்புகாரகளை வெள்ளித்து விட்டதுபோலும், பின்னாயை
பருந்து தூக்கிக்கொண்டு போய்விட்டதுபோல்தான் இருக்கிறது.
பொய்யைப்பற்றி சாஸ்திரம் பேசுவகாவது:—

ஸ்ரீலோகம். சதகாய ஹதாவிப்ரா சதவிபா ஹதாஸ்ரியா :
சதஸ்ய ஹதாபாலா சதபால ஹதாஸ்ருணாம்.

அதாவது - நூறு பசுக்களைக்கொன்றால் ஓர் பிராமணனைக் கொ
ன்றபாவமாகிறது, அப்பெயர்கொத்த பிராமணன் நூறுபெயரை
கொன்றால் ஓர் ஸ்ரீயை கொன்றபாவம், அந்த ஸ்ரீகளை நூறுபெய
ரை கொன்றால் ஓர் சிசுவதைசெய்தபாவம், அச்சிசுவதை நூறுபெய
ய்தல் ஓர் பொய்சொன்ன பாலத்திற்கு சமானம். இந்த பிரமா
ணம் உம்மிட கோட்பாட்டுக்கு, அப்பெயர் வகுப்புகாயம்போல்
தான். நீர் அந்த யானையை எவ்விதவாது கொண்டுபோய் விட்டதோ சொல்லாவிட்டால் உம்மிட முகத்தில்
விழிக்கிறதில்லை.

நிப்பாகயர்.—சொல்லாவிடில் என்னை விடமாட்டீர்போயிரு
க்கே, அப்பொழுது சிலையால் வழிந்ததுபோல் மரவெட்டில்

வருஷணத்தை தொங்கவிட்டு மேல் ஆப்பு பிடுங்கிவிட்டு குட்டி
திரியுன்னு விழிக்கிறதாச்சி என்னவெனவென், தொழுவில் மாட்டப்
போய் தானே மாட்டிக்கொண்டுவா போ லாச்சதே. ஆயினும்
பரவாயில்லை (கிற்றுளியால் தலதூர் தருந்தகரா கனங்குழாய் கொ
ல்லுலைக்கடத்தினால்) அதாவது கொல்லனுடைய செம்மட்டியினால்
உடைக்கப்பட்டாத மலைப்பாராயானது. திரிய உளியினாலும் உடைக்
கப்படலாமென்பதைப்போல் யானைக்கு எவ்விதமுக்குக்கொண்டு
போனது பிராமணன்மான சங்கதமெனும். அந்த சந்தேகத்தை
விடுவிப்பது உளியைக்கொண்டு மலையைச் சிதைத்தவாறு ஓர்
திரிய யுக்தியைக்கொண்டுதான் நாம் சொன்ன வெல்லவேண்டும். (வல்
லவனுக்கு புலவாட்டம்) இந்த நிரகாரகுருதி எவ்வளவு ஓர் காக்கைக்
குச்சுமான்னதான். நெட்டகாவங்களுக்கு ஓர் சிறுகல் பொதுமென்று
தாயுமானசுவாமிகள் சொன்னார். ஒருகாக்கைக்கு சல்லேவேனை
வெதில்லை. பூ என்னு ஊதினால் புட்டந்தலைக்கீழாக கட்டை
ண்டுருண்டோடுவானல்லவோ. நல்லது ஓர் நிரகாரகுருதி, நான் சொ
ல்லாவிட்டால் உன்முத்ததைப் பார்த்துமாட்டுன்னேன் உறுதிகுறி
னீர், தொல்பொருதில் என்முட்டை நிராவது பார்த்து கிட்டை
அடைவீரா, சொல்வதற்கேனும், நான் நிரங்கியிருந்த விடுதியில் அவ்
வூராரிற் சிலரும் நானும் தந்தத்தினால்செய்த தேர். மனை, குதினை,
காலாள் என்கிற நால்வகைச்சீசனை பதுமைகளை வைத்து சதுரங்க
ஆட்டம் ஆடிக்கொண்டிருக்கையில் பாதி ஆட்டத்திலேயே பொழு
துபோய் விட்டமையால் அந்த பலகையை அப்படியே நிறுத்தி மீதி
ஆட்டத்தை நாளை தொடங்குவதென்று தீர்மானித்து எழுந்து
விட்டோம், அவ்வாறே மறுநாள் ஆட்டம் தொடங்குகையில் யானைப்
பதுமைகளில் ஒன்று காணாமற்போய் விட்டமையால், அன்முழு
மையும்தேடி கடைசியில் ஒரெலிவளையில் இருக்க ஓர் சிறுவன் கண்
டெடுத்துத் தந்தான். இப்பொழுது நீர் என்முட்டைப் பார்த்துமால்
உம்மைவிடுவதில்லை.

நிப்பாகயர்.—நீர் வெளியே போயிருந்தீரே என்ன அதிச
யம்? (What news) பிரதர்.

நிரகாரகுருதி.—பிளெண்டி நியூஸ் (Plenty of news Bro
ther) நேர் பார்த்தசங்கதிகளுமுண்டு பேபரில் பார்த்தசங்கதிகளும்

உயர், சொல்லுகிறேன் சோம்பாமல்கேளும்: 1. கல்கத்தாவில் ஜனவரியில் 52வ் கோழிமுட்டை பைசாவுக்கு இரண்டுவித்தது. 2. சதுரங்கப்பட்டனத்தில் கறுவா இப்போதுதான் உலர்த்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள், அதனால் இரண்டாய்விட்டது. 3. சென்னப்பட்டணத்து கோட்டையில் தினம் பூசல். 4. மணக்கும் இரத்திரி 8 - மணிக்கும் இரண்டு குண்டுகள் போடுகிறார்கள். 4. பேரூர், கொச்சி, துலையாளம் இந்த சீமைகளில் தென்னிந்தியா கிணியிலும் பைராவதில்லை. நிருவெல் வேலி, யாழ்ப்பாணங்கள் இவை பெருக்கி தேடினும் காணோம்.

5. இலங்கைத்திவு காக்கைகளும் கறுப்பாகதானிருக்கிறது.

6. நான் சென்ற ஓர்வொரு சீமையிலும் சாந்தி ஜனங்கள் ஆண், பெண் இரண்டு ஜாதிகளும் கலப்பினம் யிருக்கிறார்கள்.

7. ஆரங்கபாத் பட்டணத்தில் எலிக்குக்கும் பூனைகளுக்கும் ஜன்மபகை.

(3) பஞ்சாப் ஸ்டேட் ரெயில்வேயார் உமக்கு இமயமலை இருக்கிறபிடம் வேண்டுமென்று சொல்லியா கவடுமெண்டாரை கேட்டுக் கொண்டதனால், இமயமலையினை தூக்கி இரண்டுஸ்வரத்திப்போடப் போகிறார்கள்.

(9) நிரபாக்யார்.—என்பிரதர் கென்னையிலிருக்கிற வங்கா மக்குடாகதல் போலமான ஆழமில்லையென்று தூதுவர காண ராக்கு விடப்போகிறார்களாமே, அதுஷிஷயம் உமக்கு தெரியுமா?

(10) நிரகூதரகுகி.—யஸ், யஸ் பிரதர் நான் நானுறுமயிலுக்கு எடுக்கலாமென்றிருக்கிறேன். நீர் செபனப்பட்டணத்திலிருந்து ரங்குன்வரையில் அண்டர் காண்ட்ராக்ட் எடுத்துக்கொள்வீரா?

(11) நிரபாக்யார்.—யஸ், யஸ், பிரதர் ஒருகை பார்ப்போம் பின்னென்ன கியூஸ்.

(12) நிரகூதரகுகி.—1863-வருஷம் ஜனவரியில் 46வ் முதல் லைஸென்ஸ் வாங்கிதான் அவாளவாள் அடுப்புமுட்டவேண்டும. (Mad-rash Mail.)

(13) நிரபாக்யார்.—என் பிரதர் இங்குகில் ஈக்களும் கொக்களும் ஜனங்களுக்கு மிக்க உபிம்ஸை விளைவிப்பதினால், குடிகள்

மாதர் நாமா செய்ததென்பதில் போலீஸ் கமிஷனார் எவ்ருதரால் அங்கு அட் ஓன்ஸாய் வாரண்டில் பிடிக்குப்படி. லேசில் கமிட்டியார் கமிஷனருக்கு எழுதினார்களாமே அது ஸ்ரீயிட்டதா?

(14) நிரகூதரகுகி.—கமிட்டியார் உமக்கு எழுதினாவே ரமாயிட்டது, இது ஒரு லபாசாய் ஈ, கொக்களை வாரண்டில் பிடிக்கப்போகிறார்கள்.

நிரபாக்யார்.—ஓய் நிரகூதரகுகி இதுதான் உமக்குக் கேட்டிரோ?

நிரகூதரகுகி.—அத்சபத்தை உமக்குக் கேட்க அவுல்கொள்ளாதவன், உம ஒருவன் உண்டோ?

நிரபாக்யார்.—செய்யுதுகிதேன் கேளும், ஊத்தைக்காட்டுப் பட்டணத்தில் கறுவாய்ப்பேட்டையில் சிப்பல்லன் தெருவென்கிறவன் தருவிருக்கிறது. ஒரு புத்தகம் அக்குள்ளுள் அடக்கி கொண்டு அந்தத்தெருவே போய் கொண்டிருக்கேன். அப்போது வீட்டுச் சுவரடியில் சாவ அங்காரத்தோடு காமக்கண்ணி என்னை ஸ்திரியானவள் என் முகத்தைப் பார்த்து பட்டன் ஏ புருஷரதன் உமது அக்குளில் இருக்கு புத்தகங்களைப்பார்த்தால் நீர் தன்நீதிபேரில் (வைத்தியர்) காண்கிற படியாயின் என்மாமிக்கு மீளவும் கண்களோவ்வாறு வரும் எனது காமக்கண்ணி கேட்டான். அதற்குள் புத்திக்கு யாதொன்றும் புலப்படாமல் நடுத்தெருவில் திகைத்து நின்றுக்கொண்டிருந்தேன். பின்பு அது காமக்கண்ணியானவள் நான் பித்துபிடித்த பித்தனைப்போல் திகைத்து நின்றுக்கண்டு ஏ பிராமண நீ எத்தனோ பித்தனோ, இரண்டுமில்லையானால் என் வினாவுக்கு என் விடை தரவில்லை? ஆயினும் நீர் அவ்வாறு தன்வந்திரியல்லாவிடில் பின் ஜோஸ்யாய் இருப்பிராயின் தேசாந்திரியாய் ஏதன் என் புருஷன் மீள் எப்போது வான் என்று மறுதலிவை கேட்டான். அந்தோ (பிரதர்) பின்னென்னுசொல்வேன், உலகத்தில் ஸ்திரீகள் எப்போகொத்தவர்களைன்றால் (ஆலகாலவிஷத்தையும் நம்பலாம் ஆற்றையும் பெருங்காற் றை நம்பலாம், கோலமாமதயானையும் நம்பலாம் கொல்லும் வேறு பைப்புலியையுநம்பலாம், தாலனாவிடு தூசனாம்பலாம் என்ன வே

மீதம் மாவாசைப்பள்ளம், சேலைகட்டிய மாதவாசைப்பிள்ளை நெருங்கி
 மின்று, (பெயங்கித் தவிப்போ) அதன்வசியில் ஸ்திரீகள் இன்னும் எத்
 தன்மைபெற்றிருந்தன. உலகில் புவாதாமரமாகிய அத்திமரத்தின் பூவை
 யும் காணலாம். அத்திமரத்தையையும் காணலாம். ஜீர்த்தில் நீந்து
 நிற மீன்களின் தலையும் காணலாம். ஸ்திரீகளின் கஞ்சாழம்
 காண ஓரி ஓர பிராந்தியத்திலும் காணலாம். (ஸ்திரீத்திப்பி னாயத்தகாசு)
 என்றும் உண்டு. இவ்வாறு ஸ்திரீகளை தன்மையிருப்பதால் என் மன
 ச்சேட்டைகளில் எதற்கு எவ்வாறு தாவிடங்கொடுக்கத் துணிவேன்.
 (சுடையைப்பிடித்திருந்தால் தங்கியாயும் துணிவாயும் என்றவா
 று அவன் சொல் சாதுரியம் அடி. அவர்க்கு முன்பு நின்றவாட்டே
 ன், அந்தமில் அவள் நினைத்தவாறு நானே வைத்தியனுமல்லன், ஜோ
 ஸ்யனுமல்லன், அவன் வேண்டியவாறே மில்லாமலிருக்க
 ப்பதில் பின்பு பின்பு துணிவேன். என்பனக்குங்கோ
 மன்மதனை அழைத்தவன் இவ்வாறு அழைத்த (யாகாவாயினு நா
 தாங்க காவாகாந் பேசும் கொல்லிருக்கு) என்று நிருவன்
 னவன் சொன்னார். மேலும் துணிததுத்து உணர்ந்தது இருக்கி
 னான் இவ்வாறு கொடு சாசவார்க்கையாடத் துணிவான் என்பது
 கைகொடு என் ஏறுவது தக்கபல்லக்கு) என்பதுதான் என்றும் இவ்
 வாவாய் கிம்மன்கொண்டிருந்தேன். இவ்வாறு குதப்பிக்கொண்டிரு
 க்கையில் காமக்கண்ணியானவன் ஒழிதபுமச்சகரே, நீர் புலன்கெட்டபுல்
 லனே யல்லது வளமான வாலிபனன்று ஆயினும் பெரிதல்ல, நீர் கூச்
 சத்தலதவிட்டு அச்சமற்று இச்சையோடு குச்சியில் நுழைந்து
 னு சொன்னான். பின்பு நான் சங்கையைவிட்டு கங்கையோட்டமா
 துள் தங்கையோடு மொங்கை குலுங்க ஓடும் மங்கையை அடர்ந்து
 பிண்டொடர்ந்து உள்ளே துணிந்தேன். இது (அடமிகுணையாக ஆதி
 பிந்தவாறுகுணம்) என்கிற அச்சத்துடன் நான் வைத்தியனுமல்ல,
 ஜோஸ்யனும் இல்லை, பின்னொளக்கிடும் வேலை என்று என்றபோது, இது
 நமது விடிலல் நம்மிட தங்கையிடு, நான்சொல்லும் அடையாளத்தின்
 படிக்கு குதித்தகாலத்திற்குத்தவறாது வருவியாயின் நீர்செய்யவேண்
 துவதின்னதென்று தெரியவரும். அதாவது ஜனப்பிறப்பு வருஷம்,
 எருது மாசம் வேதத்தேதி ஷோடசக்ஷத்திராபீட்டணத்தில் ஓது
 வோர் தருவுக்கும் ஊதுவோர் தெருவுக்கும் நடுவில், வெந்தவிட்ட

தற்கும் வேகாதவிட்டதற்கும் நடுவில், ஊடுக்கும் ஊடுக்கும் நடுவில், பாடலுக்குப் பாடலுக்கும் நடுவில், புவுக்கும் நாறுக்கும் நடுவில், முக்கணக் கணிதத்தோலையில் குரங்கு குடிசைக்கெதிரில், நுங்குந்து ஐயாவ் டெதென்றால் சொல்லுவார்கள். மந்தனத்தெருவின் காமுன் நீர்க்கண்டோடியைப் போய்விட்டு வரவேண்டுமென்று சொன்னான்.

[illegible]

தும் குறுவது புருஷனாக கன்னகாராஜன்பெரி. விருப்பமிருக்கிற
தென்று சொல்லிவிட்டானே என்று சொல்லி காலாறுமாசம் இருப்பா
மரிக்கையோடு பரிசுதான் தவிர்தான். பின்பு (காணுக்குள்ளே) கதர்ந்து
காணாமலானே தவிர (பழையகுருடி ததவதிறடி) என்று
வந்துவிட்டான். பின்பு தப்பிப் பெண் மனைக்குத்தக்க சிட்டுகையோ
ட்டிவிட்டால் பிணி நின்று தன்னை ஒரளவு இரவில் தன்னை
நின்றுதான் தப்பிப், திண்டிமாசு வார்த்தையாடிக்கொண்டிருக்கை
யில் அந்தப்பெண் தன்னை முகத்தையார்ந்தவண்ணம் தப்பி
விட்டத்தில் நாயினு என்று இன்னொரு தப்பிப் இருக்கிறாள், நீய
நின்றுயோ என்று தப்பிப் தப்பிப் மிராவிடத்து என்னிடயும்
என்று உன்னபடிக்குச் சொல்லுகிறான். அச்சமயத்
தில் நிரிய நாயிக்கு (காணு பிராணம்) இருந்தது (ஒர் பிரா
ணன் உயிர்க்கு ஓட்டியது). தந்தோடு மரபிடமாக இந்தப்பெண்ணு
க்கு குறுவதுபுருஷனாக இருந்தான். இவ்முதல் பெண்ணுக்கு
உபசாரம் பண்ணுகிறதான் நடந்தது. பின்பு தப்பிப் அதென்ன
செய்தி நினைக்கைச்சொல்லுகிறாள். வந்து திருவெழுந்தூர் அந்தப்
பெண் இன்னும் நிதிதுகாலம் பொறுத்து சொல்லுகிறான் பொ
ன்று அடக்கிவிட்டான். அது தப்பிப் தப்பிப் தப்பிப் மனநிலை
குறுகியிருந்ததினால் அப்பாடி புத்தெய்தியை இன்று சொல்லி
கொண்டிருக்கிறாள் புத்தெய்தியை கொள்வதெயிலை என்னுன். அதற்குத் தப்பிப்
உனக்கு கவலைவெண்டாம், இன்று இரத்திரிக்குத் தப்பாமல் சொல்
லுகிறேன் என்று சொல்லி, அன்று இரத்திரி விளக்குவைத்ததே
தப்பிப் அழைத்து நாயினு நீ எவ்வளவு திடத்திக்குடைய னென்
சோதிக்கும்பொருட்டு இவ்வளவுமே ஓடினேன். இதோபார் என்
இரண்டாவது தப்பிப் என் தப்பிப் தப்பிப் விளக்குமீடில் உரு
வைக்காட்டினான். தேட்டமா நிர்ப்பாக்யோ, இந்தப்பெண் எவ்வளவு
தப்பித் துள்ளுகிறாள். அதற்கு இவள் சதமஸம் மேற்பட்டோன் இரு
ப்பான். நானும் ஐயந்தான் தேசங்களும்தான் இதேன் இப்போக்
கொத்தவனை எத்தமையிலும் காணோம்.

நிர்ப்பாக்யார்.—ஓம் நிரகாரே, நீர் 56-தேசங்களையும் பார்த்தீ
ரா? என்னத்திறமாக இவ்வளவு தேசங்களுசாரம் பண்ணீர்?

நிரகாரகுருதி.—கல்லிளபொருளும் கண்ட நியத்தான்.

நிர்ப்பாக்யார்.—எதோ நீர் பார்த்துக் கொள்ளும்தான்
நிரகாரகுருதி.—அங்குதேசம், அருணதேசம், அவந்திதே
சம், ஆந்திரதேசம், இலாடதேசம், எவனதேசம், ஒட்டியதேசம்,
கருசதேசம், களிங்கதேசம், கர்னாடதேசம், கர்னாடதேசம், காச
தேசம், காஷ்மீரதேசம், காந்தா தேசம், காமரூபதேசம், கி
தேசம், குருகுதேசம், குடகுதேசம், குத்தளதேசம், குருதே
குளித்ததேசம், கூர்ஜாதேசம், கேசுதேசம், கேரளதேசம், கோங்
கணதேசம், கொல்லதேசம், கோசலதேசம், சகதேசம், சவீர
தேசம், சால்வதேசம், சிங்கலதேசம், சிந்தூரதேசம், சிந்தூரதேசம், சூர
சேனதேசம், கோதேசம், கோதேசம், திபாவதிதேசம், துரு
வதேசம், தெங்கணதேசம், தெங்கணதேசம், தெங்கணதேசம், பாஞ்சால
தேசம், பப்பாத்தேசம், பில்லவதேசம், பாண்டியதேசம், பிலித்தே
சம், போடதேசம், மத்ததேசம், மத்ததேசம், மராட்டி
யாளதேசம், மாளவதேசம், யுகந்தாதேசம், ஒங்கதேசம், பங்காள
தேசம், விதாப்பதேசம், ஆந்திரதேசங்கள்.

நிர்ப்பாக்யார்.—ஓம் நிரகாரே அந்நம்-ஹ-ஹ-ஹா, இத்தனை
தேசங்களுக்கு நீர் பார்த்தீரா? போனவாளைப் பார்த்தீரா?

நிரகாரகுருதி.—ஏன்? நீர் கூர்ஜாலோடு கோட்டாவிலே
கிறீரா? போகாதபோல்தான் என்? போனவாளைப் பார்த்தீரா?
போல்தானென்ன? புத்தகநாப்பில் பூகோளசாஸ்திரம்கூடவா
கொடக்காமல் போச்சது? மான்யுல் ஜியாகிரடி (Manual Geogra
phy) நான் காற்பதுவிசை வாசித்திருக்கேன் ஓட்டை என்ன? சொ
ல்லுமே.

நிர்ப்பாக்யார்.—நீர் வாசித்தவரே யல்லது வழித்தப்
போட்டு சாப்பிட்டவரே யல்ல.

நிரகாரகுருதி.—முல்லது அந்தந்தி? சொன்ன சி
யை எவ்வாறு அறிந்து புகுபோய் அவனைத் தண்டிர்?

நிர்ப்பாக்யார்.—இந்த சிலேடைகளை விரிக்க எனக்கவகாசமில்
லை, சென்னைக்குமின் பாதராயண புரிட்ட இளங்குறுப்பன் முதலிதே
ருவில் பாலுக்கெதிரில் பள்ளிவீட்டில் முதலாராயணென்கிற மறை
யோனிருக்கான், அவனைக்கேட்டால் உனக்கு விளங்குச் சொல்

வான் போய் அப்பிவிட்டான்; அவ்வாறே போய்
கேடக அபர் சொல்லுகிறார்.

நிரக்ஷரகுருகி.—அந்த நிரக்ஷரகுருகிடமேது அது

ஒரு வேளையாகியிருக்கிறது.

நிரக்ஷரகுருகி.—மறைந்திருக்கும்பததை மாத்திரம் அவள்

அவ்வாறு சொன்னாள்.

நிரக்ஷரகுருகி.—என் சொன்னும் பார்ப்போம்.

நிரப்பாகியார்.—தனம்.

பாதராயன்.—என்னால்

பாடி அது உண்டாயிற்று.

பாடி.—பாடி

கடப்படிமுதலி.—சிறுஷணமுதலி (சிறுஷணங்குறுப்பு)

தெருவில்.—பாடி

பாலங்கெதிரில்.—பாடி

பள்ளி வீட்டில்.—பாடி

முதல்.—ஆதி

சாராயனான்.—சாராயனான்

என்றென்றேயான்.—என்றென்றேயான்

சாராயன்.—வியாசபாடியில் பாலங்கெதிரை முதலி தெருவில்

இடையன் வீட்டுக்கெதிரில் பள்ளிக்கூடத்து வீட்டிலிருக்கும் ஆதி

பாடி என்பது.

நிரக்ஷரகுருகி.—சரி அந்த ஆதிசாராயனனென்றென்றே

பாடியன் இச்சிலேடையை எவ்வாறு விடுவித்தான்?

நிரப்பாகியார்.—

பாடி.—பொருள்

பாடி.—பொருள்

பாடி.—பொருள்

பாடி.—பொருள்

பாடி.—பொருள்

பாடி.—பொருள்

பாடி.—பொருள்

பாடி.—பொருள்

பாடி.—பொருள்

சோடலம் — பதினாறு

சோடலம் — பதினாறு

சோடலம் — பதினாறு

சோடலம் — பதினாறு

சோடலம் — பதினாறு

சோடலம் — பதினாறு

சோடலம் — பதினாறு

சோடலம் — பதினாறு

சோடலம் — பதினாறு

சோடலம் — பதினாறு

சோடலம் — பதினாறு

சோடலம் — பதினாறு

சோடலம் — பதினாறு

சோடலம் — பதினாறு

சோடலம் — பதினாறு

சோடலம் — பதினாறு

சோடலம் — பதினாறு

சோடலம் — பதினாறு

சோடலம் — பதினாறு

சோடலம் — பதினாறு

சோடலம் — பதினாறு

சோடலம் — பதினாறு

சோடலம் — பதினாறு

சோடலம் — பதினாறு

சோடலம் — பதினாறு

சோடலம் — பதினாறு

சோடலம் — பதினாறு

சோடலம் — பதினாறு

சோடலம் — பதினாறு

சோடலம் — பதினாறு

சோடலம் — பதினாறு

சோடலம் — பதினாறு

சோடலம் — பதினாறு

சோடலம் — பதினாறு

நிற்பாக்பர்.—அஹ-ஹ-ஹ! வாணியினுசை ஒரு கோணிகொள்ளாதே, ஆசை அந்தக் கோணிகொள்ளுமே. ரேவிலே விசாரித்தால் நூறு-புனரண்டை ஒருபாய்தான் சிக்கிறதே, ஐம்பது கோண வாங்கிக்கொண்டுவந்தால் பொதுதே.

[illegible]

முதநாராயணன்.—இந்த நாடகத்தைப்பற்றி தனஞானன் என்ற அலுவலி (Opinion) சொல்லுகிறார்கள்? அதைச் சொல்லக் கோளிகள் மிச்சமாக வேண்டியிருக்கிறது அவ்வாறு சொல்லுபவர்கள் வாங்கிக்கொள்வருகிறேன்.

[illegible]

முதநாயகியின். — அப்பா, இவ்வப்பகத்தகளைத் தானே இந்த நிலங்கள் ஒரு கோநிலமாகிலும் கிரமபுடிபு மதிசெய்தால் வந்திருக்கிறார். துக்குள்ளாகள்ள காலும் சாலவாய்வித் தலாமென்றெண்ணி, கிடக்கிறது, அந்தமசிரி கிலும் பேருக்கொருமசிரி துதல அதுளை பெங்களுருக்காகிதும் அறுபடி கம்பளி பெங்களுக்கொண்டவாது வினயநருக்கு கொடுத்த முருக்கடையைப்பாது படித்து சமாதானப்படுத்திக்கொள்ளுகிறேன். அந்தமசிருக்காகிதும், அந்தமசிருக்காகிதும், அந்தமசிருக்காகிதும்.

ஜெம்மேன் லாசினி நாடகம்
முற்றிற்று.

இரண்டாவது பிரிவு கூடிய துரிதத்தில் வெளியிடும்.

